MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

FÖR ÅR

1808.

Hvarje Nummer kostar 4 Schilling Banco.

Stockholm

och kongl. Privilegierade Nöt Tryckeriet.

N:o 1.

De Husliga Sorgerna.

Dryckes Wisa.

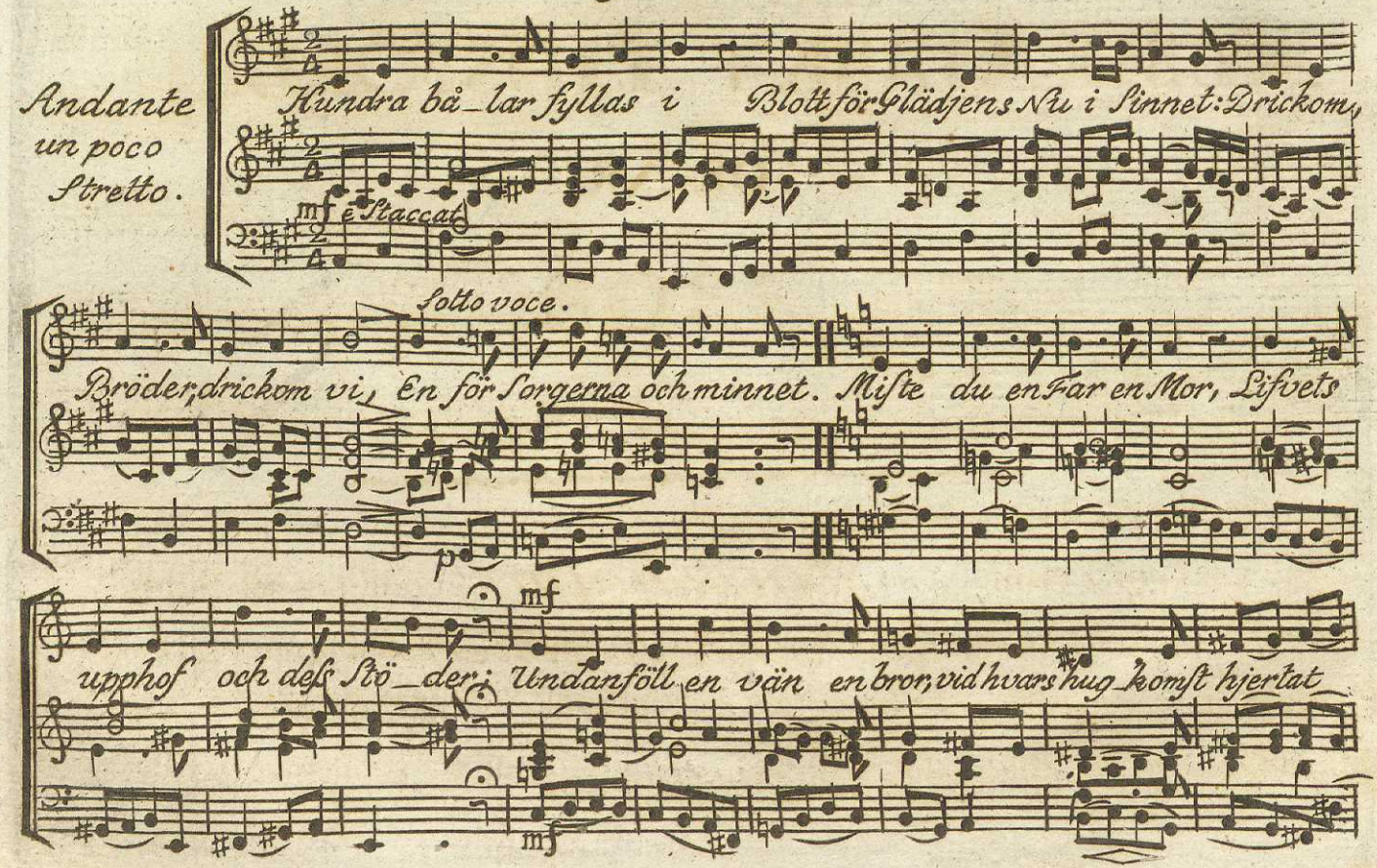

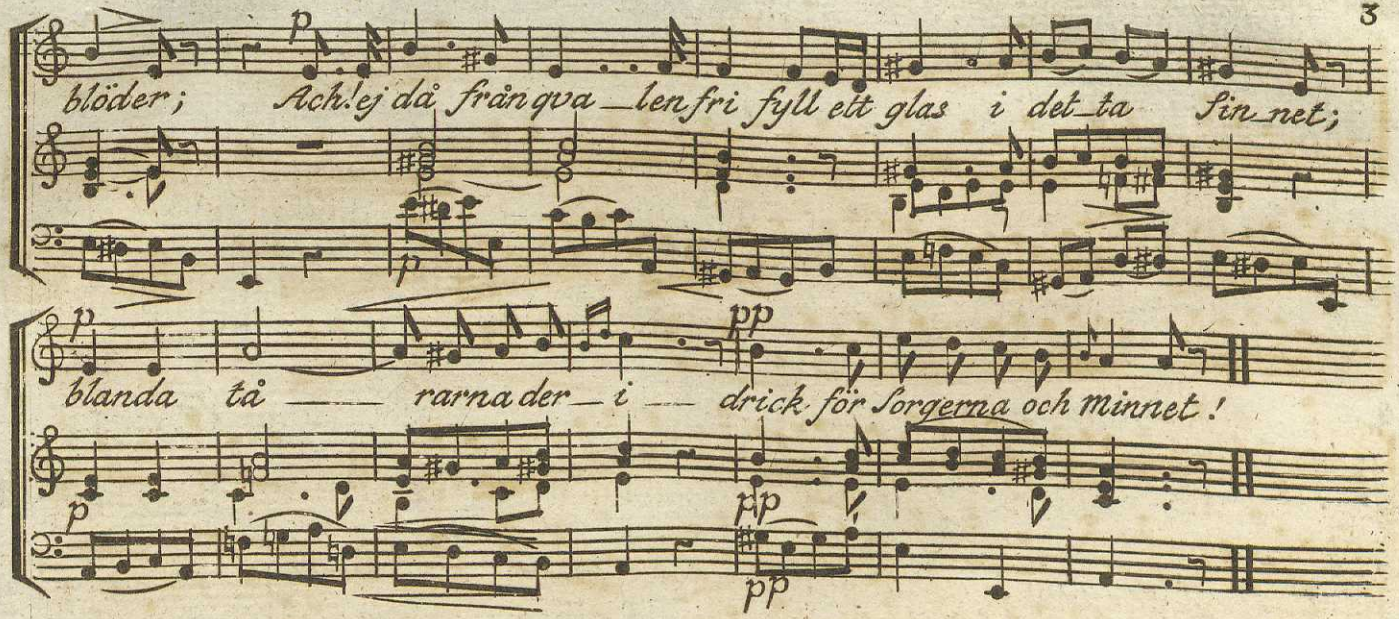

Har du sett utur din famn
Ryckas en förträfflig maka
Och hört kallas hennes namn
Af din späda ätt tillbaka;
Ach! ej då från qvalen fri, etc.

Sökte du, i nya band,
Dem en Mor och dig en Maka,
Och din blygsamt sträckta hand
Stöttes mot ditt bröst tillbaka;
Ach! ej då från qvalen fri etc.

Såg du från ditt Sköte Skild,
Till en råga på din smärta,
någon ättling modrens bild
För ditt öga och ditt hjerta;
Ach! ej då från qvalen fri etc.

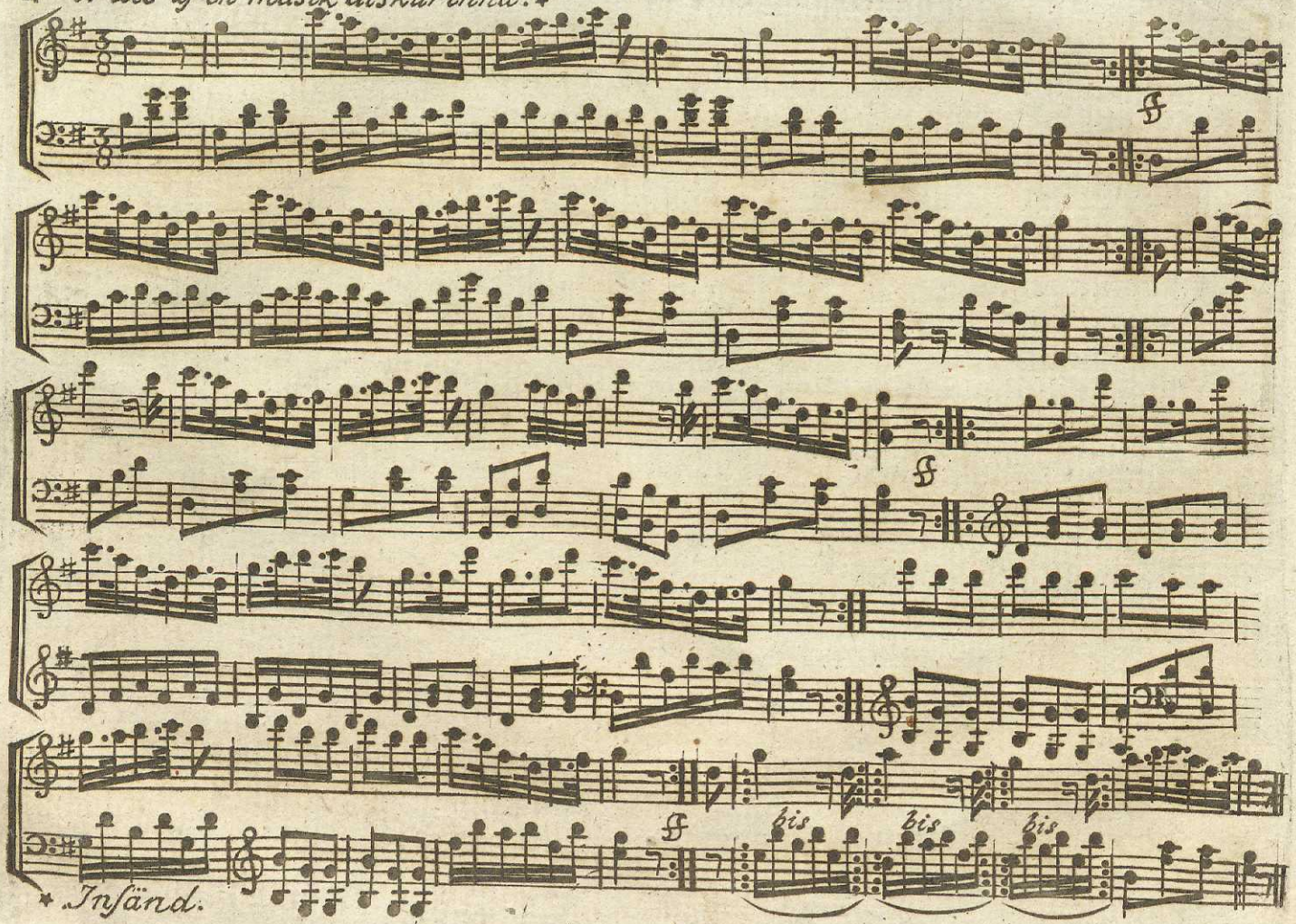

* Insänd.

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 2, 3 och 4.

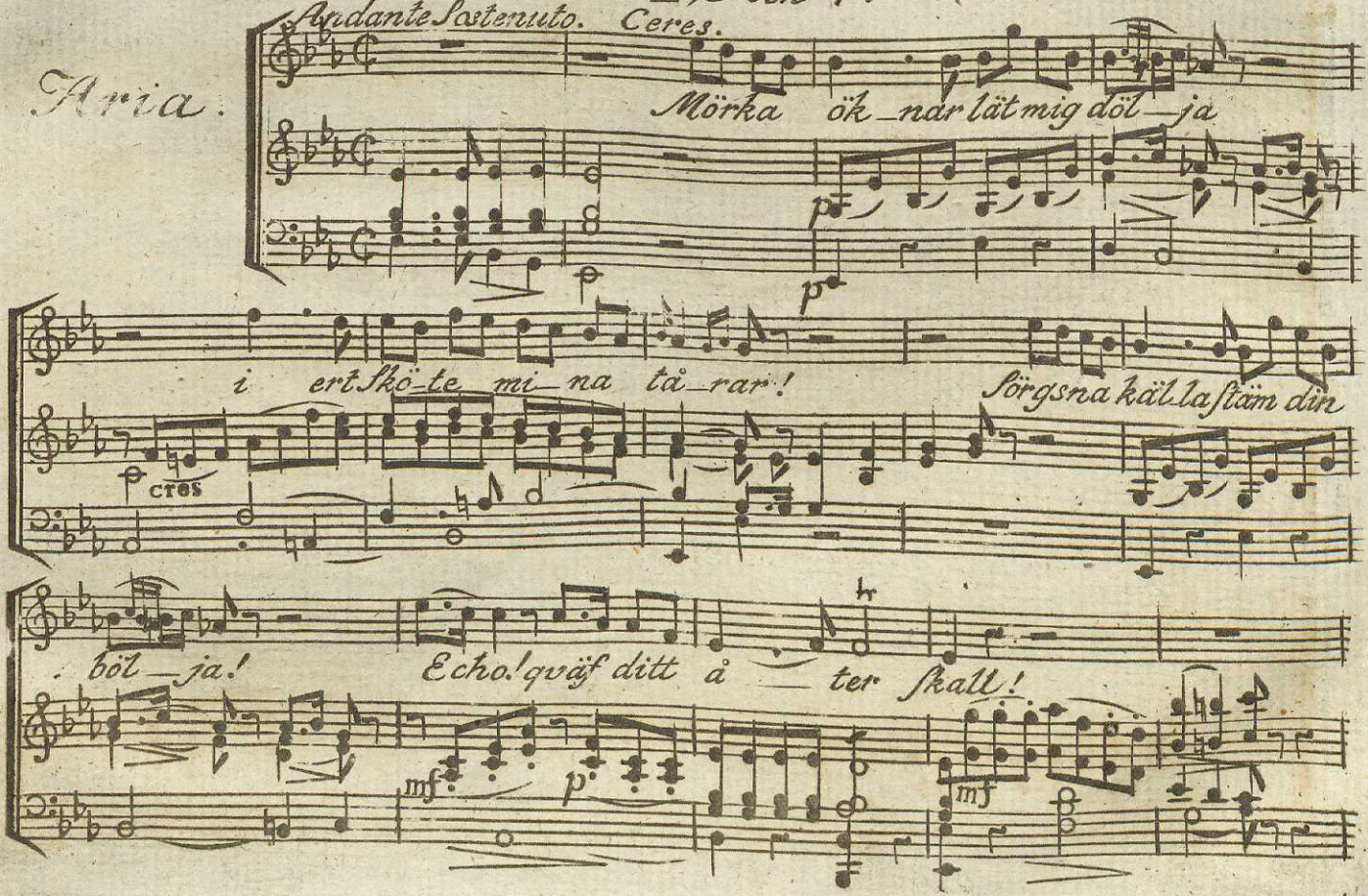

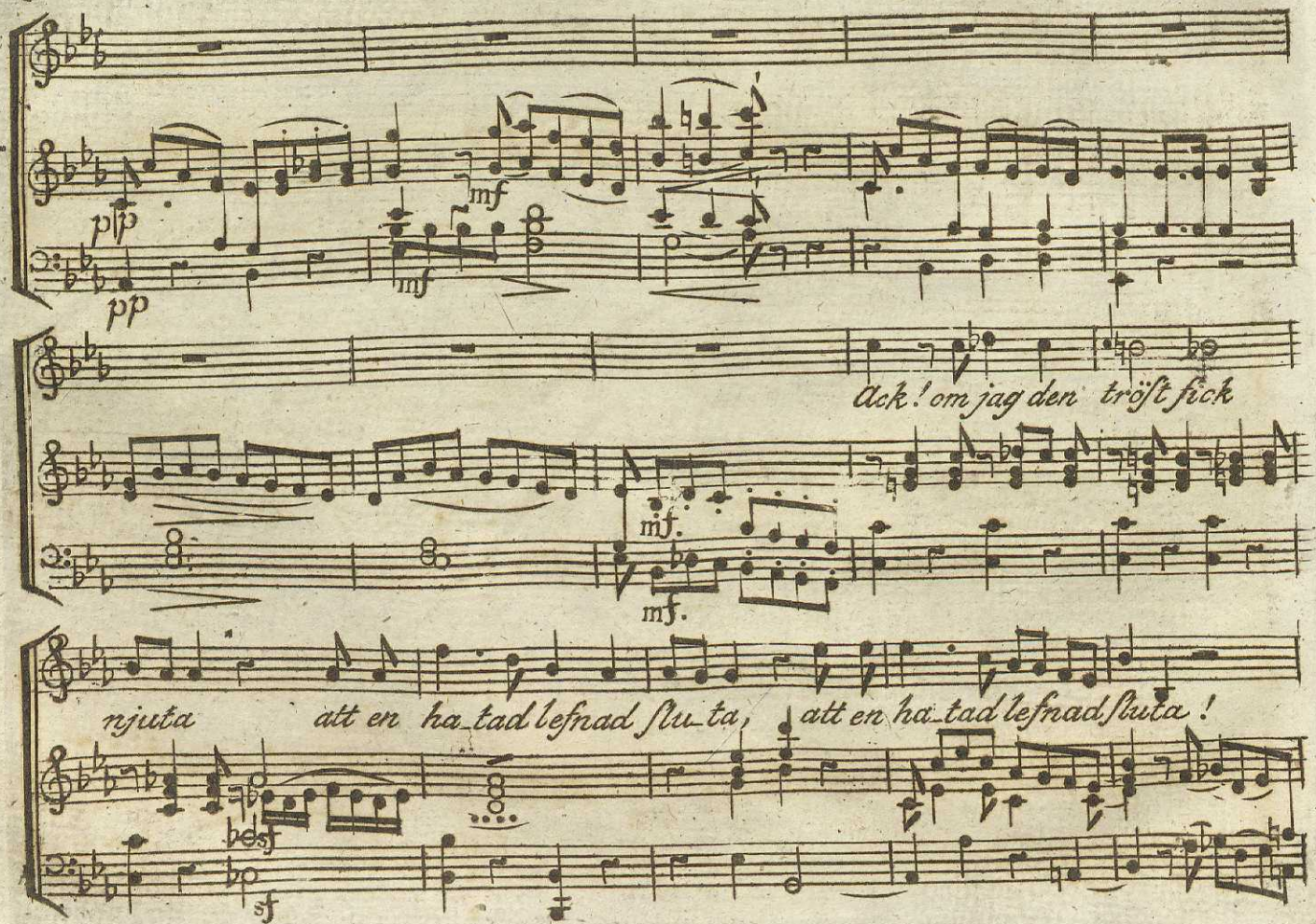
pp
mf
mf
Ack! om jag den tröst fick
mf.
mf.
njuta att en ha tad lefnad slu ta, att en ha tad lefnad sluta!
sf
sf

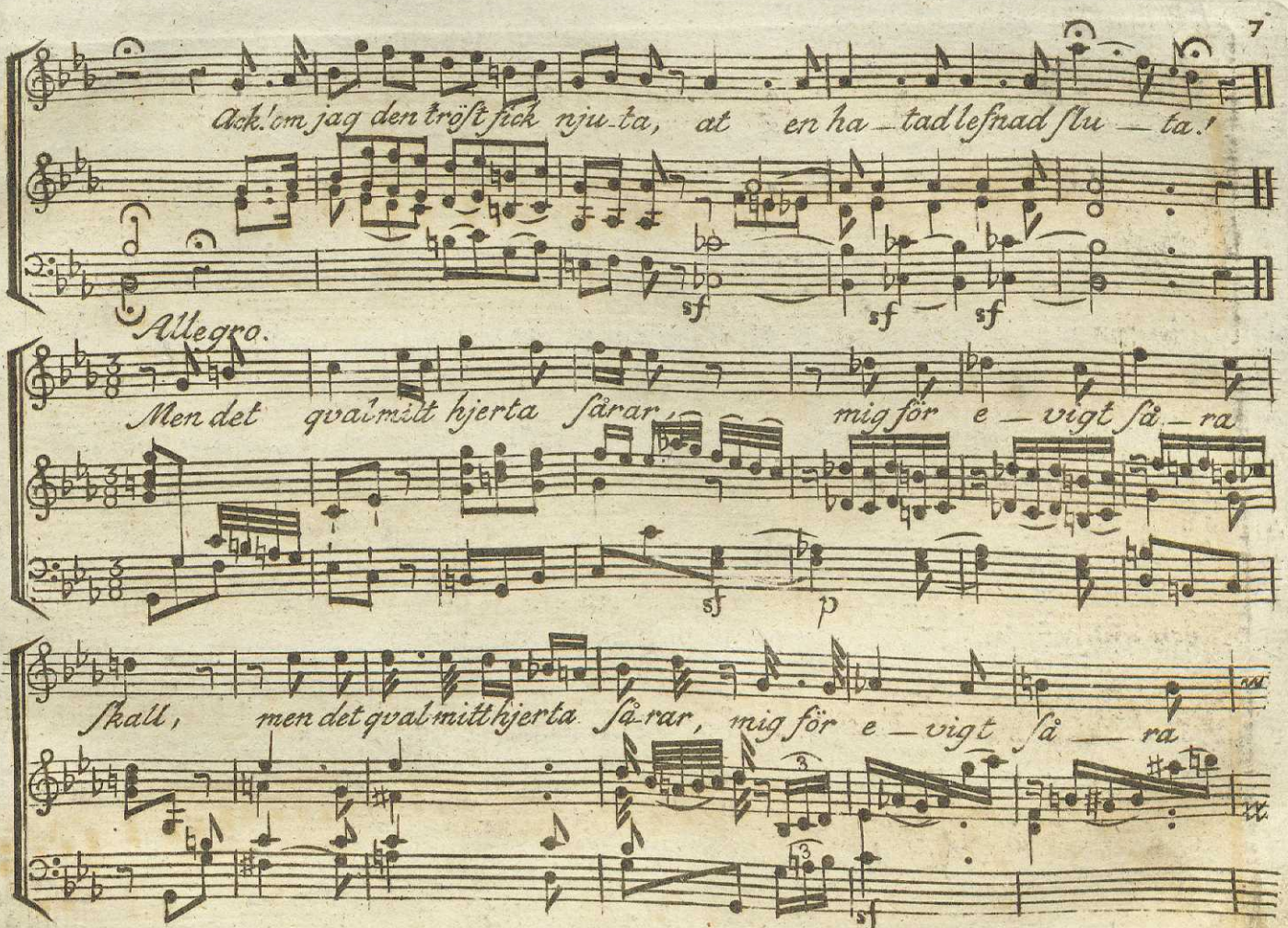
Ack! om jag den tröst fick nju_ta, at en ha_tad lefnad flu_ta!
sf
sf
sf
Allegro.
Men det qval mitt hjerta sårar, mig för e_vigt så_ra
sf
p
skall, men det qval mitt hjerta så_rar, mig för e_vigt så_ra
sf

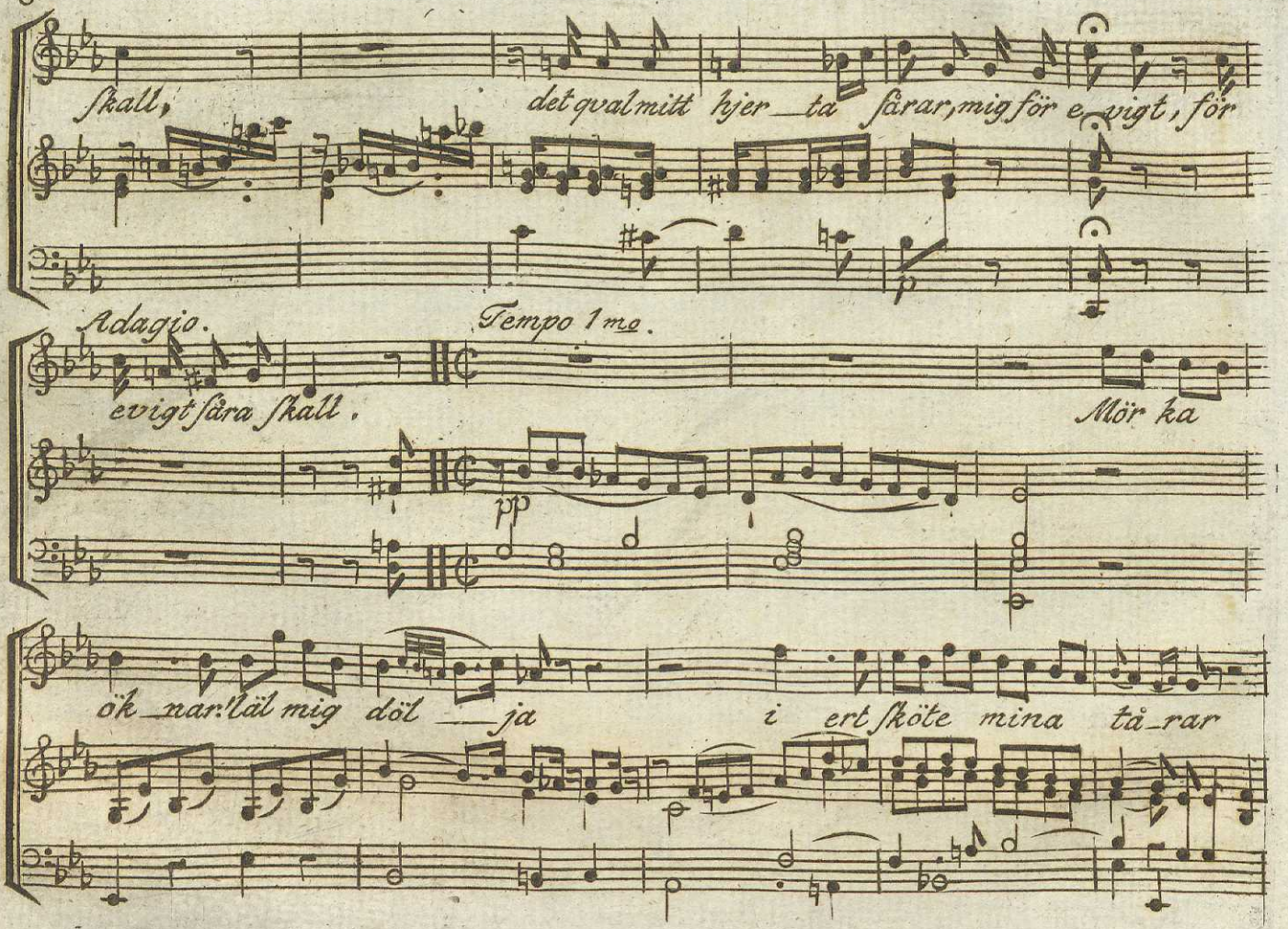
skall,
det qval mitt hjer_ta sårar, mig för evigt, för
Adagio.
Tempo 1mo.
evigt såra skall.
Mör ka
ök_nar: läl mig döl_ja
i ert sköte mina tå_rar

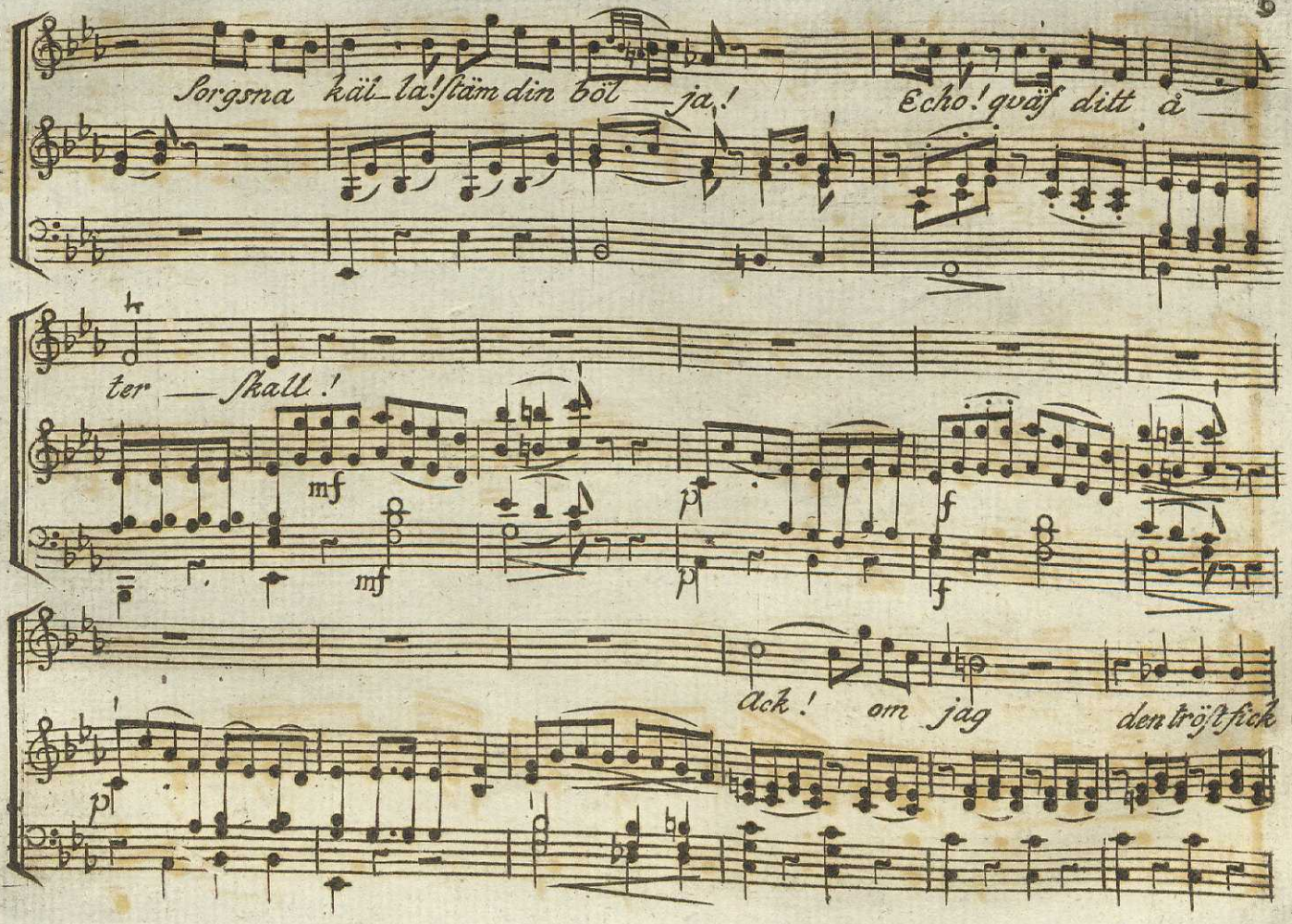
Sorgsna käl_la! stäm din böl_ja!
Echo! qväf ditt å_
ter_skall!
mf
mf
p
f
f
ack! om jag
den tröst fick
p

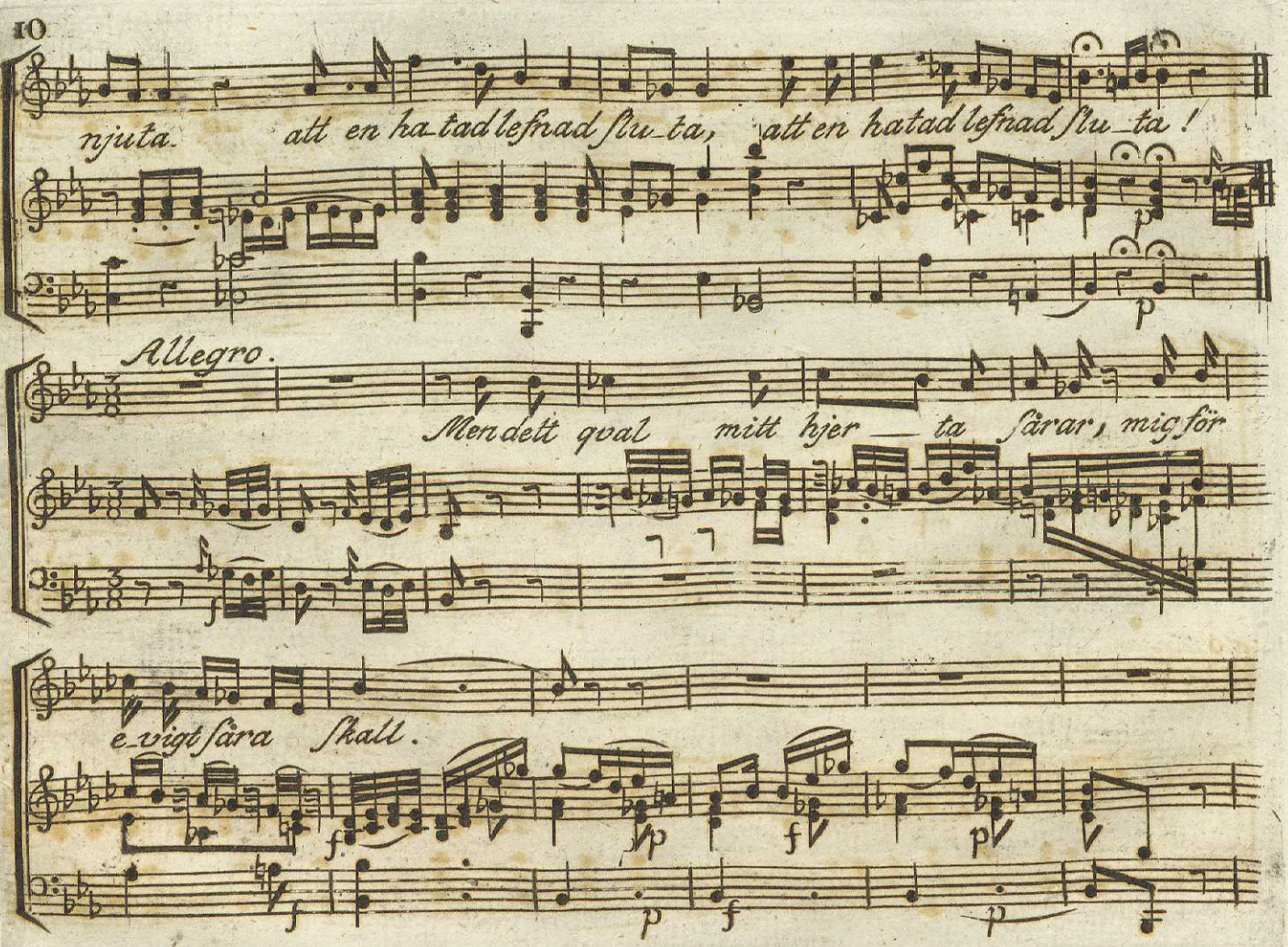
njuta. att en ha-tad lefnad slu-ta, att en ha tad lefnad slu-ta!
Allegro.
Men detta qval mitt hjer — ta sårar, mig för
e-vigt såra skall.

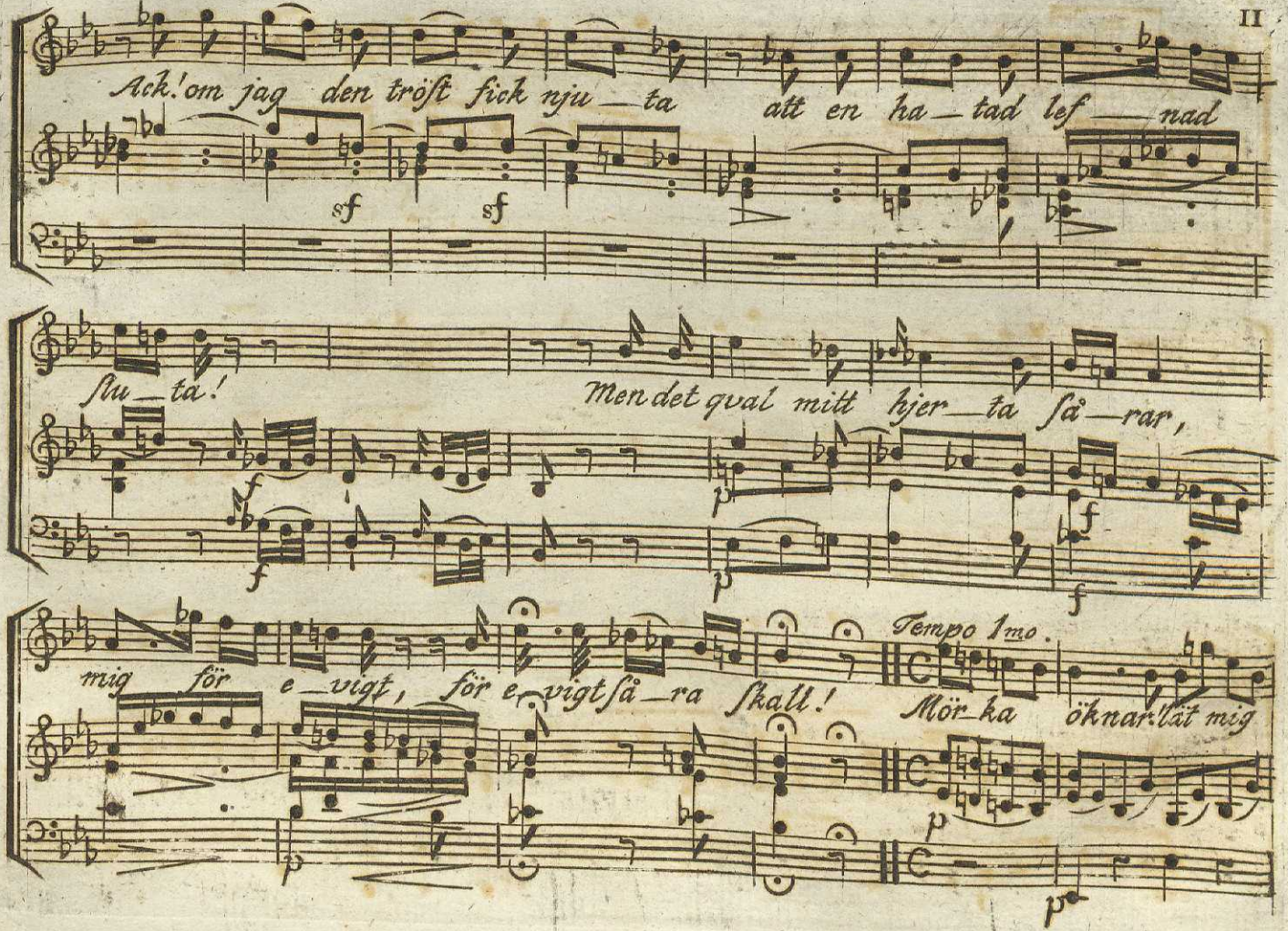
Ack! om jag den tröst fick nju_ta att en ha_tad lef_nad
sf sf
slu_ta!
Men det qval mitt hjer_ta så_rar,
f f p f f
mig för e_vigt, för e_vigt så_ra skall!
Tempo 1mo.
Mör_ka öknar lät mig
p p

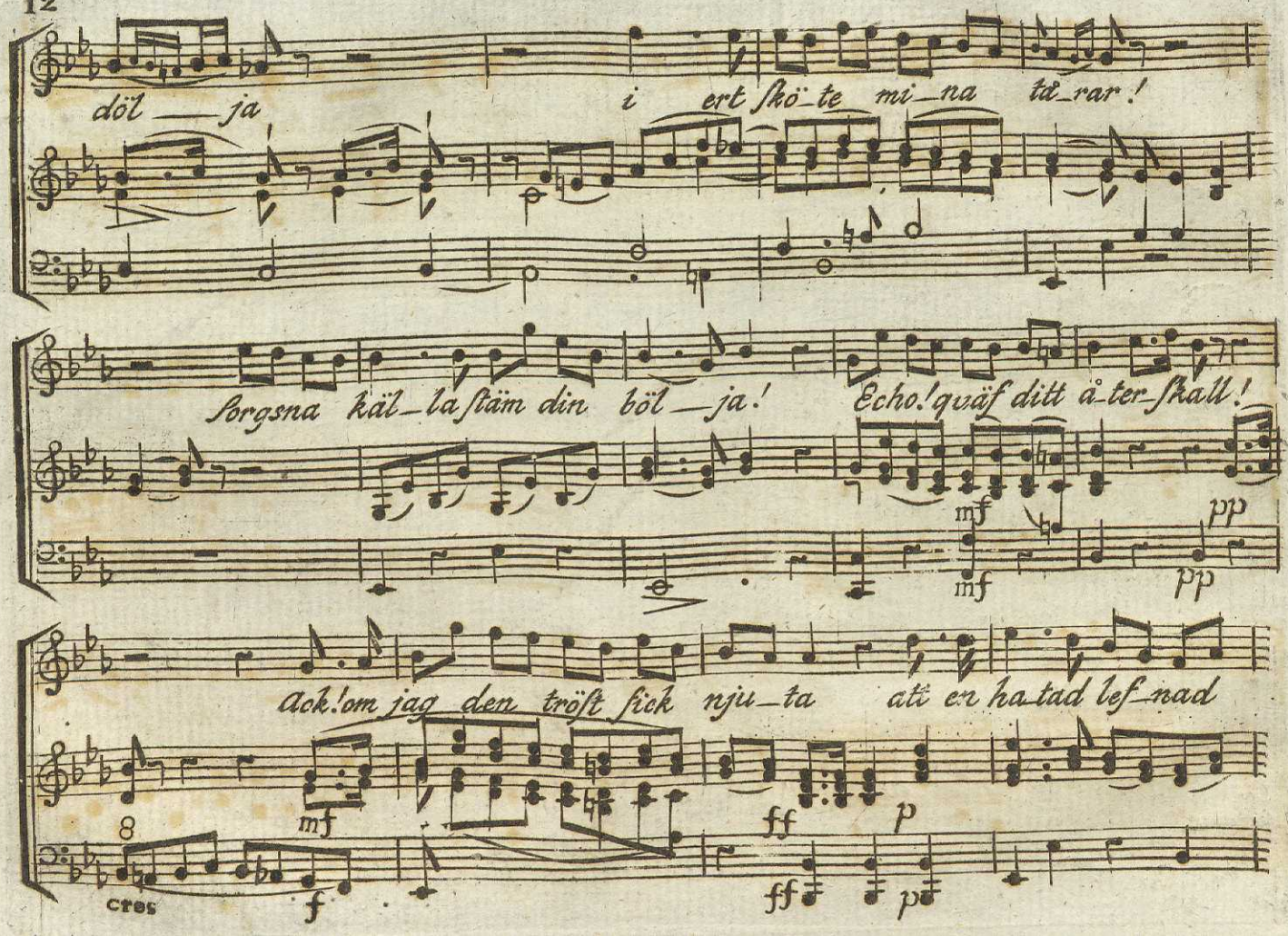
döl — ja
i ert skö_te mi_na tå_rar!
Sorgsna käl_la stäm din böl — ja!
Echo! qväf ditt å_ter_skall!
mf
pp
mf
pp
ack! om jag den tröst fick nju_ta
att en ha tad lef_nad
8
mf
ff
p
cres
f
ff
p

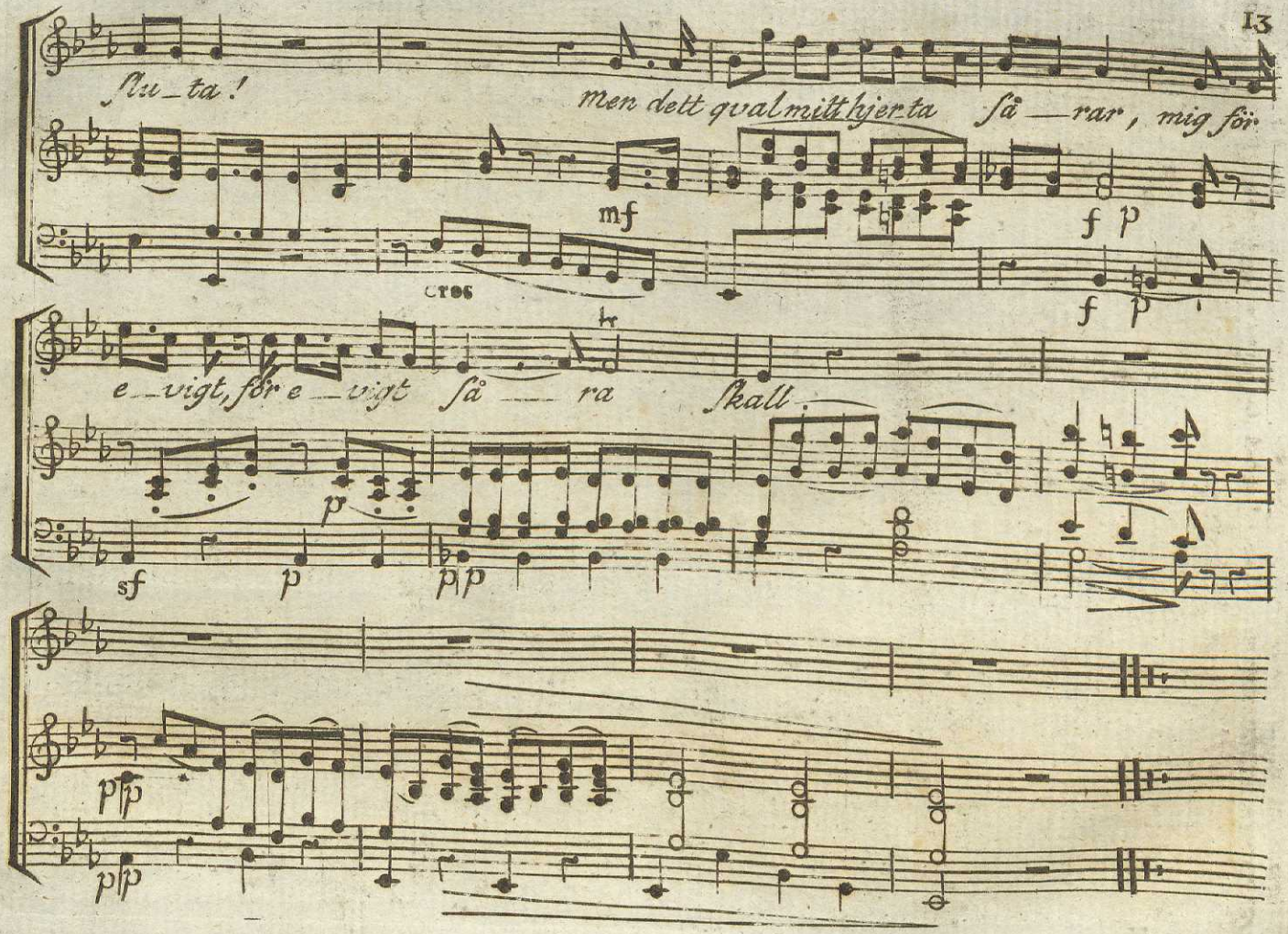
flu_ta!
men dett qval mitt hjerta så_rar, mig för
mf
f p
cres
f p
e_vigt, för e_vigt så_ra skall.
sf
p
p
p p
p p
p p

Coupletter
utur Operetten
Intrigen i Fönstren.

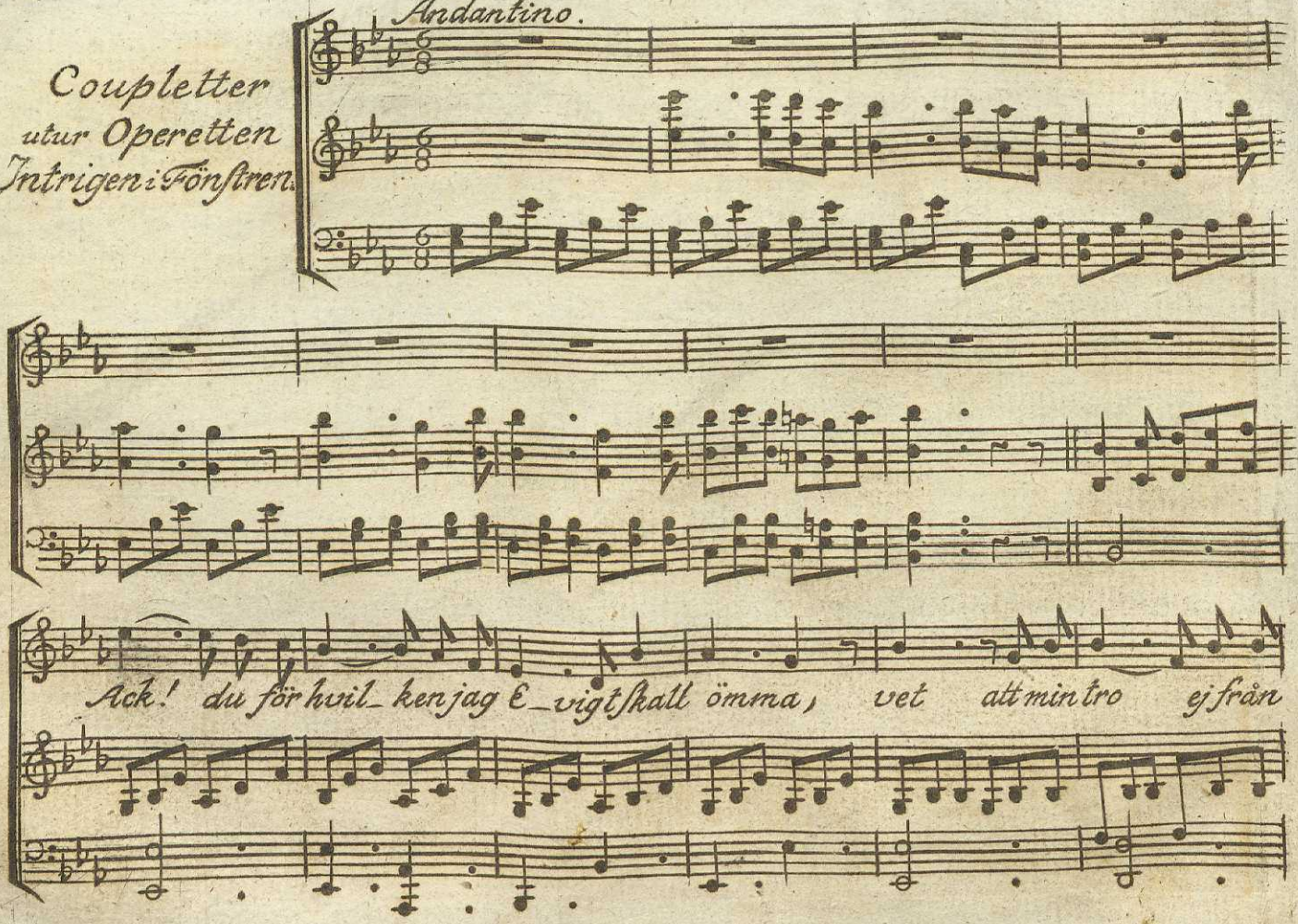

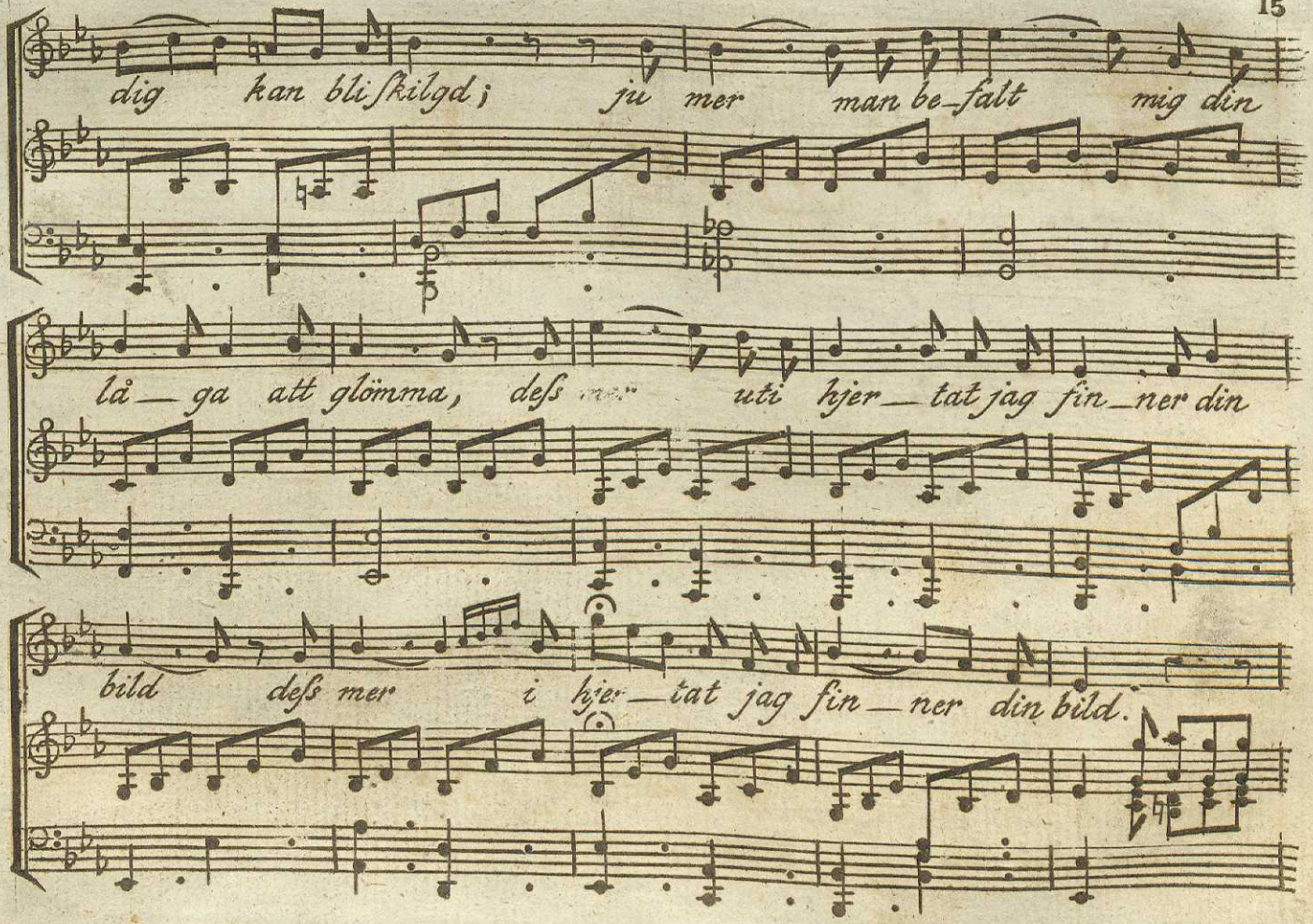
dig kan bli skilgd; ju mer man be-falt mig din
lå — ga att glömma, deſs mer uti hjer — tat jag fin — ner din
bild deſs mer i hjer — tat jag fin — ner din bild.

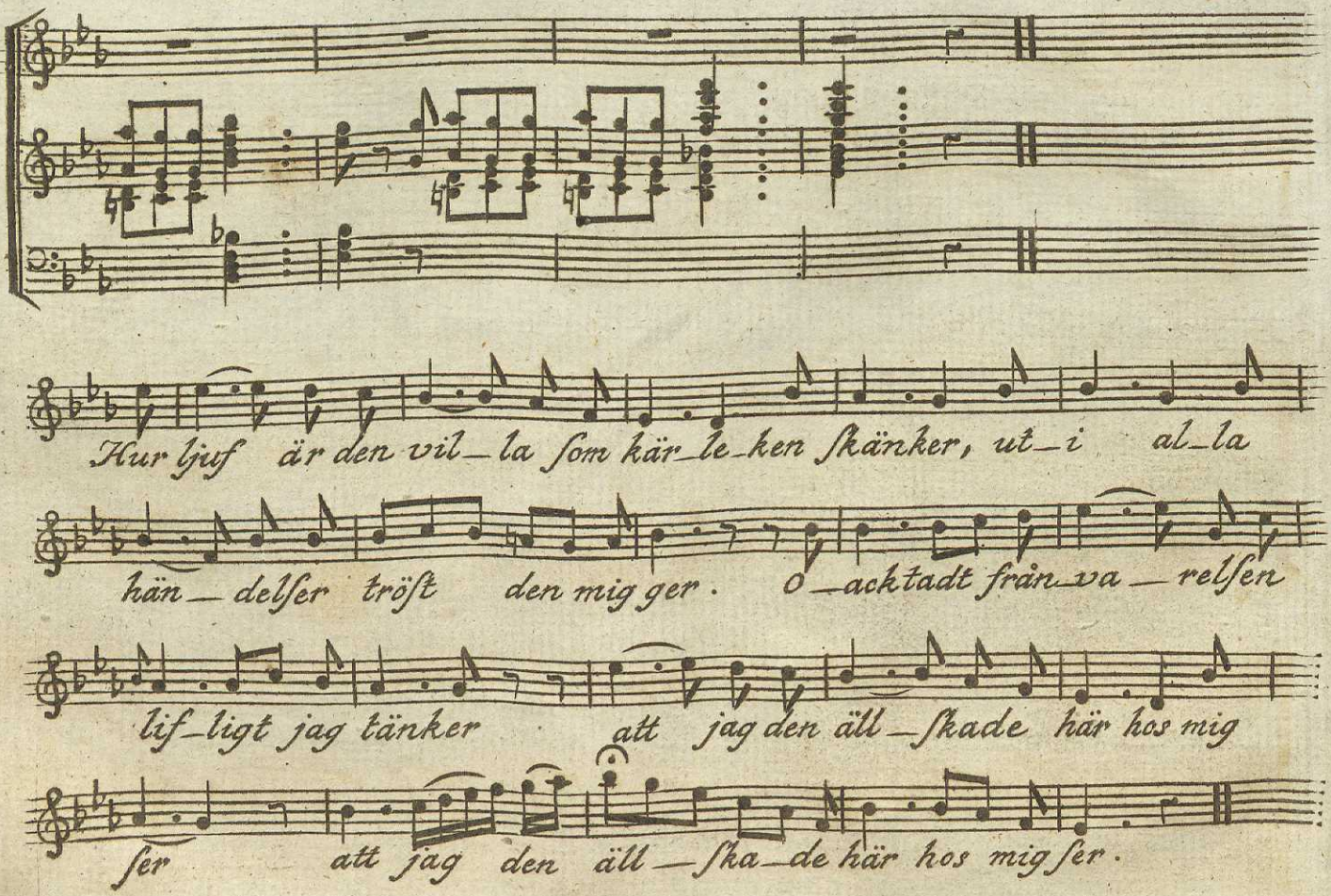
Hur ljuf är den vil_la som här_le_ken skänker, ut_i al_la
hän_delser tröst den mig ger. O_acktadt från_va_relsen
lif_ligt jag tänker att jag den äll_skade här hos mig
ser att jag den äll_ska_de här hos mig ser.

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 5 och 6.

Allegretto med Variationer. af Mozart.

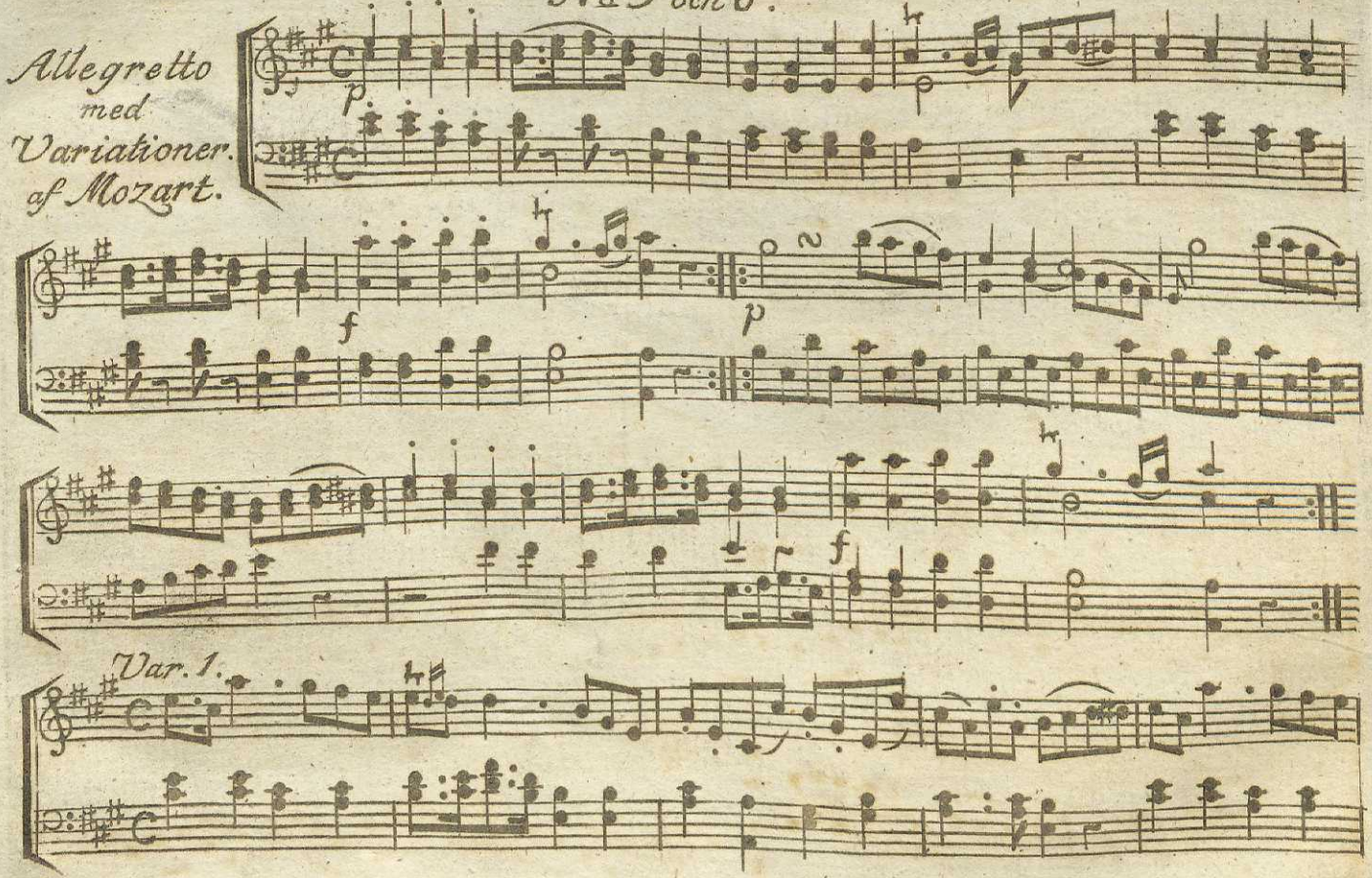

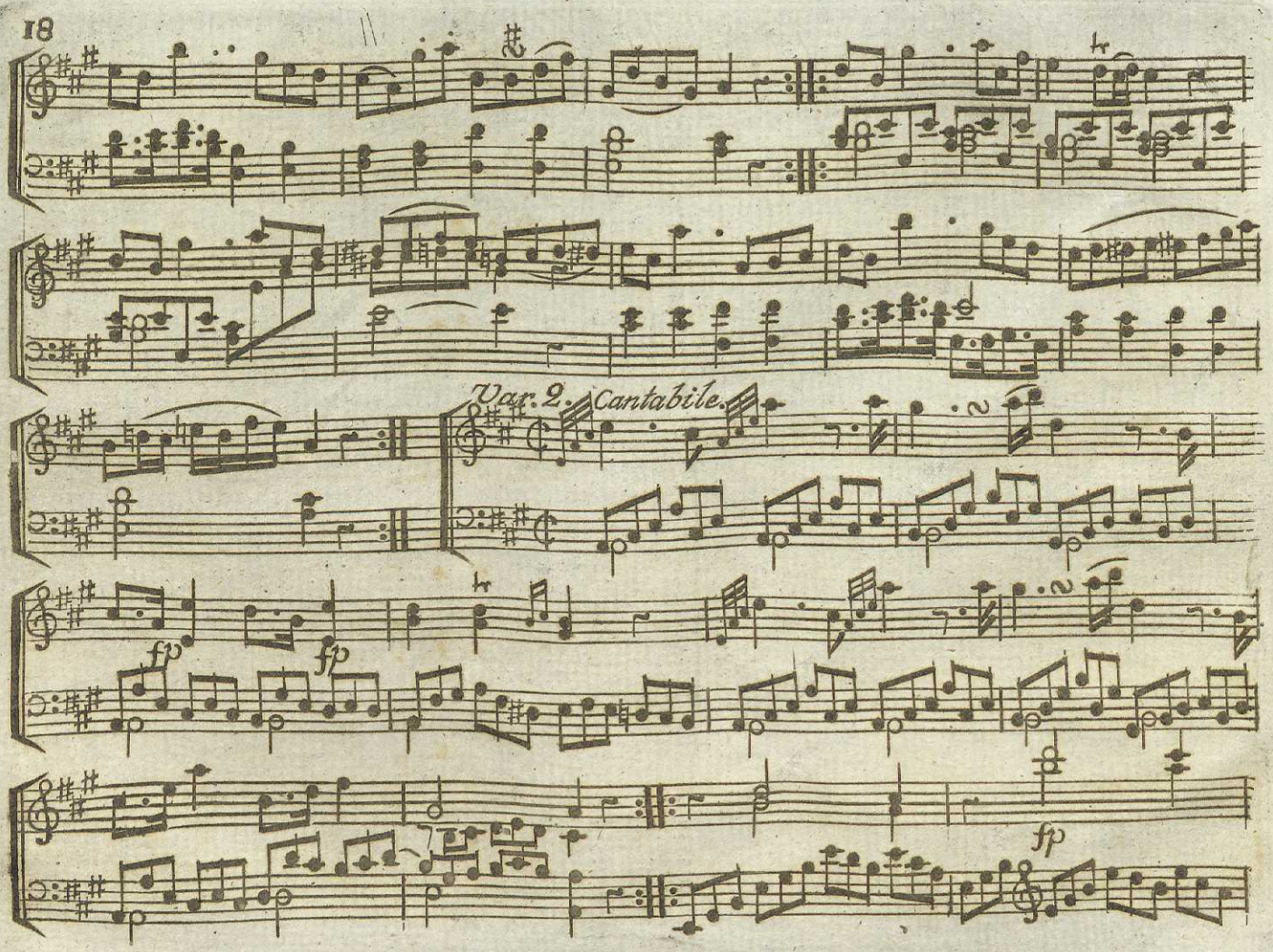
Var. 2. Cantabile.
fp
fp
fp

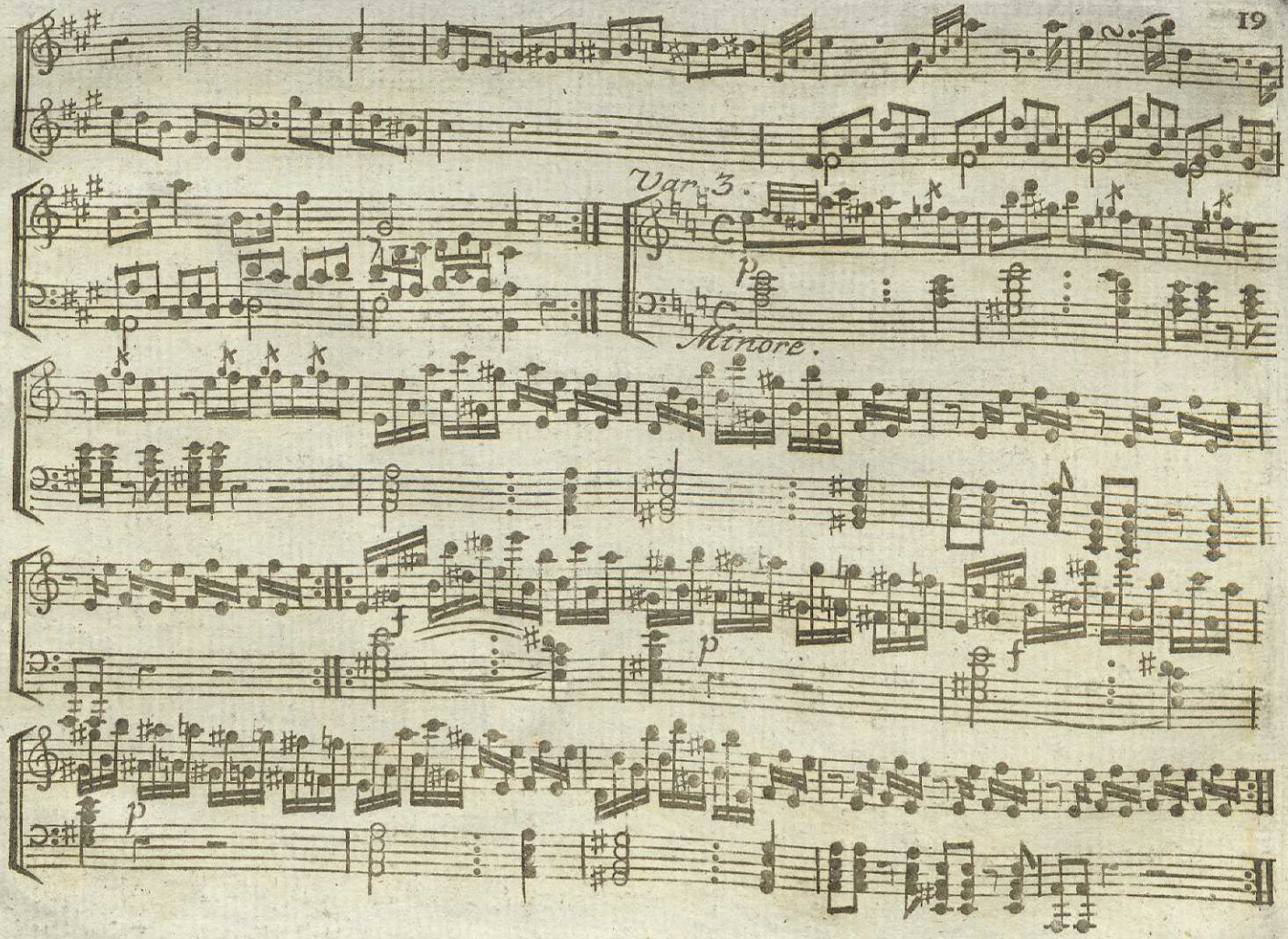
Var. 3.
Minore.

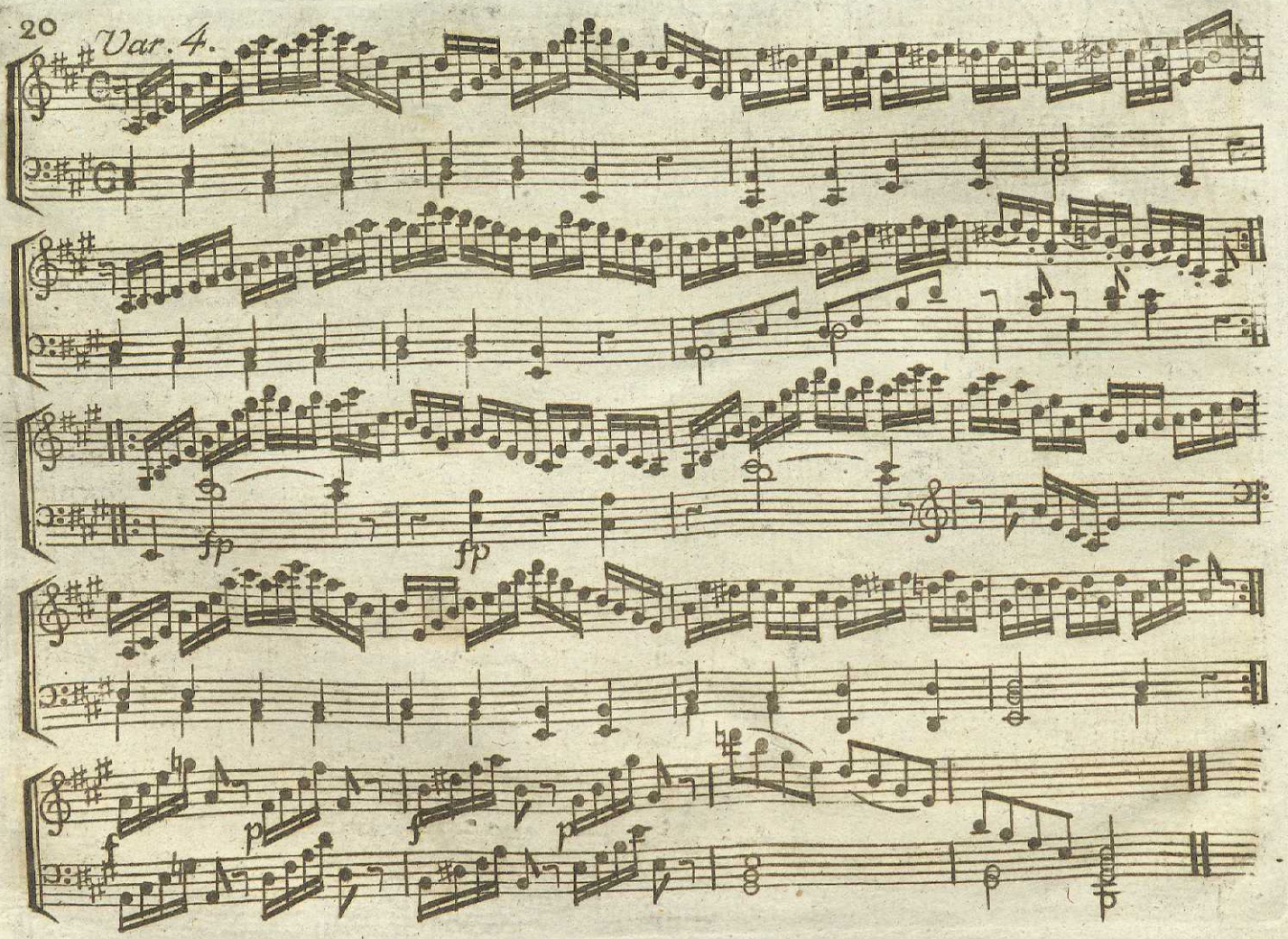
Var. 4.
fp
fp
f
p
f
p

Var. 5. Adagio.

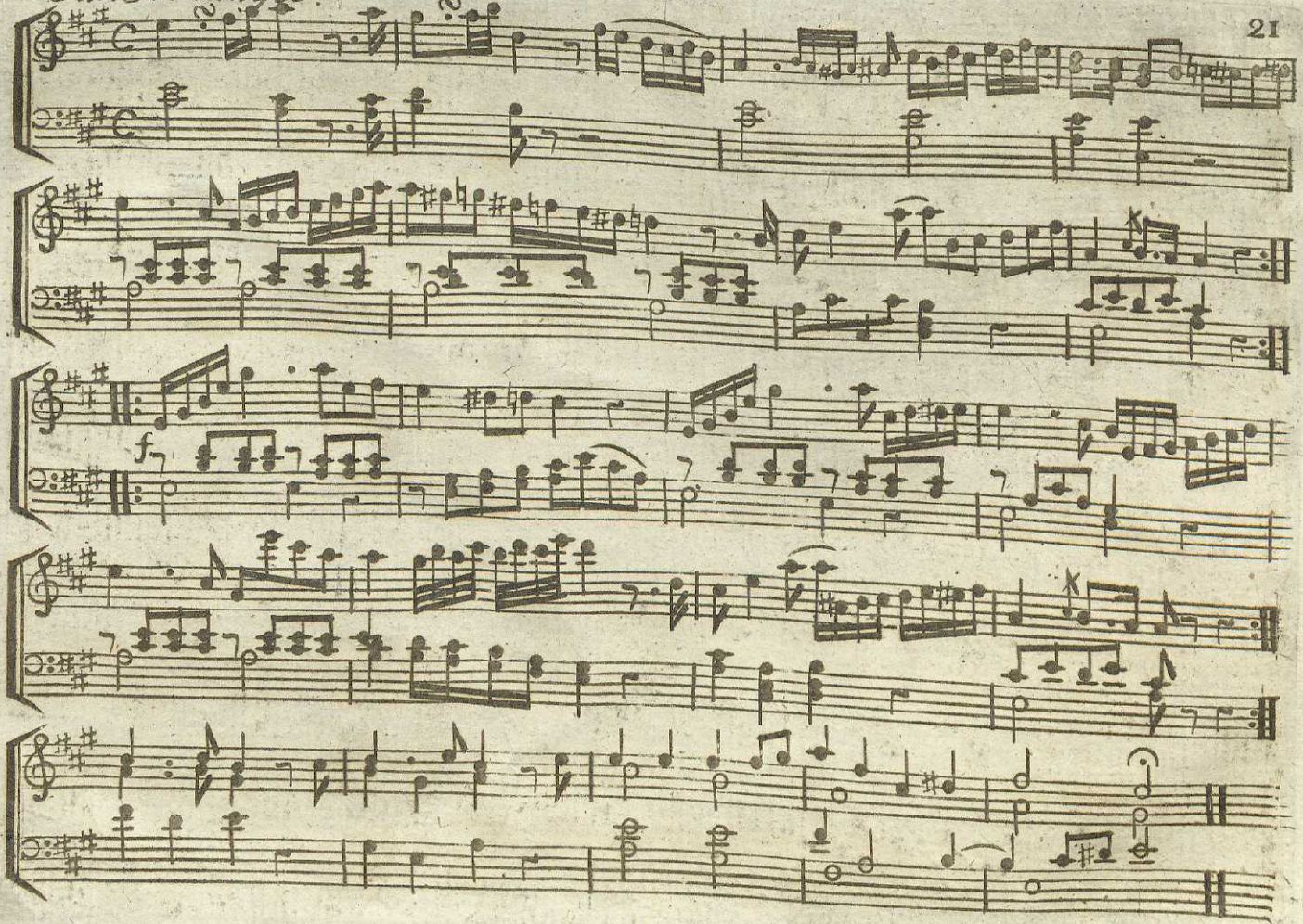

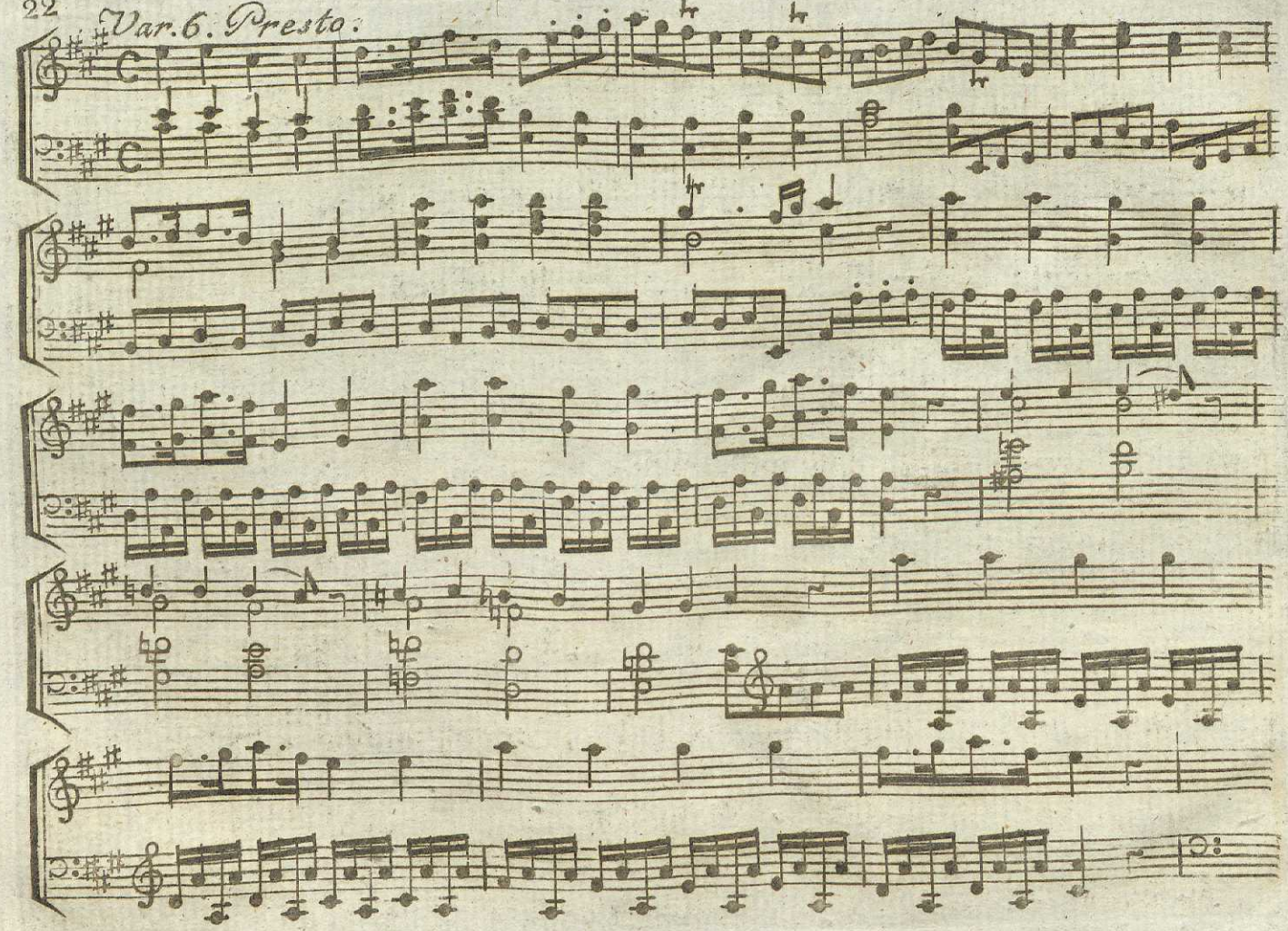
Var. 6. Presto.

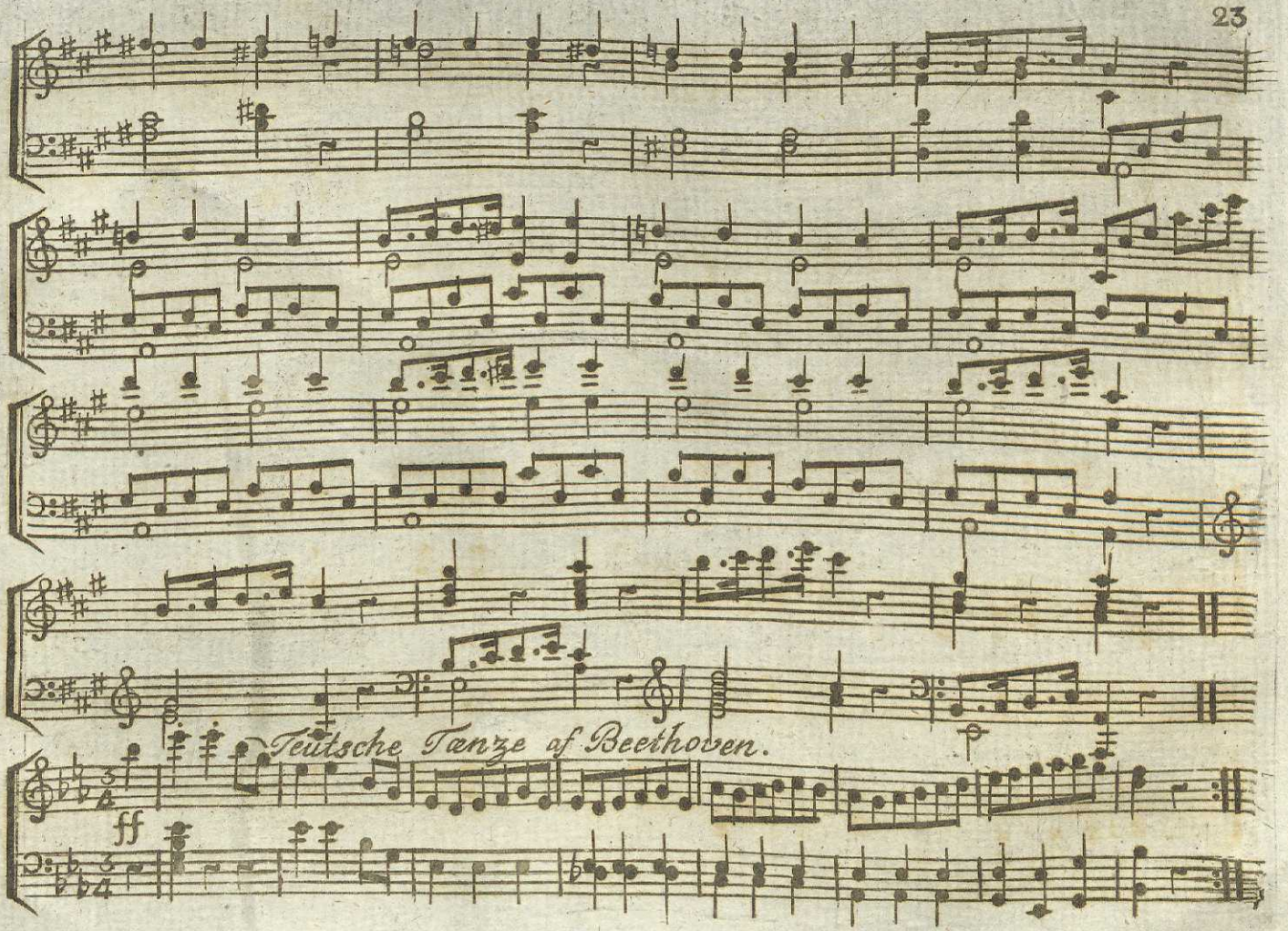
Teutsche Tanze af Beethoven.
ff

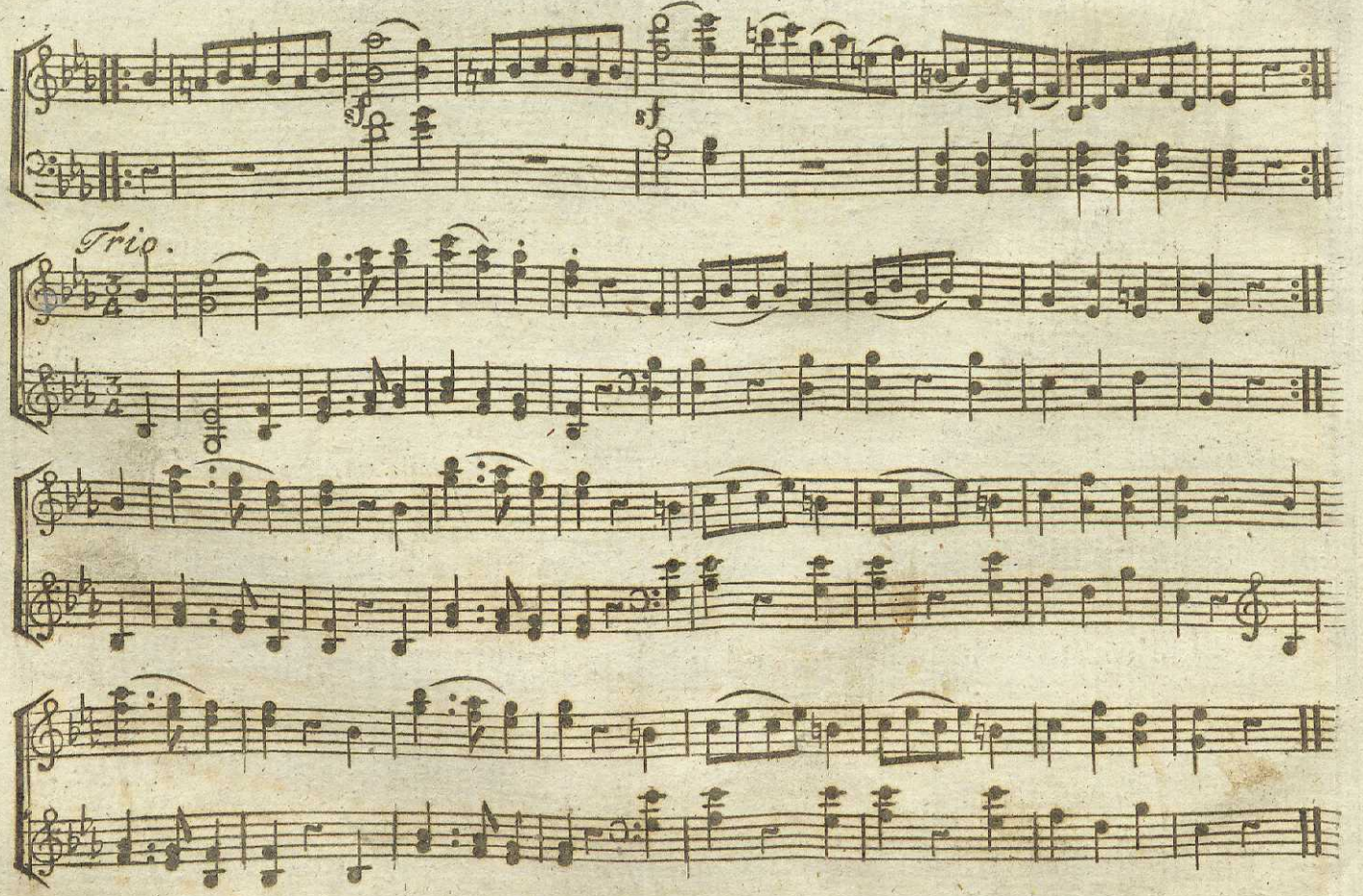
sf
sf
Trio.

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 7, 8 och 9.

Aria ur Alexis

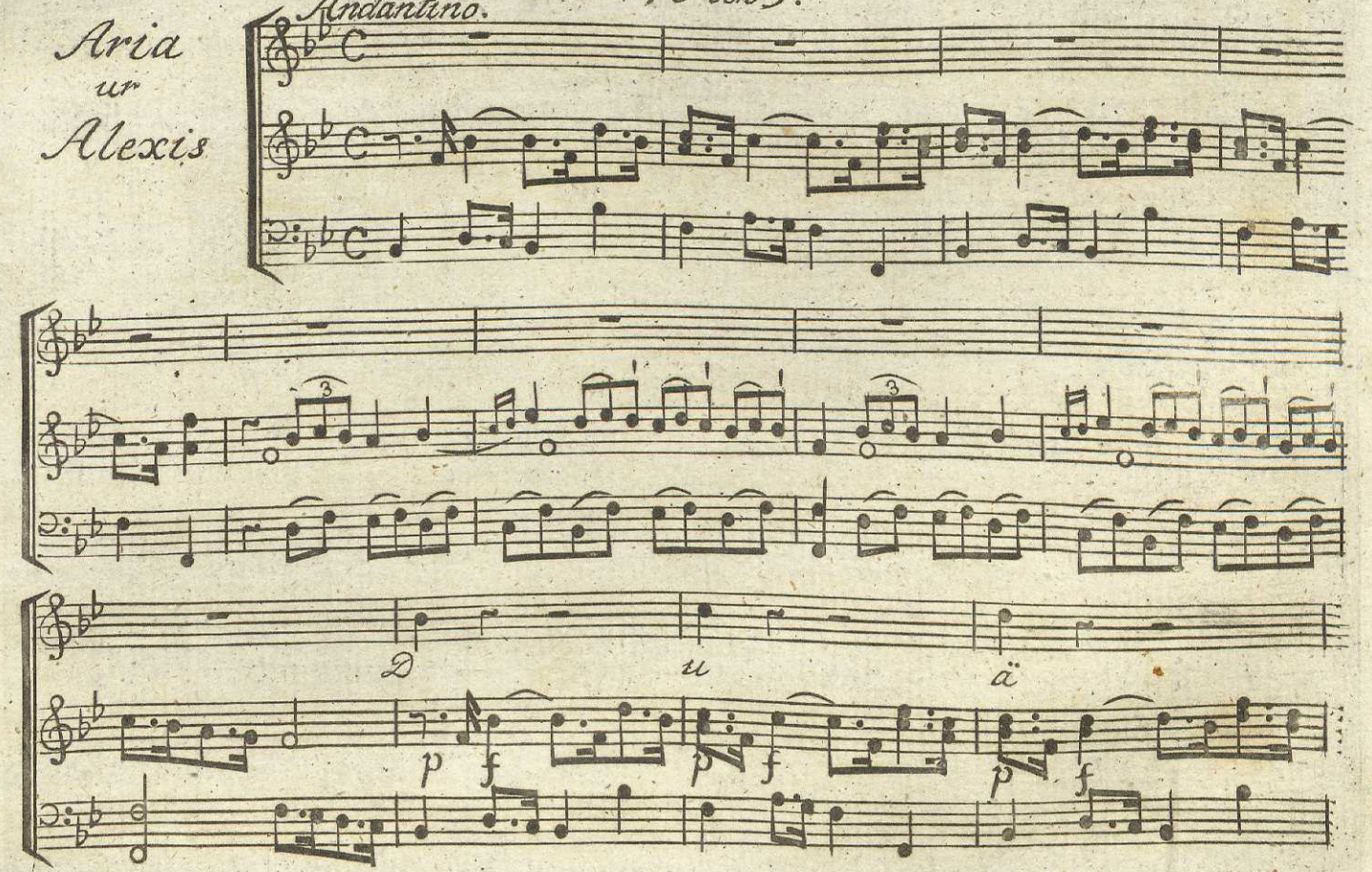

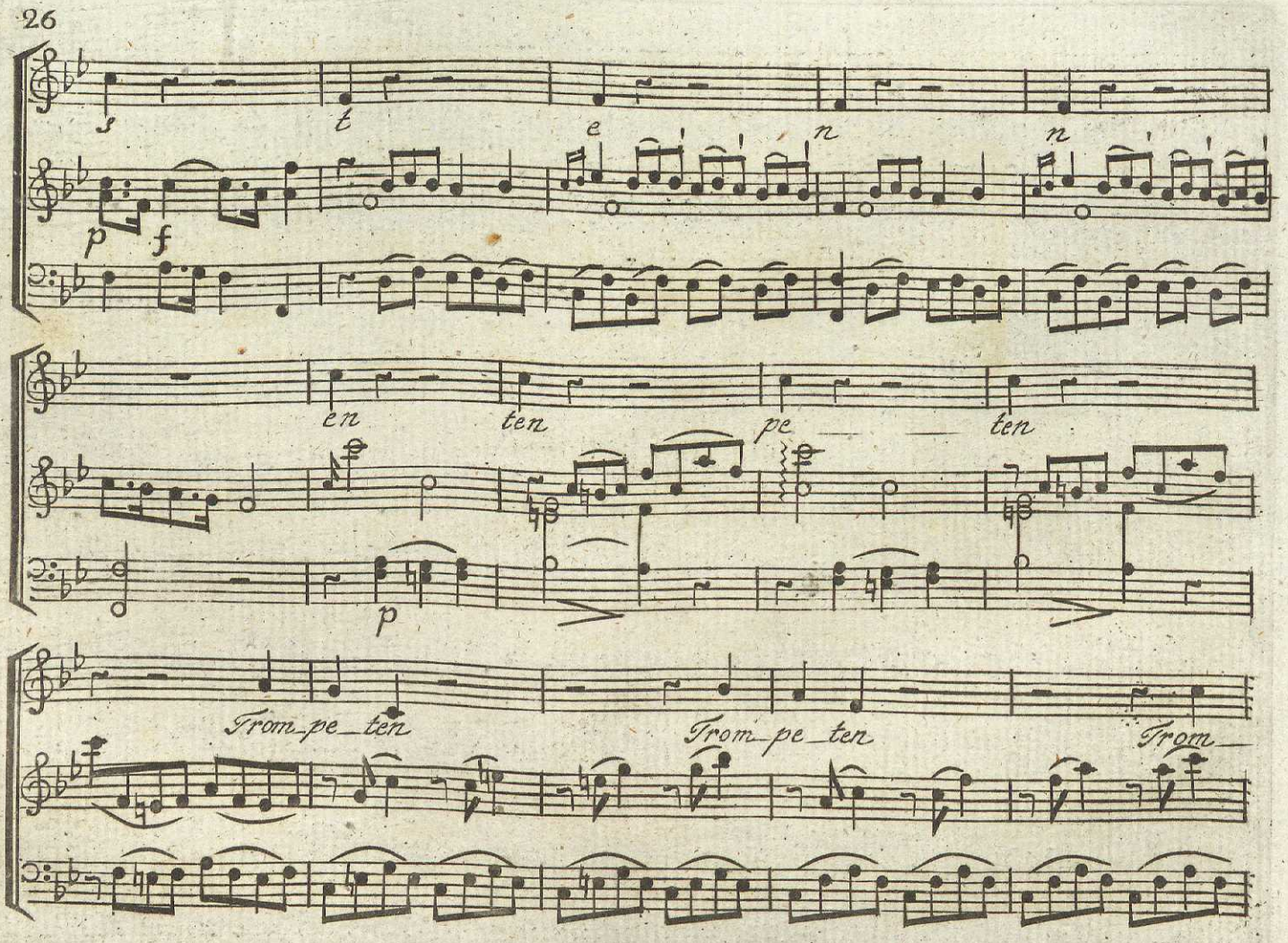
s
t
e
n
n
p
f
en
ten
pe
ten
p
Trom pe ten
Trom pe ten
Trom

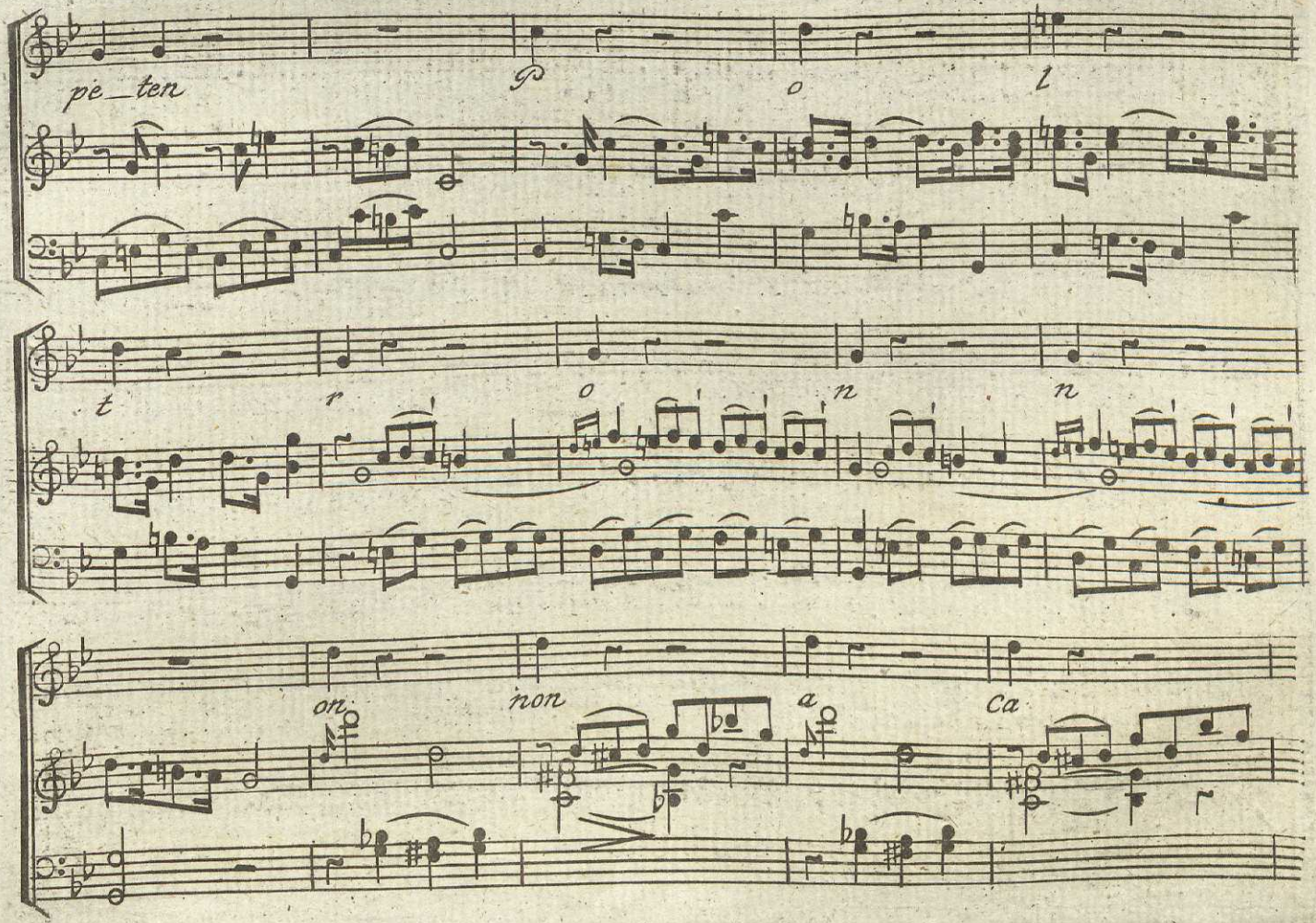
pe_ten
p
o
l
t
r
o
n
n
on
non
a
Ca

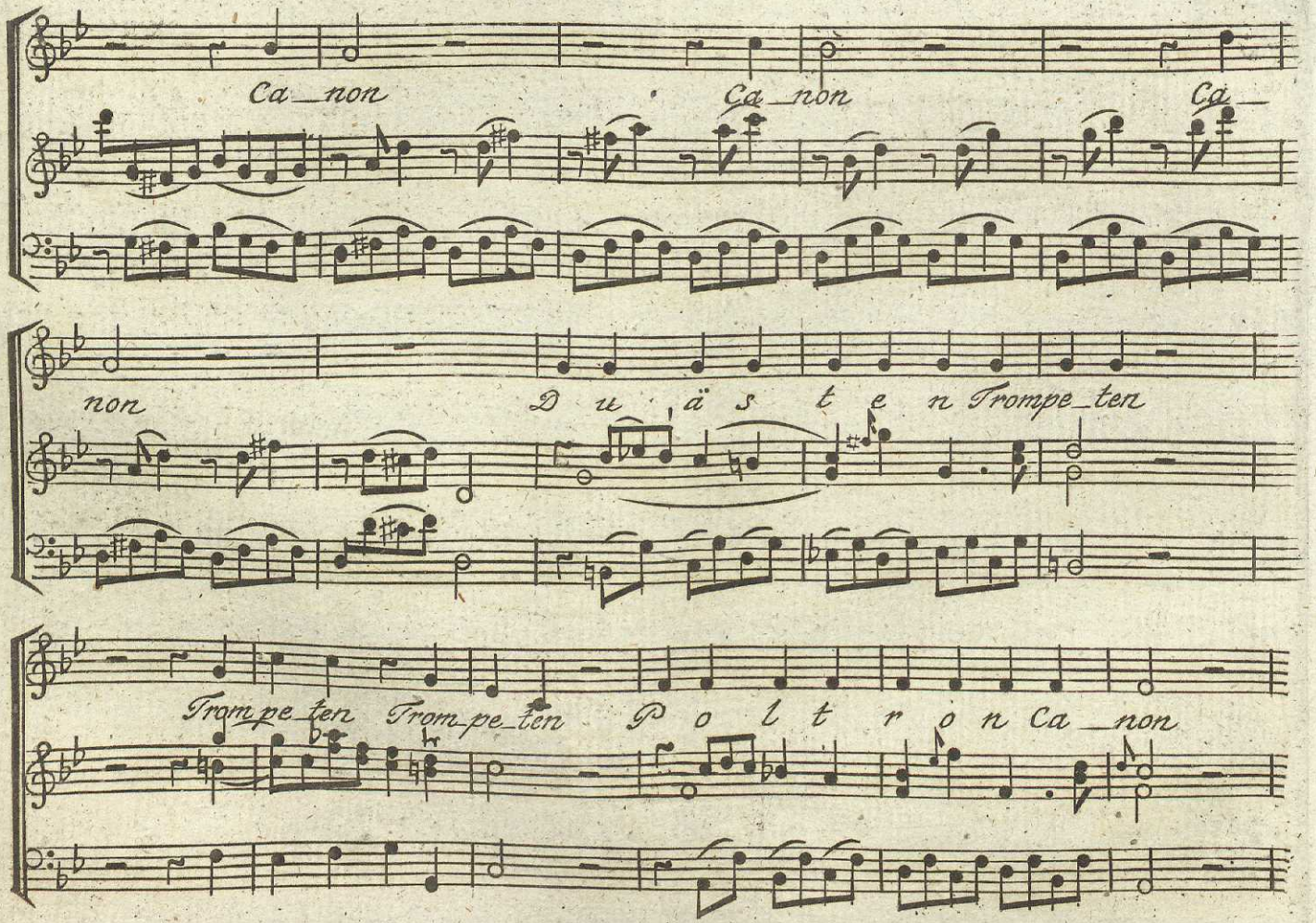
Ca_non
Ca_non
Ca_
non
D u , ä s t e n Trompe_ten
Trompe_ten Trompe_ten P o l t r o n Ca_non

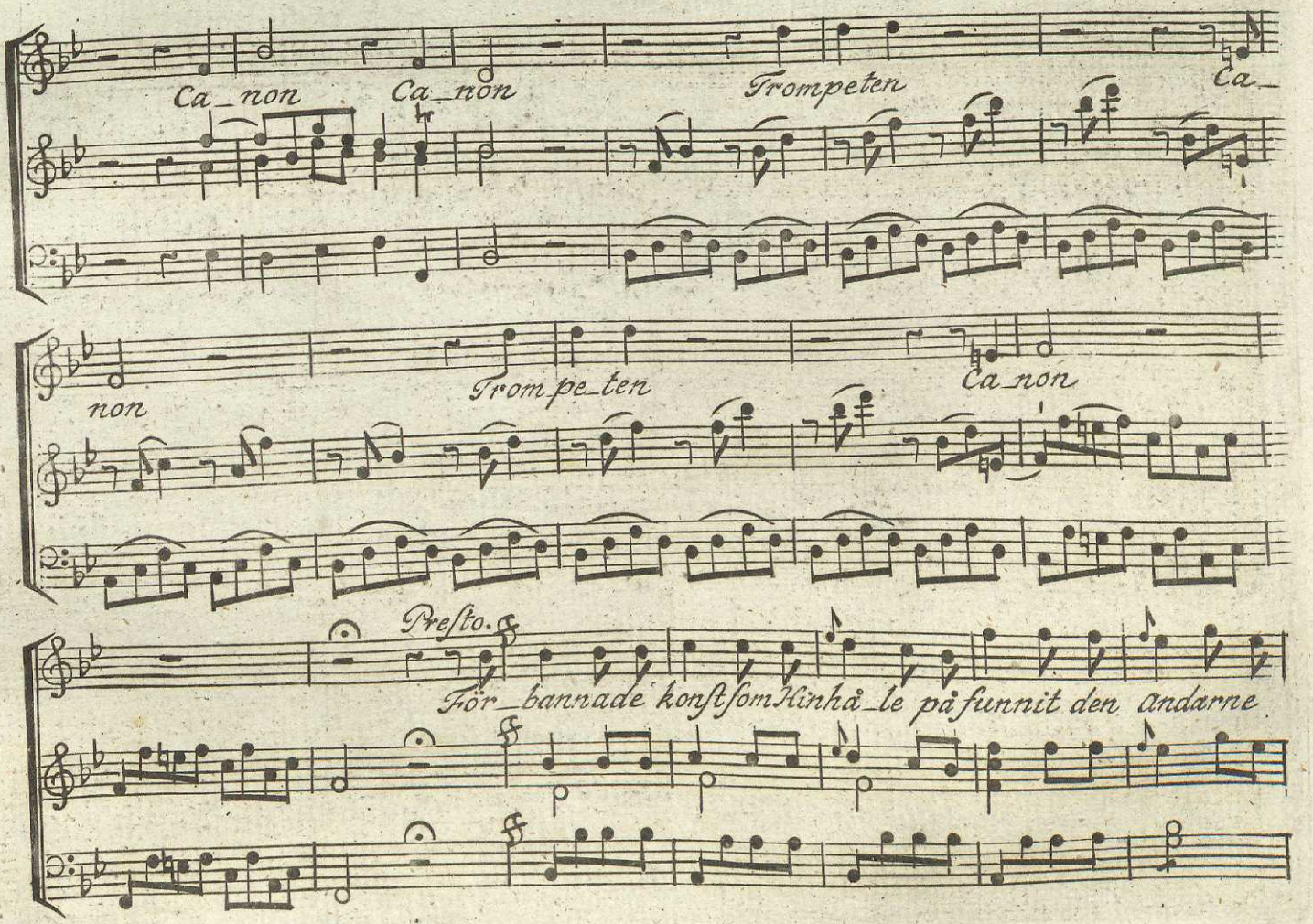
Ca_non
Ca_non
Trompeten
Ca_
non
Trompe_ten
Ca_non
Presto.
För_bannade konst som Kinhå_le på funnit den andarne

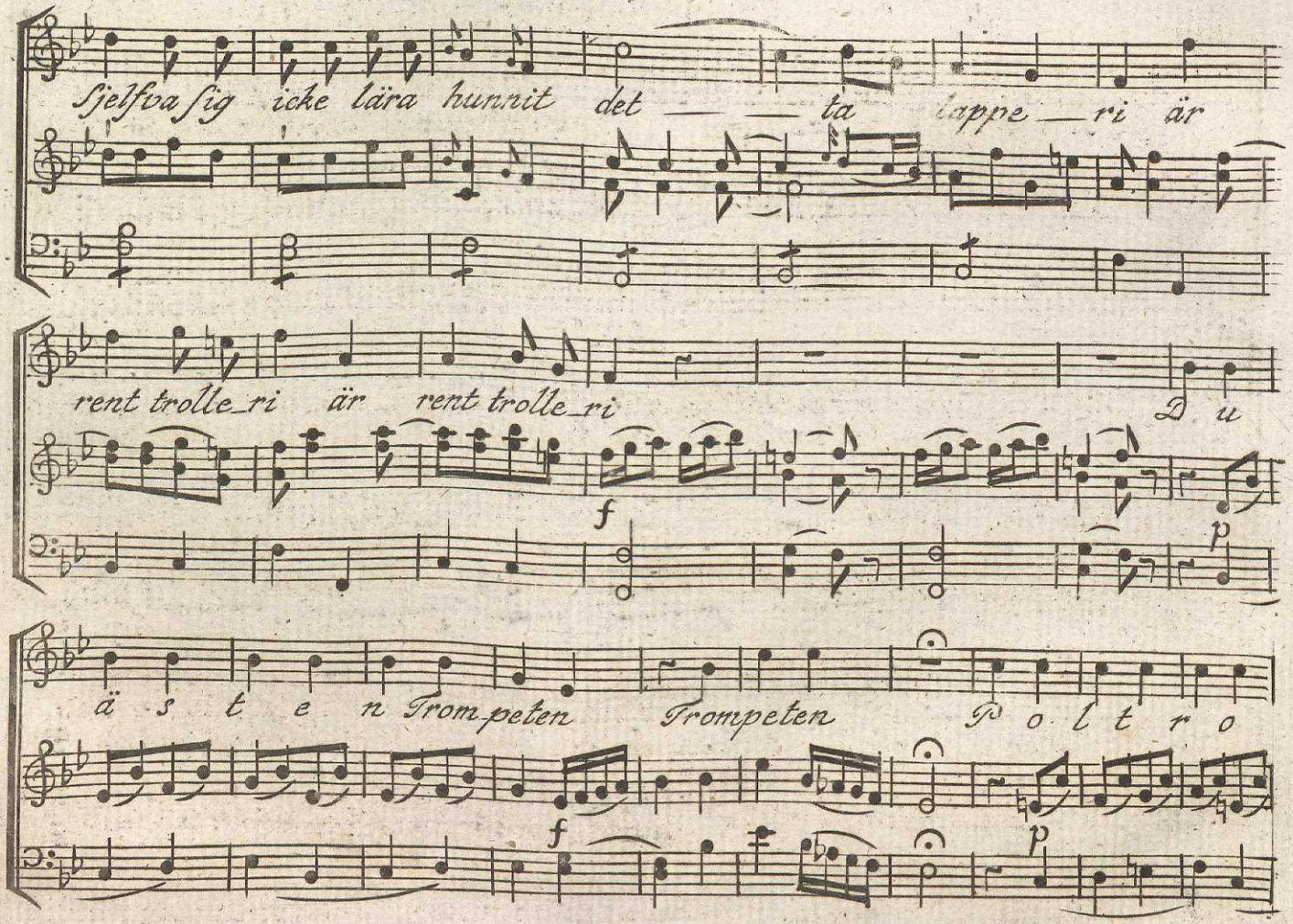
Sjelfva sig icke lära hunnit det — — ta lappe — ri är
rent trolle_ri är rent trolle_ri
Du
f
p
ä s t e n Trom-peten Trompeten Po l t r o
f
p

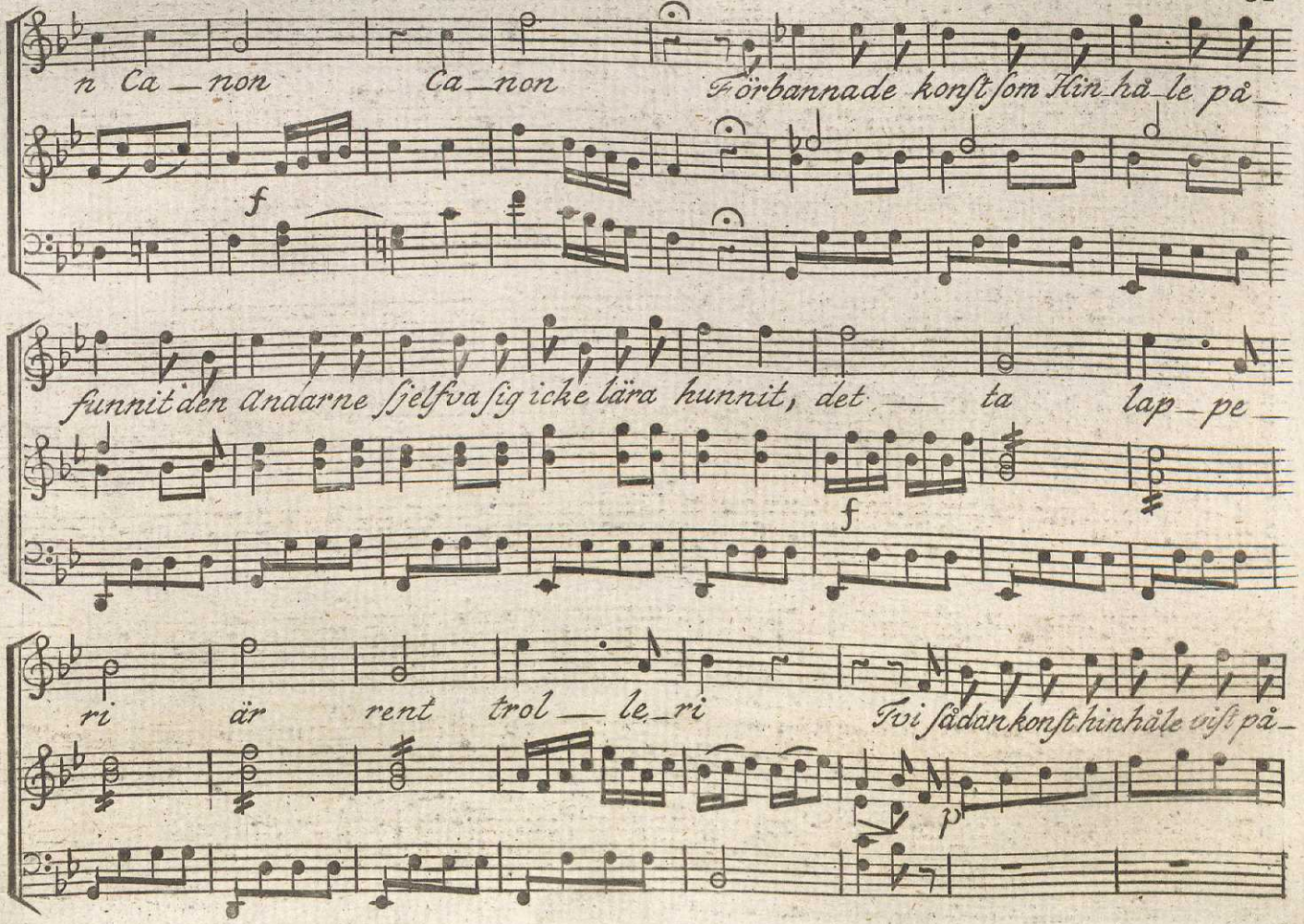
n Ca_non Ca_non Förbannade konst som Kin_hå_le på_
f
funnit den andarne sjelfva sig icke lära hunnit, det ta lap_pe_
f
ri är rent trol_le_ri Tvi sådan konst hinhåle visst på_
p

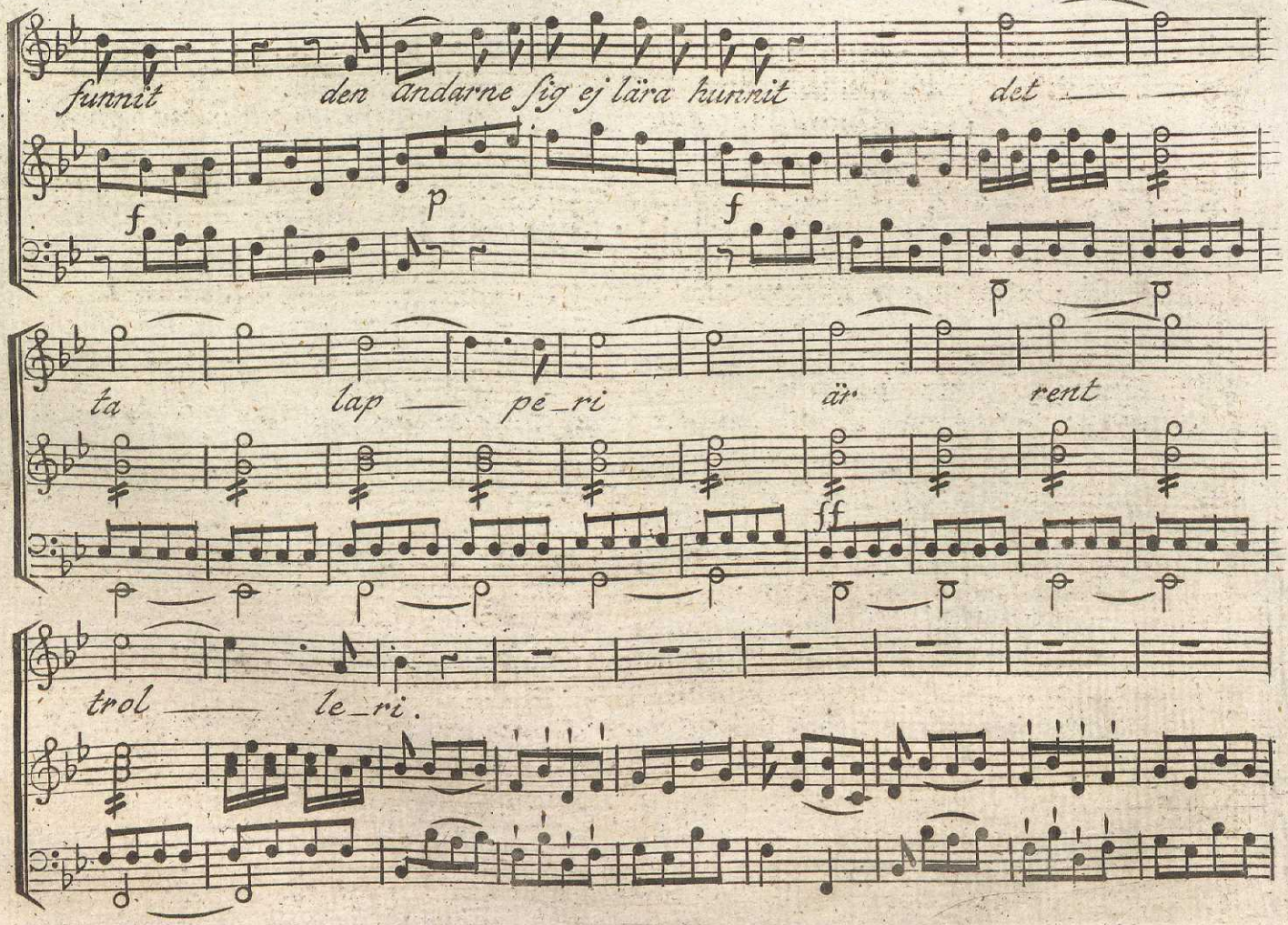
funnit den andarne sig ej lära hunnit det
f p f
ta lap — pe_ri är rent
ff
trol — le_ri.

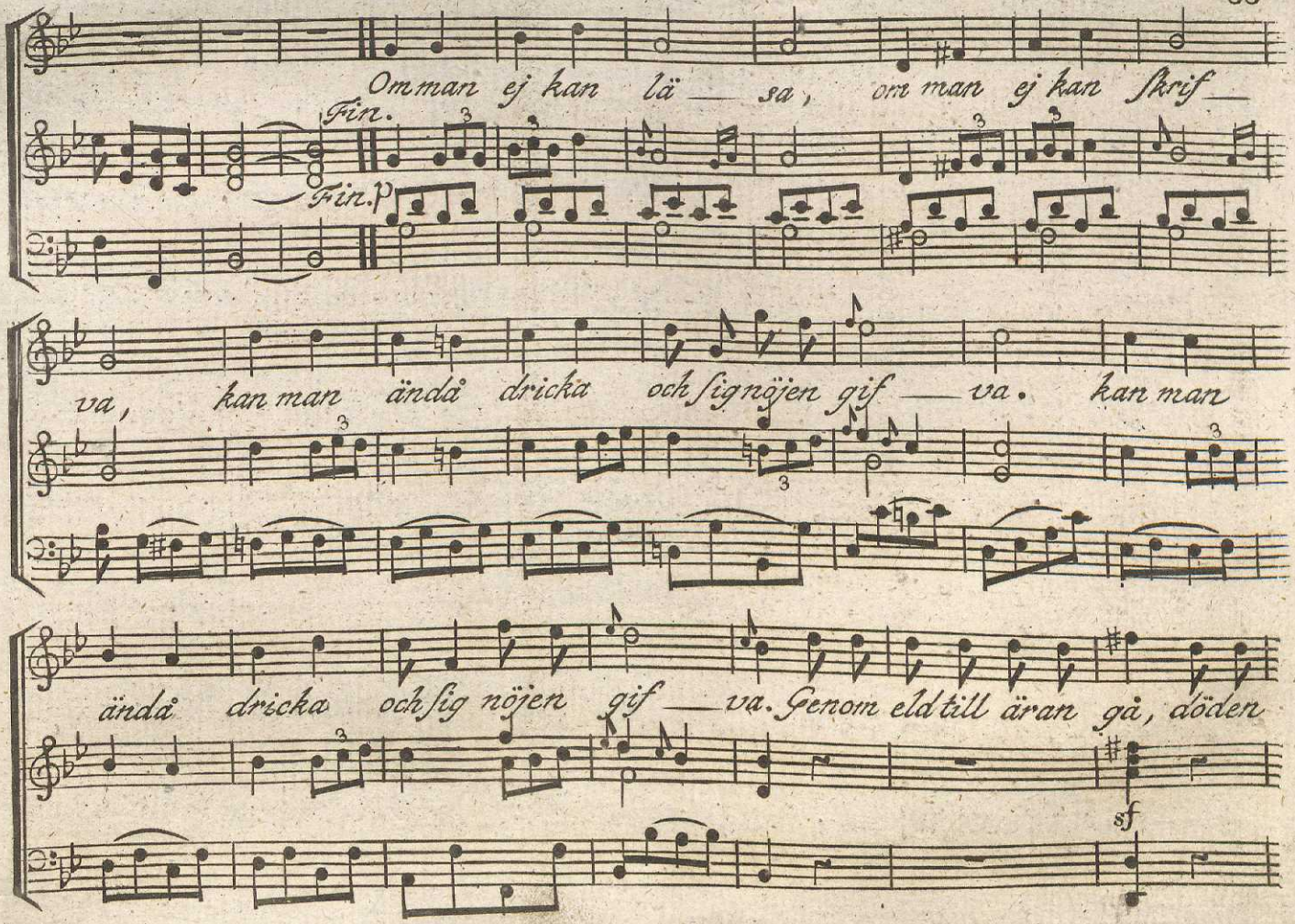
Om man ej kan lä — sa, om man ej kan skrif —
Fin.
Fin.
va, kan man ändå dricka och sig nöjen gif — va. kan man
ändå dricka och sig nöjen gif — va. Genom eld till äran gå, döden
sf

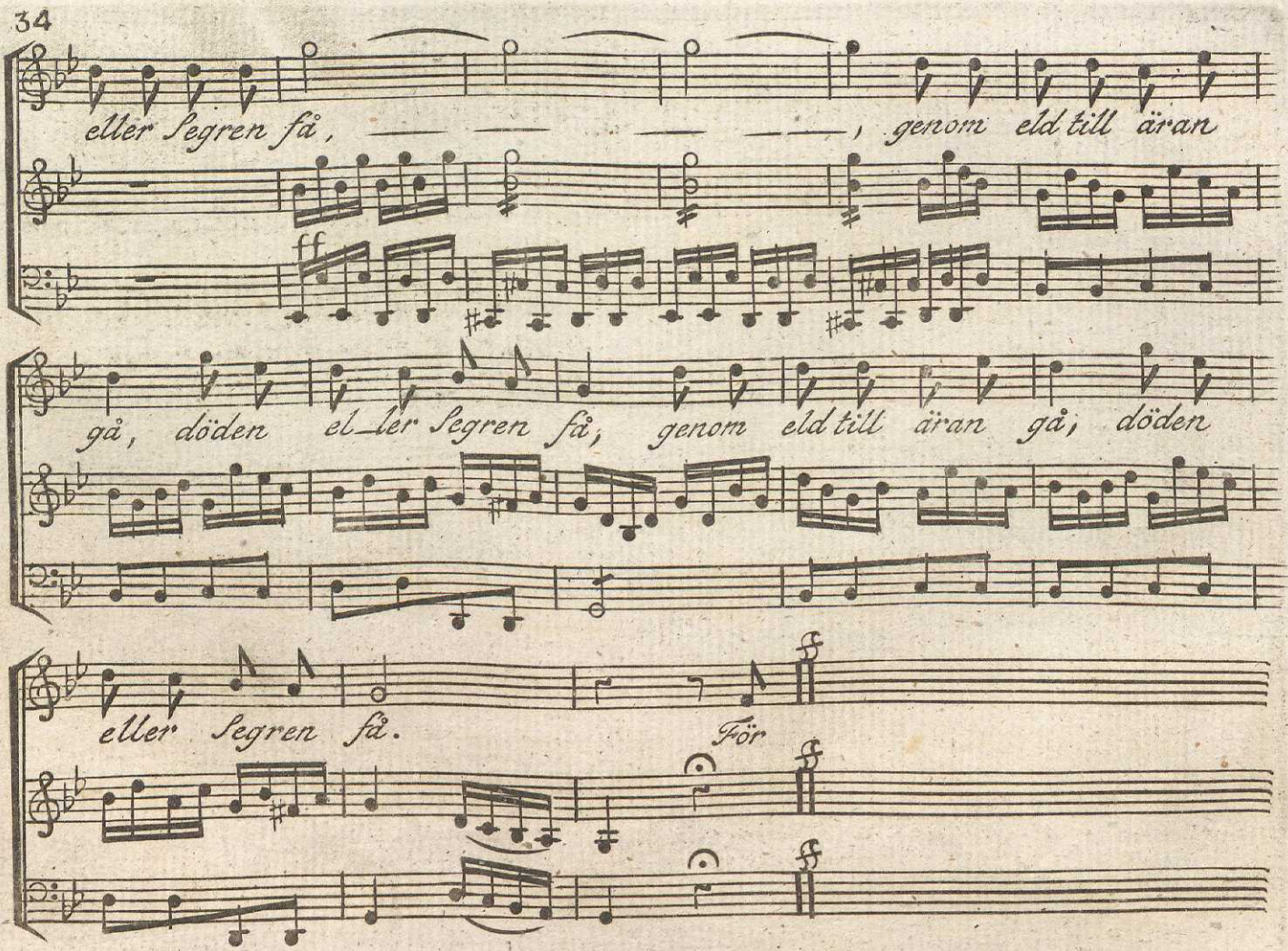
eller segren få, — — — —, genom eld till äran
ff
gå, döden el_ler segren få; genom eld till äran gå; döden
eller segren få.
För

Wals utur den Ondsinta Hustrun.

Jag gläder mig åt hur min manska be_römma min hatt och min blonde och min

Tyll och min smak: om modet han vet med en urskilgning dömma som vo_re Toi_

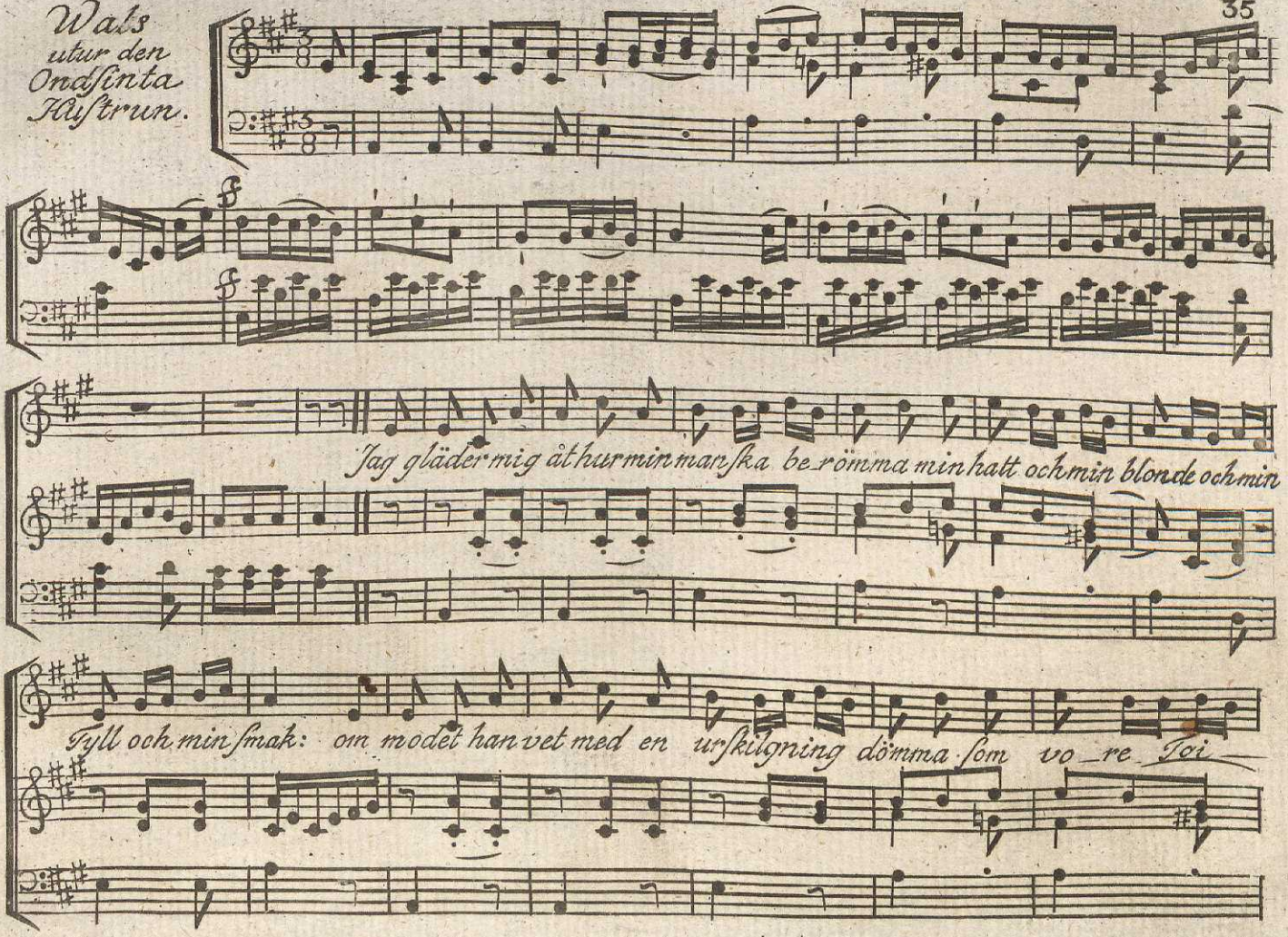

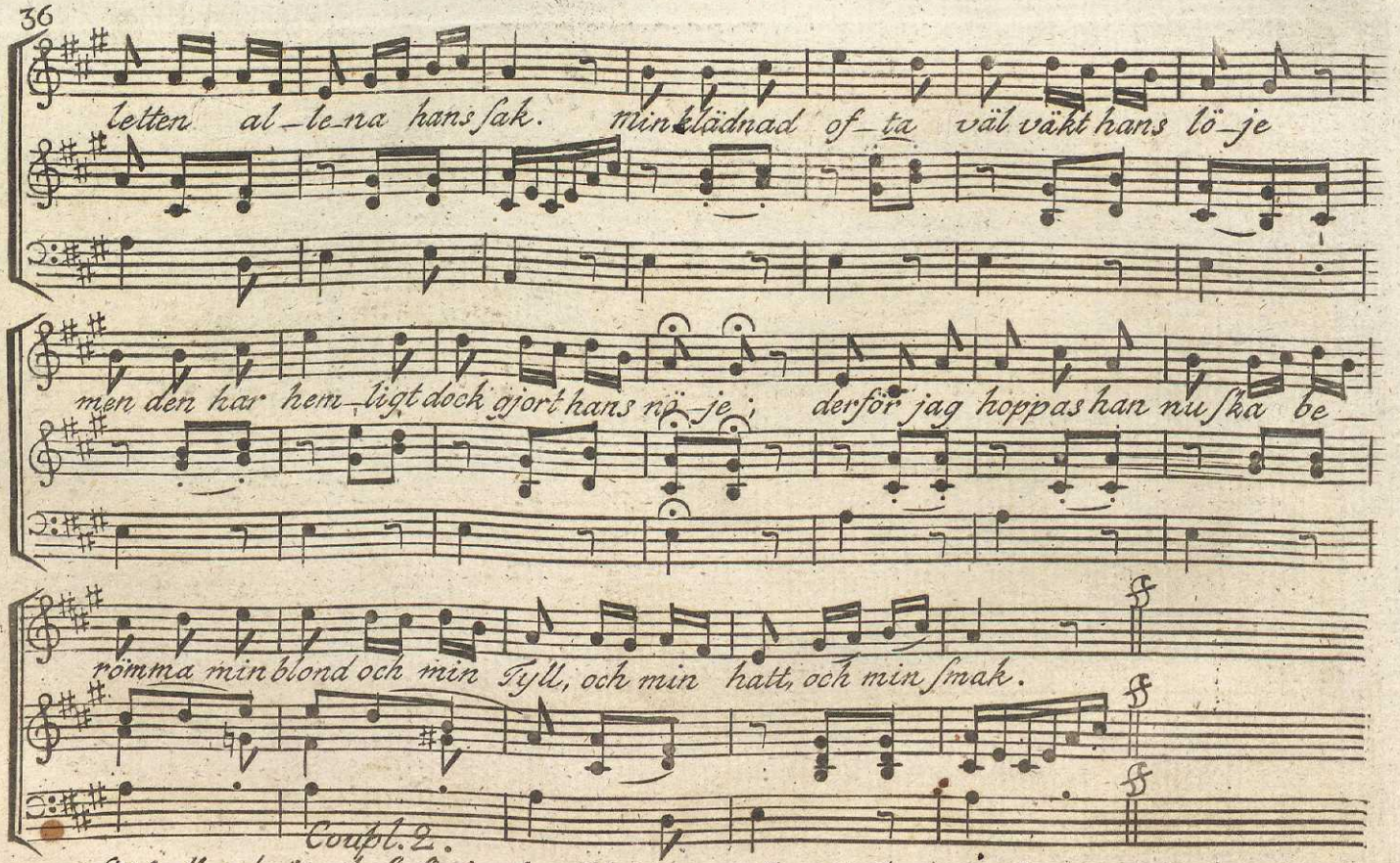

Ett tadlande ögonkast får jag, kan hända,
Men om jag så söt som en ängel kan bli,
Men kan jag med skönhet och prakt honom blända,
Förlåts nog en öfverdrift, ett fjolleri.

Man tänker granska, moralisera,
Och man till slut dock gör ingendera;
Ty den med skönhet och prakt vet att blända,
Kan våga en öfverdrift, ett fjolleri.

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 10, 11 och 12.

Duo
ur
Den Ondsinta
Kusinen

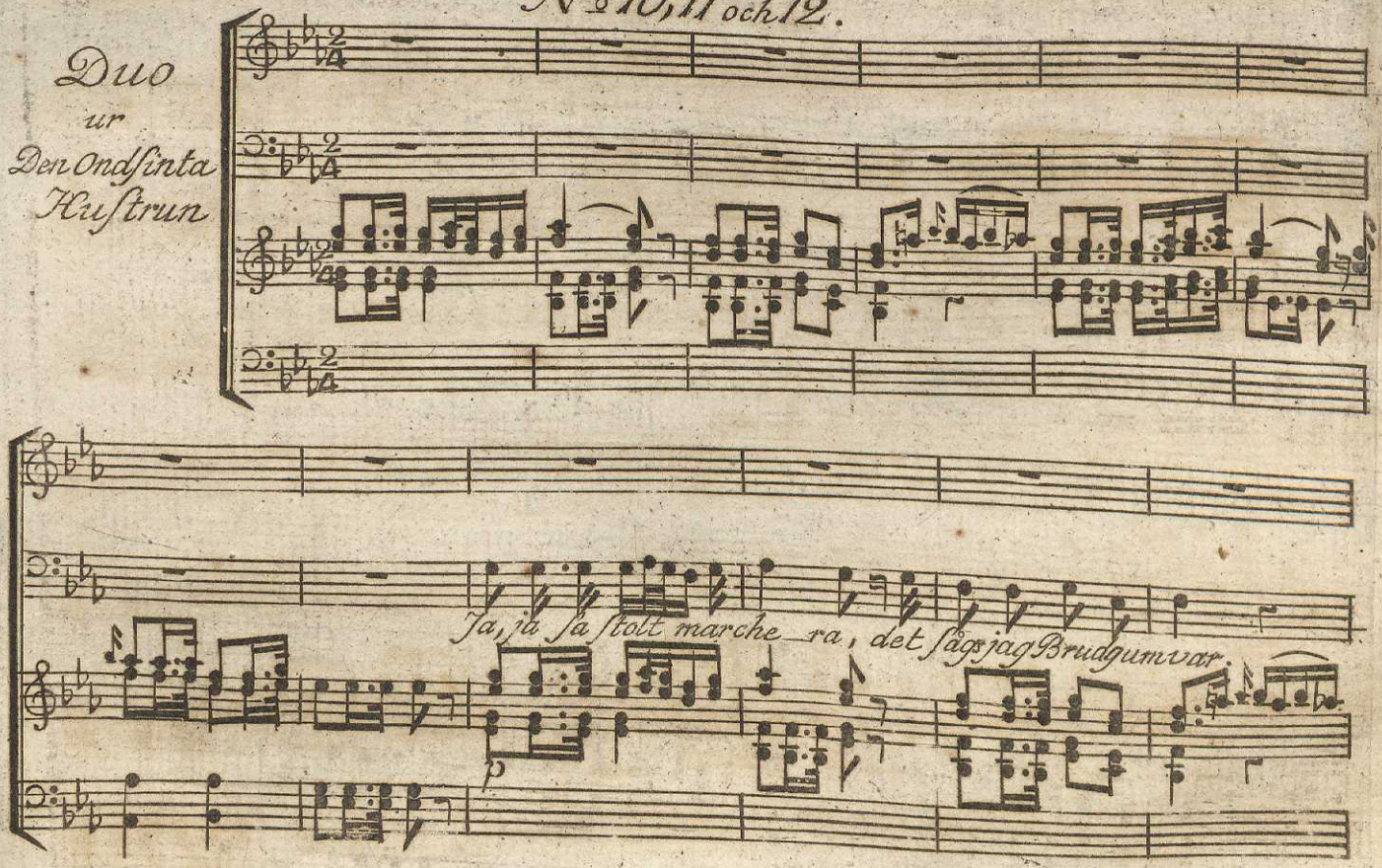

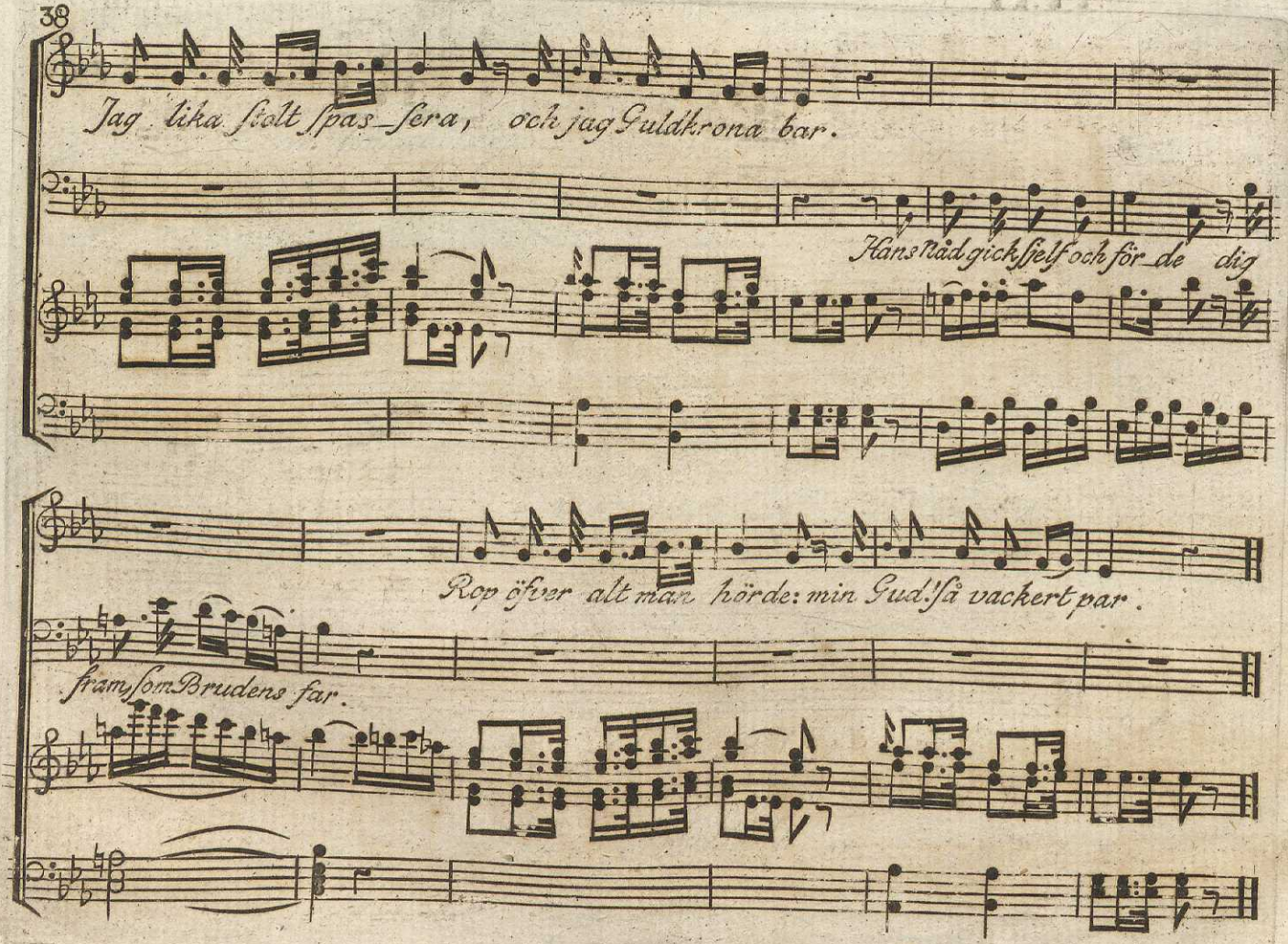
Jag lika stolt spas-sera, och jag Guldkrona bar.
Hans Råd gick self och för de dig
Rop öfver alt man hörde: min Gud! så vackert par.
fram som Brudens far.

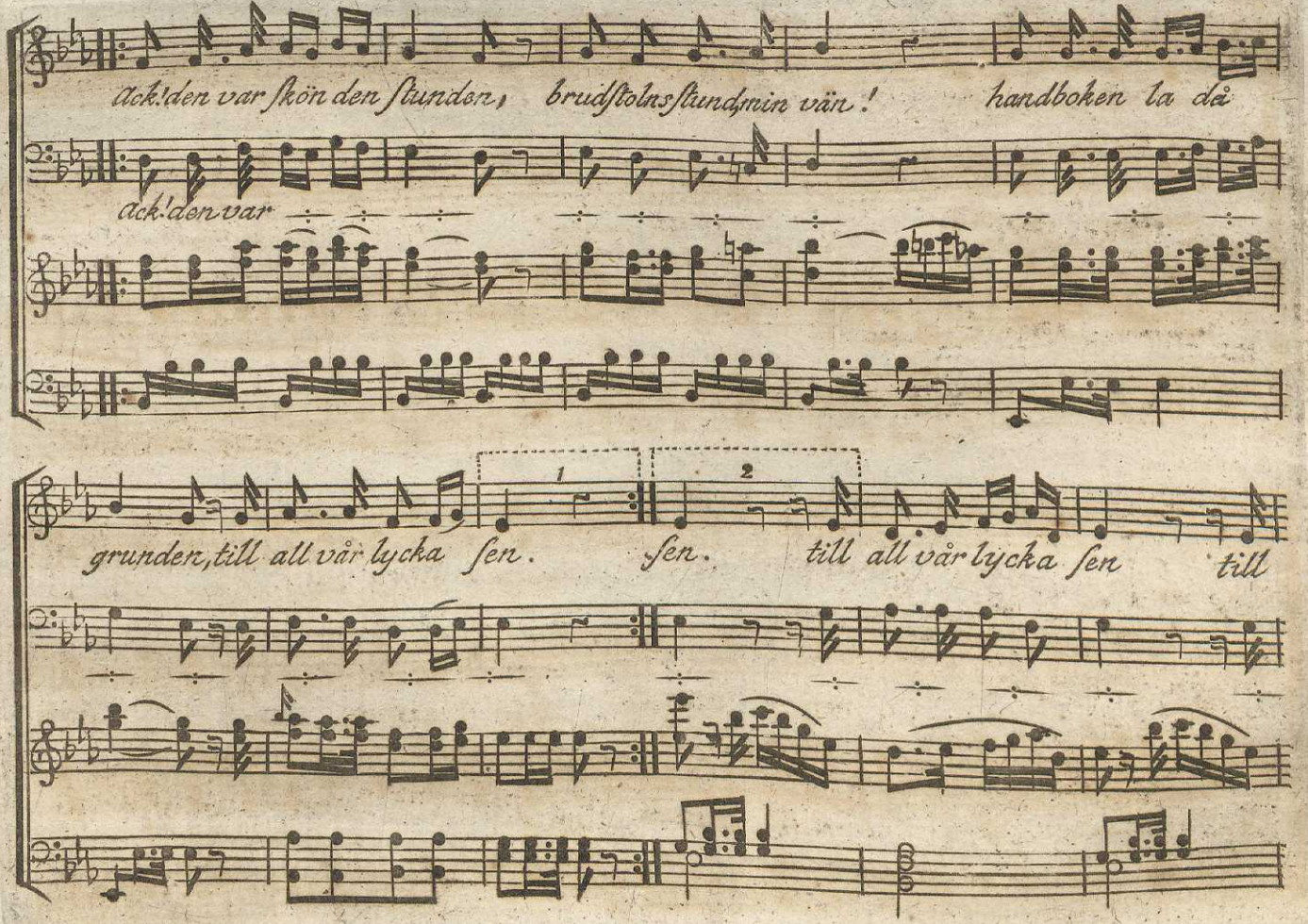
Ack! den var skön den stunden, brudstolsstund min vän! handboken la då
Ack! den var
grunden, till all vår lycka sen. sen. till all vår lycka sen till
1
2

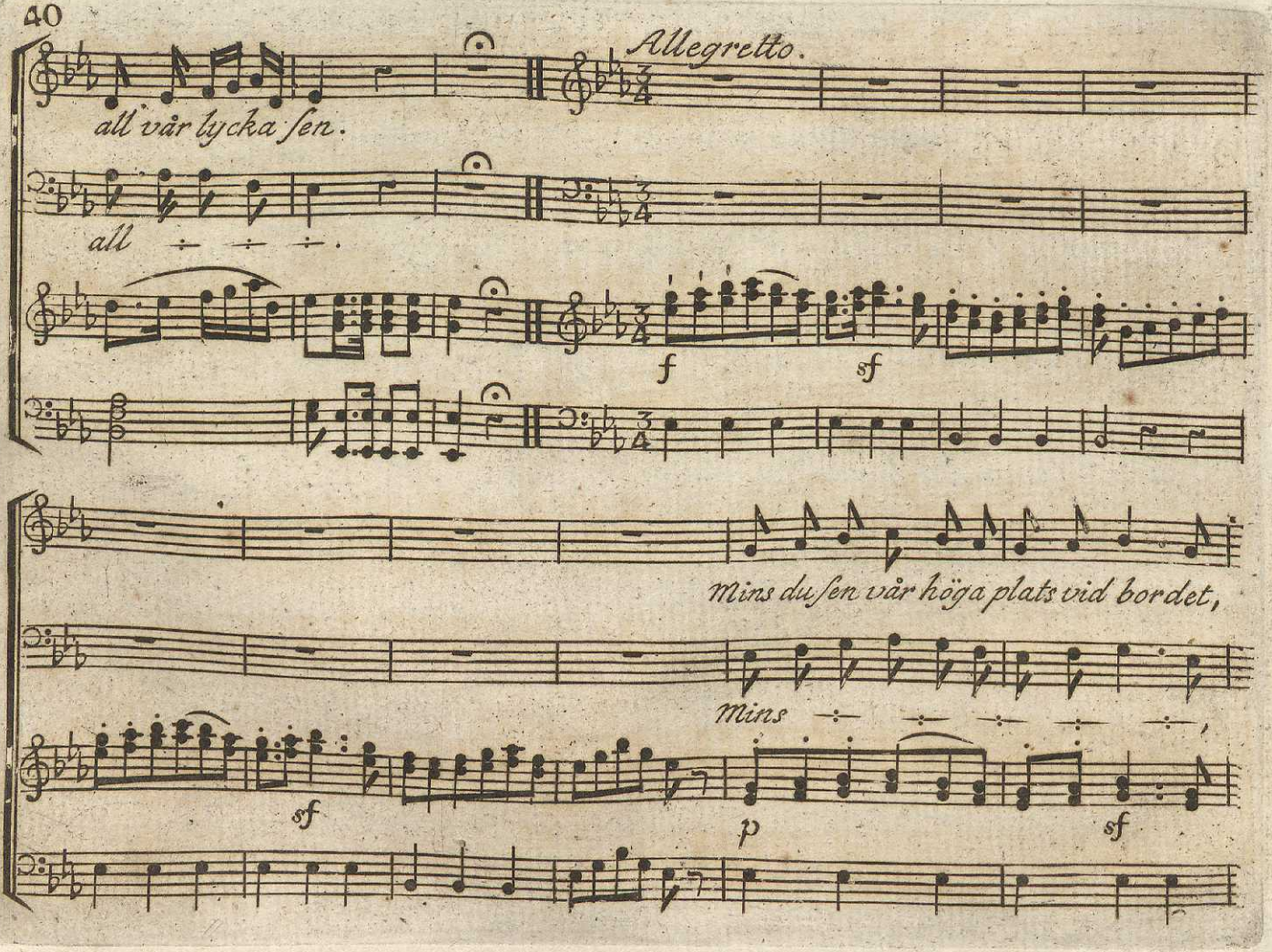
Allegretto.
all vår lycka sen.
all
f
sf
Mins du sen vår höga plats vid bordet,
Mins
sf
p
sf

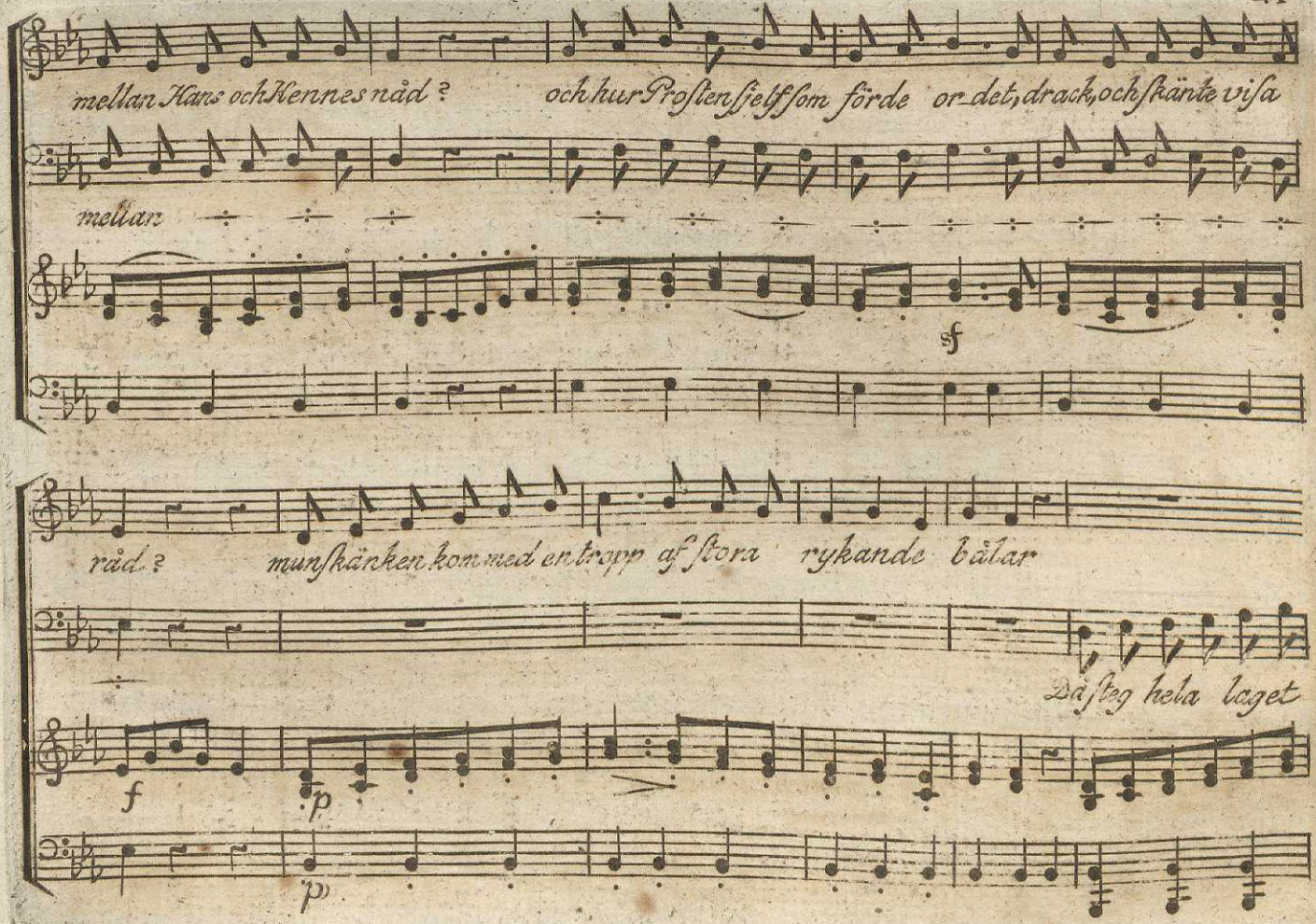
mellan Hans och Kennes nåd ? och hur Prosten sjelf som förde or det, drack, och skänte visa
mellan
sf
råd ? munskänken kom med en tropp af stora rykande bålar
Då steg hela laget
f
p
p

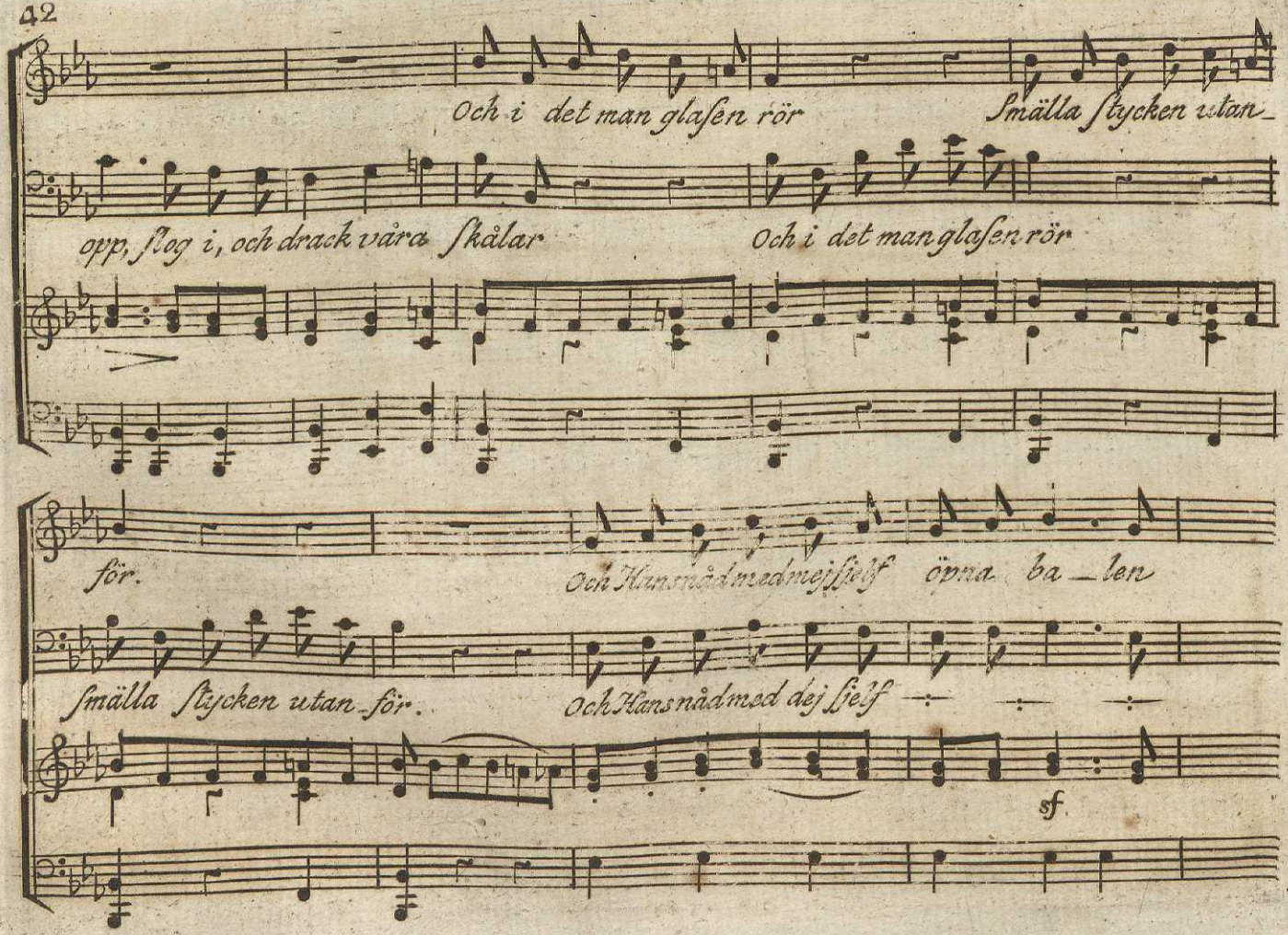
Och i det man glaſen rör
Smälla ſtycken utan-
opp, ſlog i, och drack våra ſkålar
Och i det man glaſen rör
för.
Och Han nådmed mej ſelf öpna ba-len
ſmälla ſtycken utan-för.
Och Hans nådmed dej ſelf
ſf

Jag var stolt och grann och nätt. Som en Sol jag lyste u_ti Sa_len,

Du var ÷ ÷ ÷ Som en Sol du ÷ ÷ ÷ ÷

sf

der jag skred uti menuett. Prosten, som ej mera kom af stolen, utan pustade och

der du ÷ ÷ ÷

f p sf

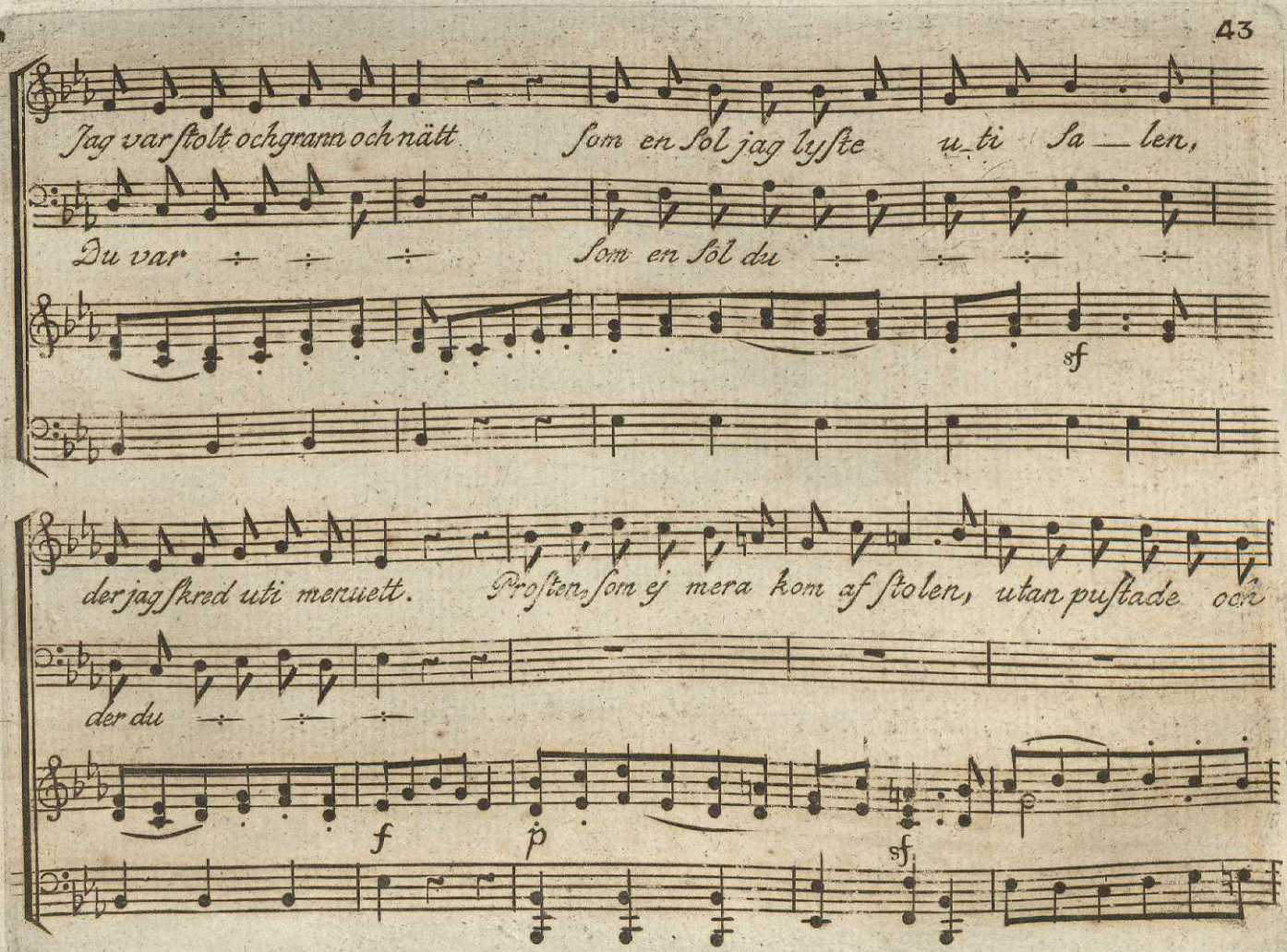

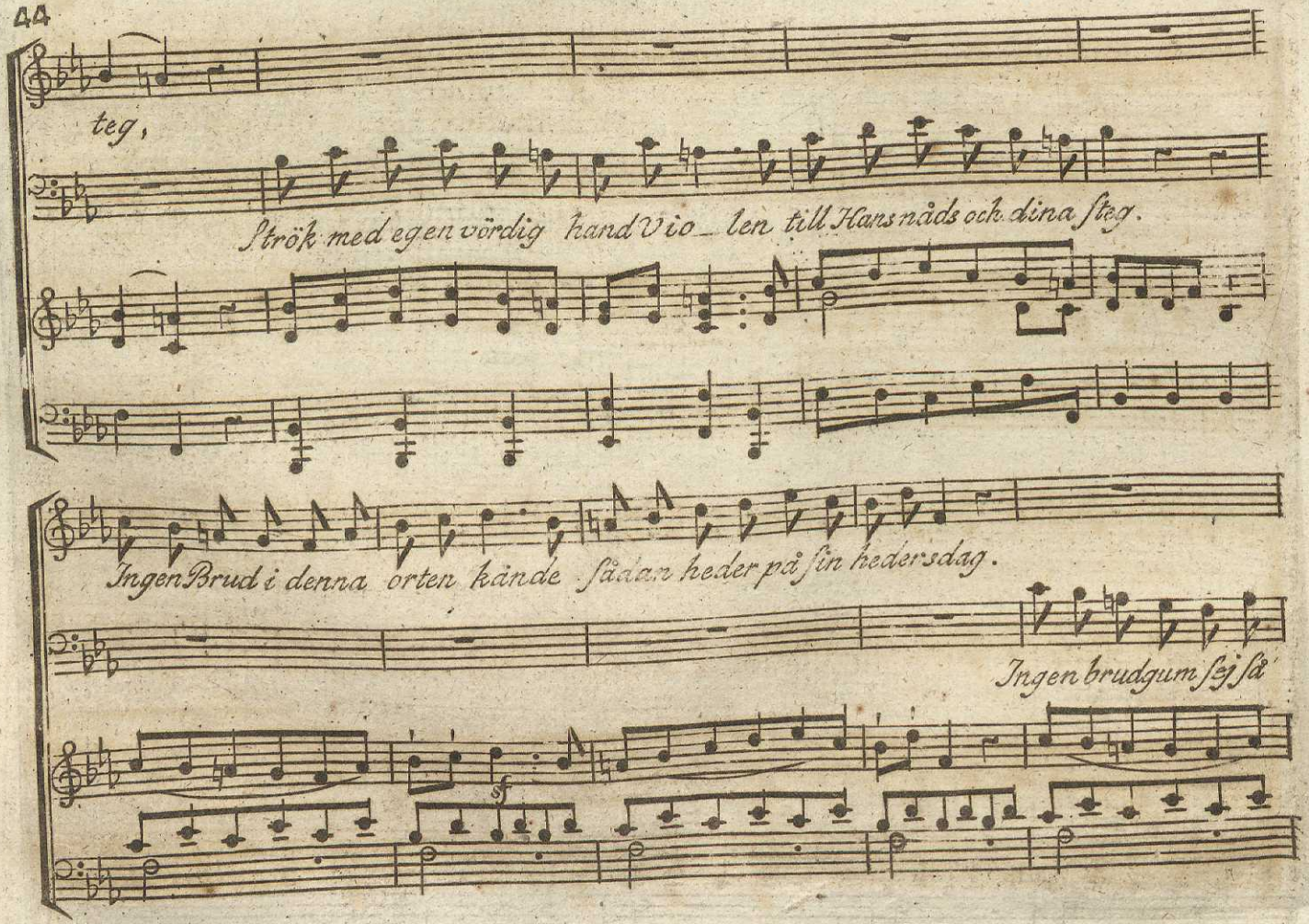
teg,
Strök med egen vördig hand Vio_len till Hans nåds och dina steg.
Ingen Brud i denna orten kände sådan heder på sin hedersdag.
Ingen brudgum sej så
sf

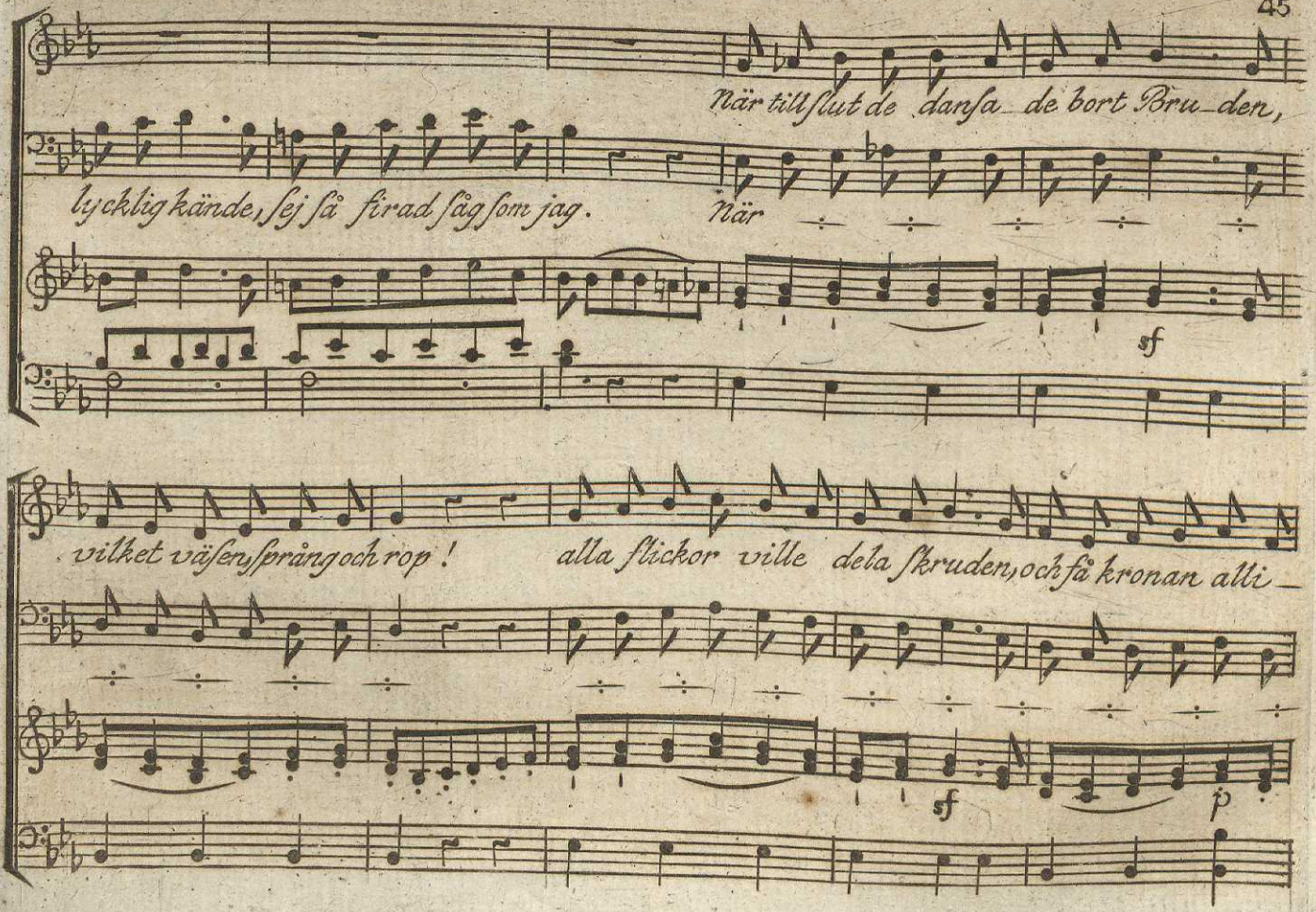
När till slut de dansa de bort Bru den,
lycklig kände, sej så firad såg som jag.
När
sf
vilket väsen, språng och rop!
alla flickor ville dela skruden, och få kronan alli
sf
p

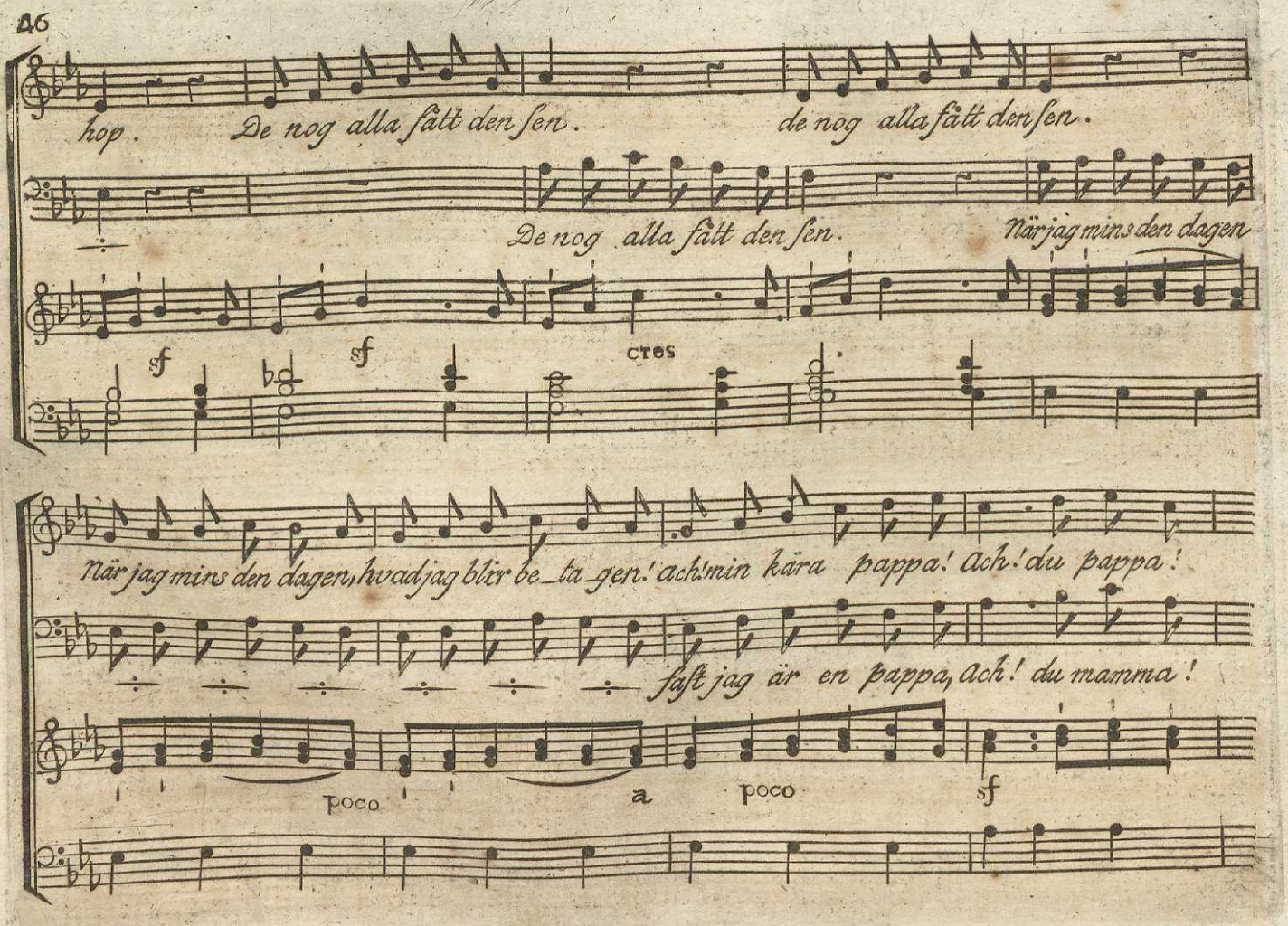
hop. De nog alla fått den sen. de nog alla fått den sen.
De nog alla fått den sen. När jag mins den dagen
sf sf cres
När jag mins den dagen, hvad jag blir be_ta_gen! ach! min kära pappa! ach! du pappa!
fast jag är en pappa, ach! du mamma!
poco a poco sf

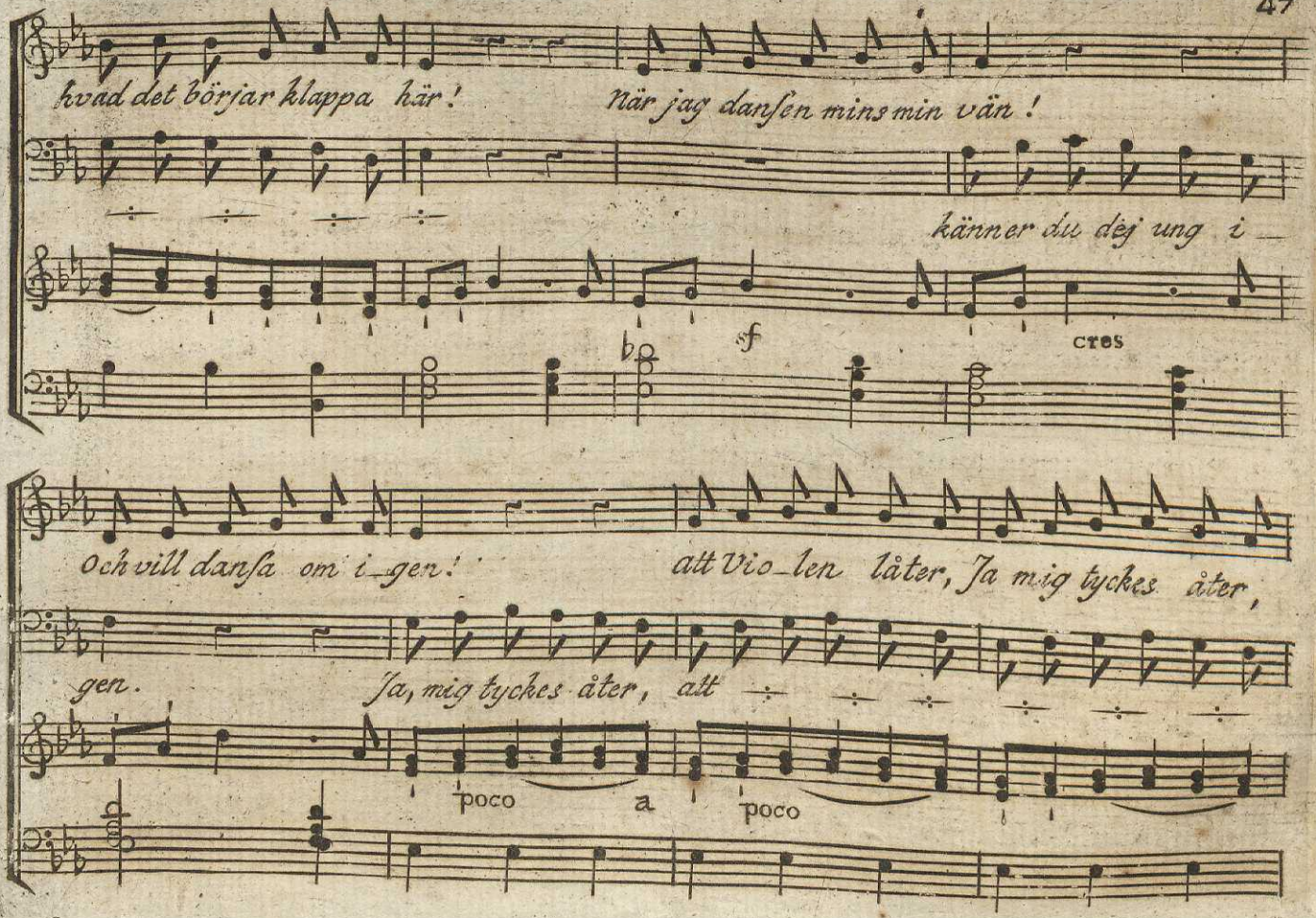
hvad det börjar klappa här!
när jag danſen minsmin vän!
känner du dej ung i
sf
cres
och vill danſa om i gen!
att Vio_len låter, Ja mig tyckes åter,
gen.
Ja, mig tyckes åter, att
poco a poco

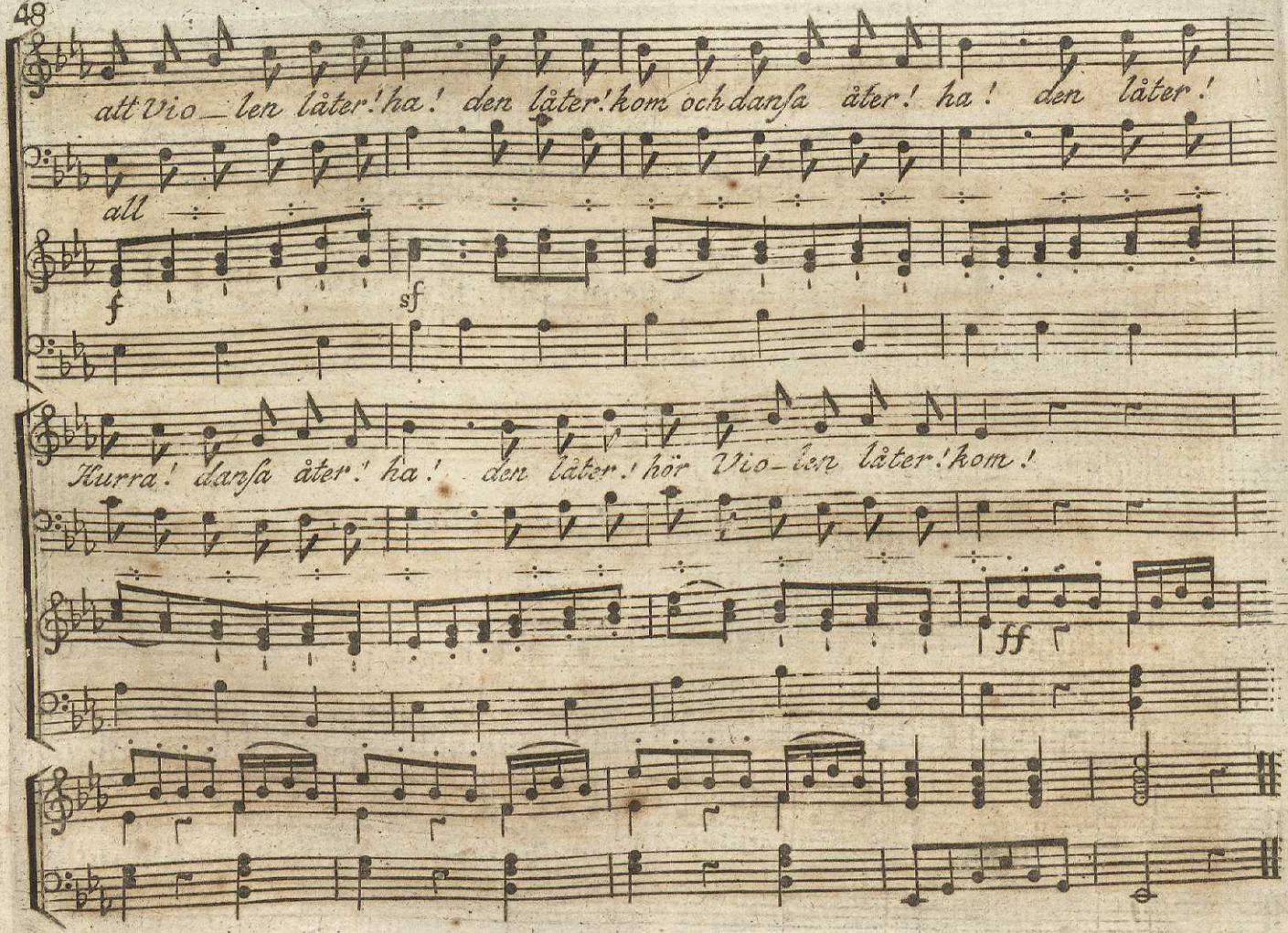
att Vio_len låter! ha! den låter! kom och dansa åter! ha! den låter!
all
f
sf
Kurra! dansa åter! ha! den låter! hör Vio_len låter! kom!
ff

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 13, 14, 15, 16 och 17.

Aria ur Alexis.

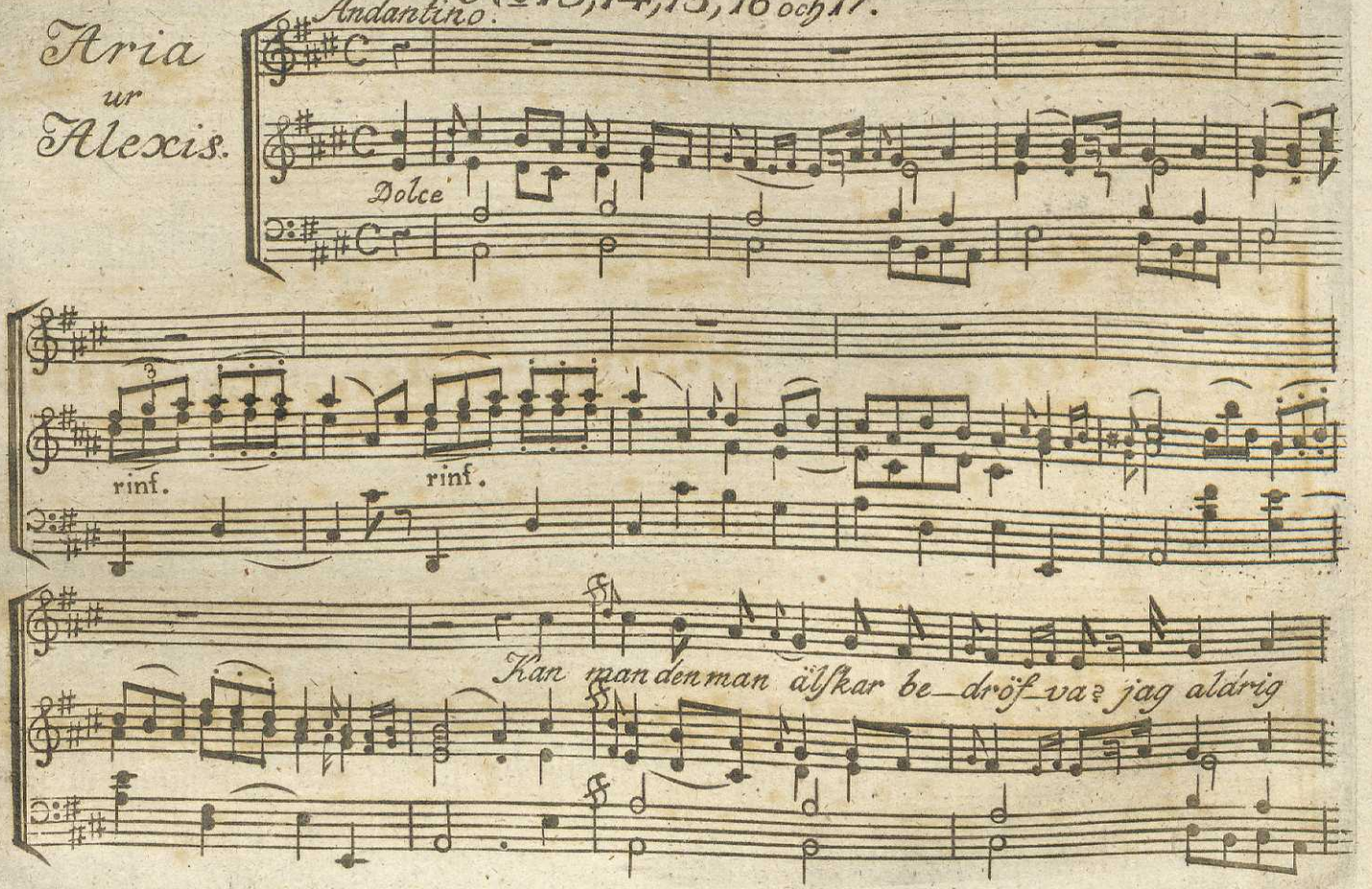

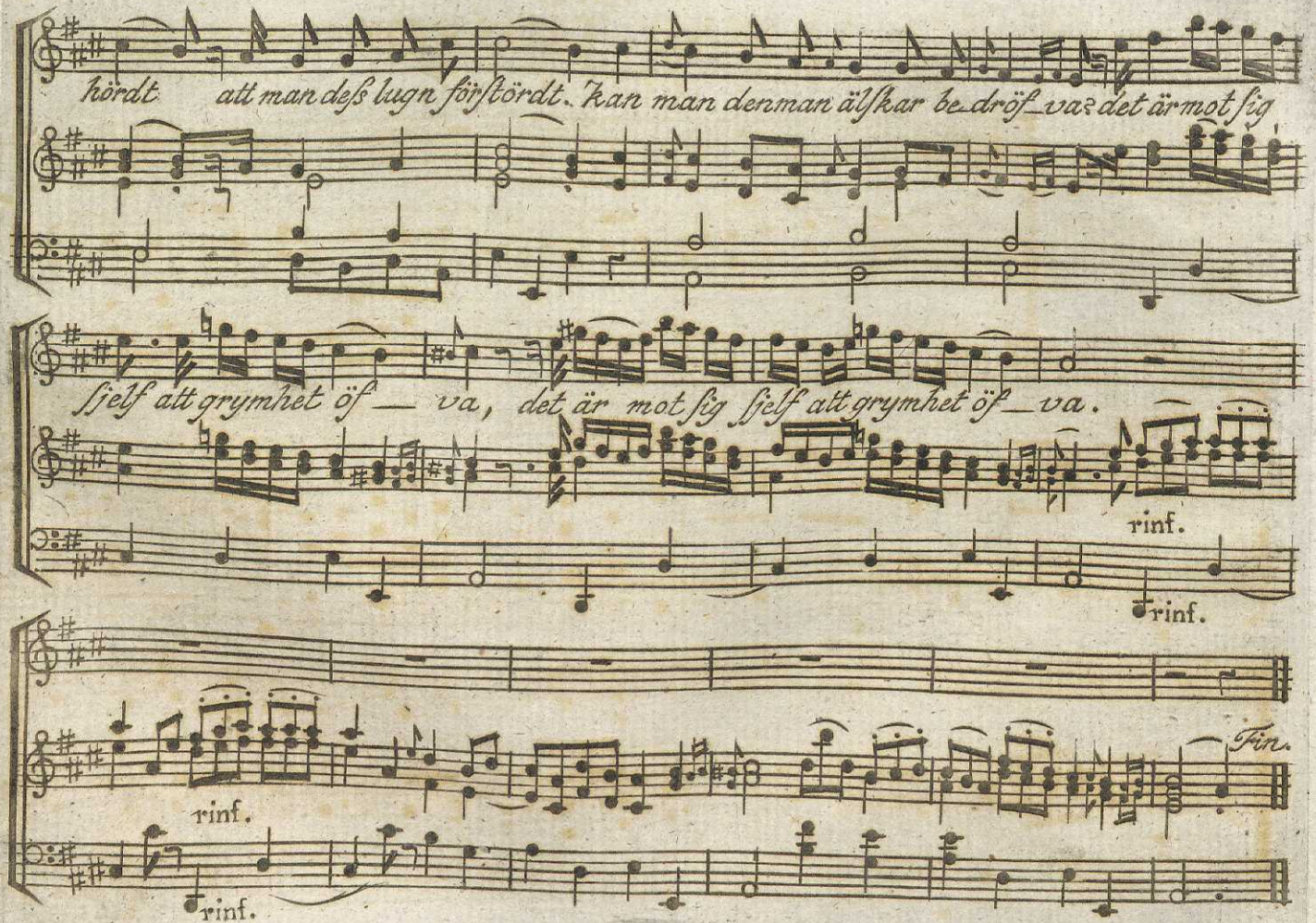
hördt att man deſs lugn förſtördt. Kan man den man älſkar be dröf va: det är mot ſig
ſjelf att grymhet öf va, det är mot ſig ſjelf att grymhet öf va.
rinf.
rinf.
rinf.
rinf.
Fin.

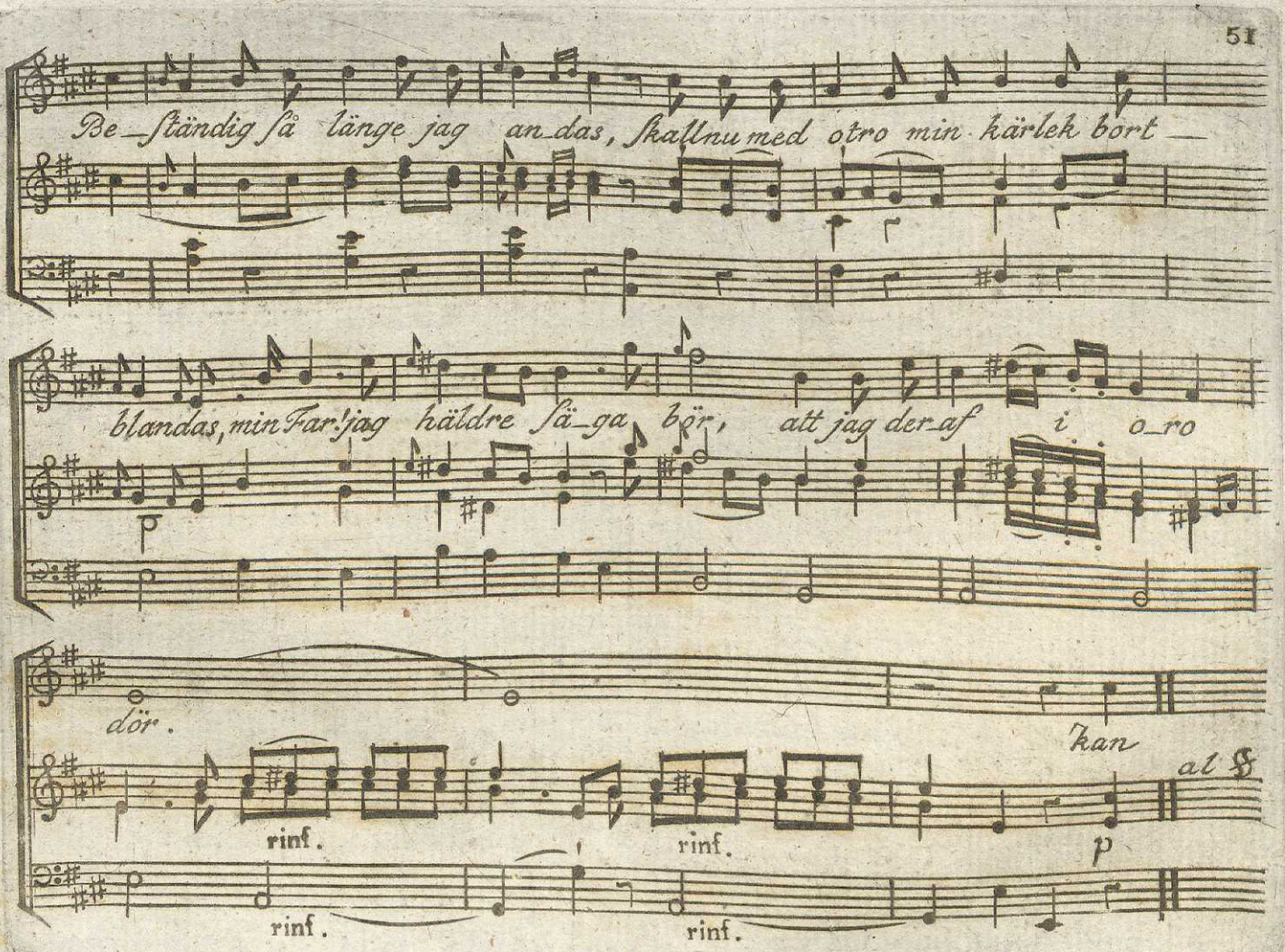
Be_ständig så länge jag an_das, skallnu med otro min kärlek bort_
blandas, min Far! jag häldre sä_ga bör, att jag der_af i o_ro
dör.
kan
al
rinf.
rinf.
p
rinf.
rinf.

Fantaisie Militaire par Steibelt.

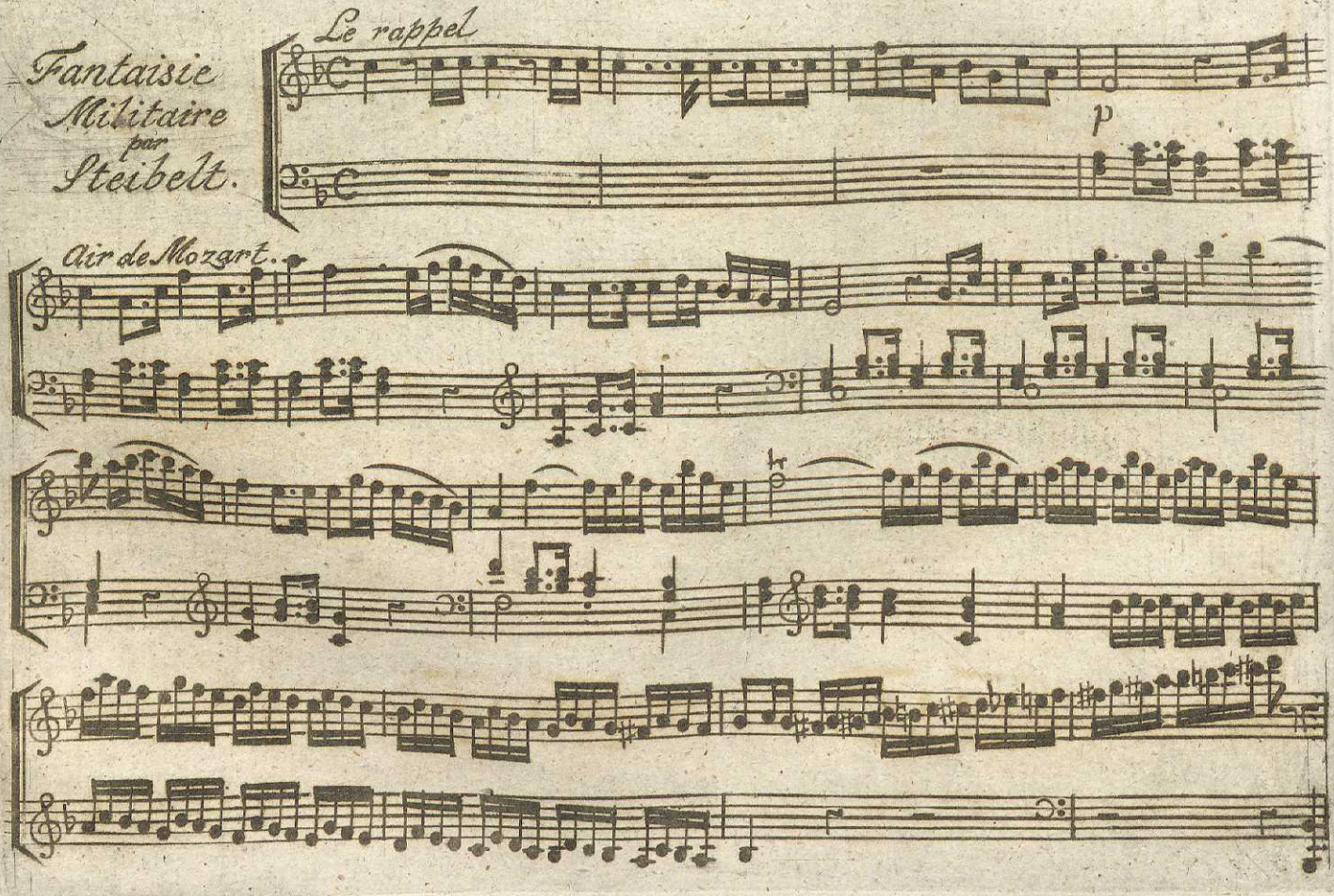

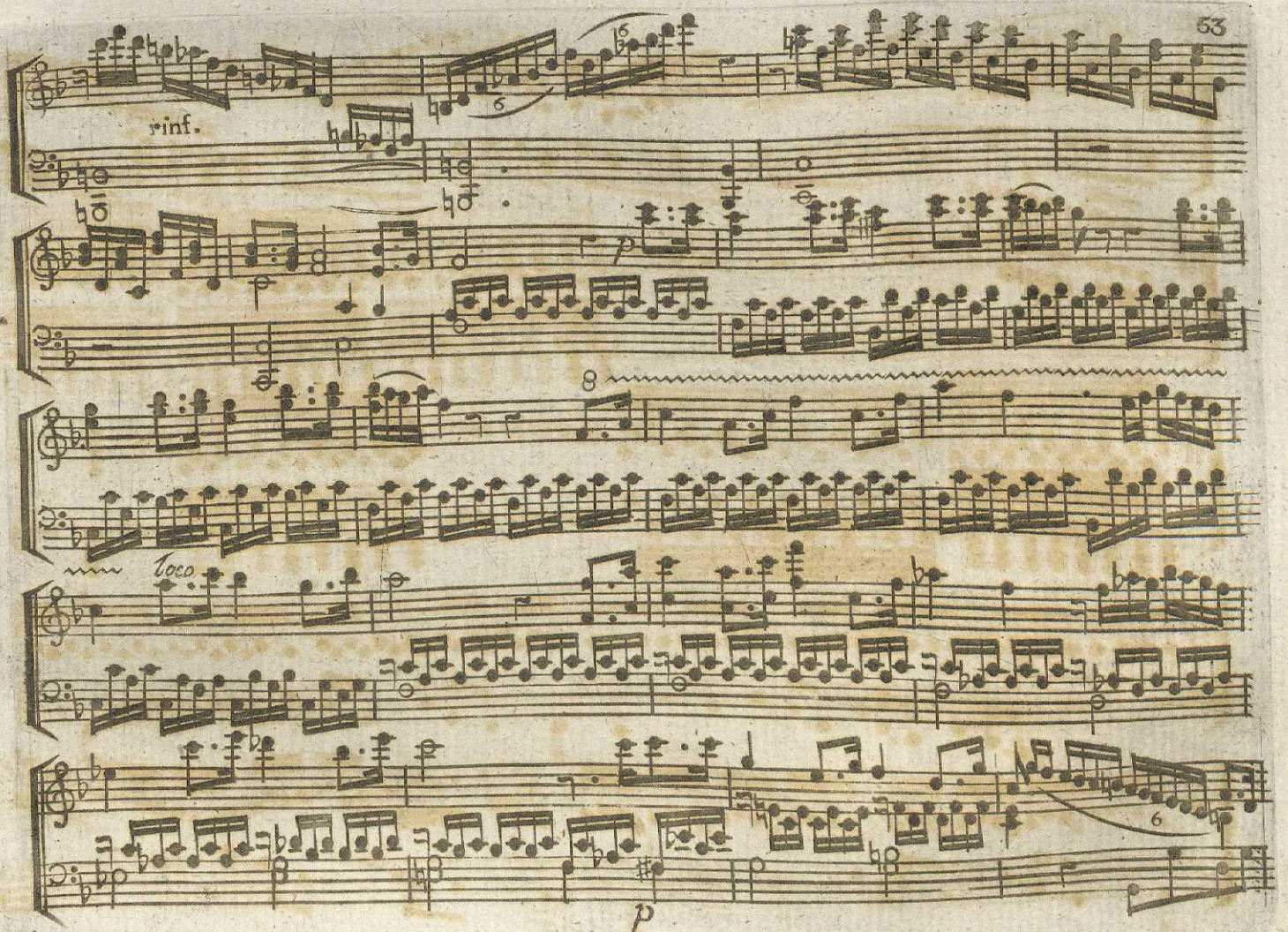
rinf.
8
loco
p

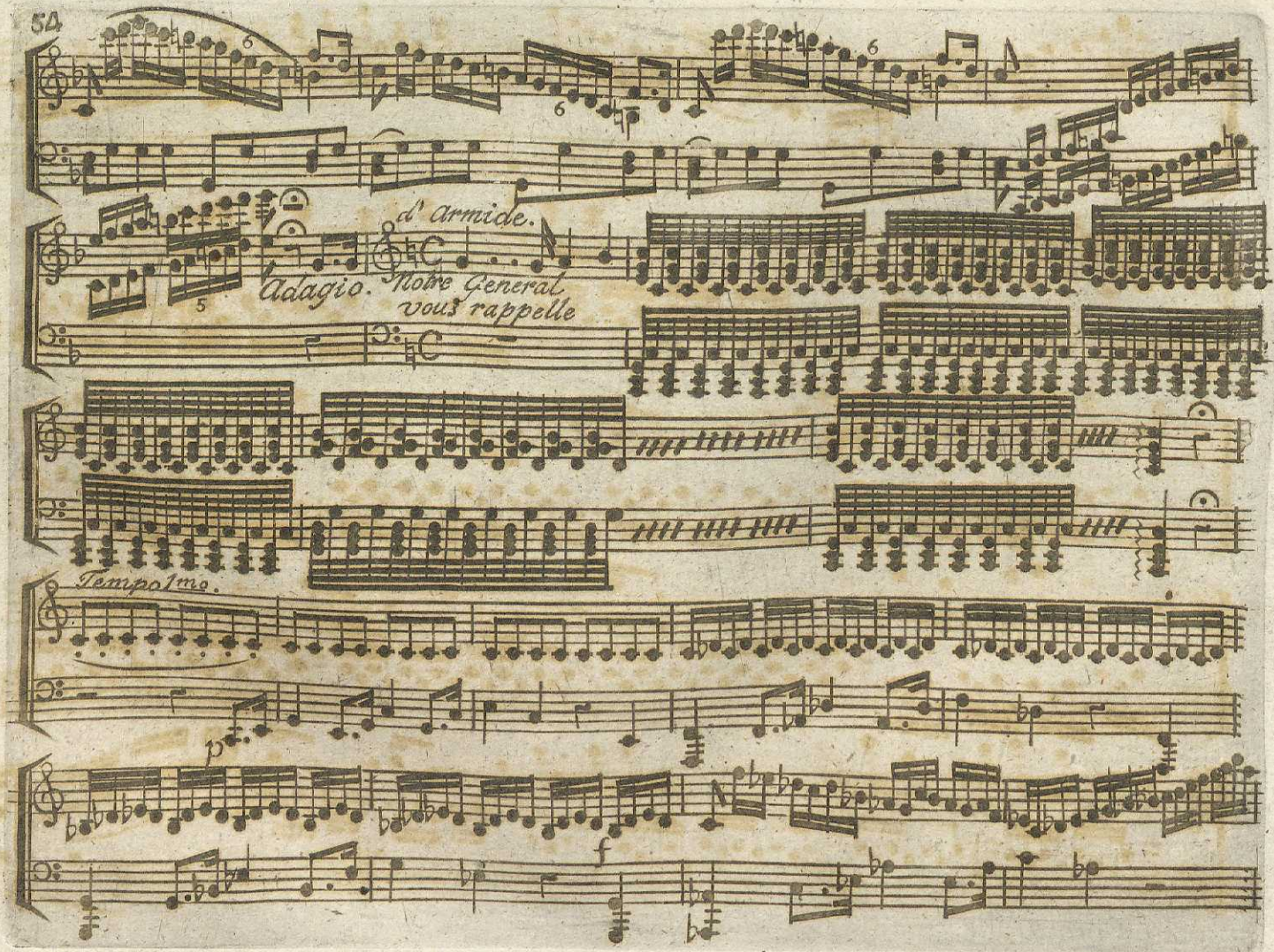
d' armide.
Adagio.
Notre General
vous rappelle
Tempo 1mo.
p
f

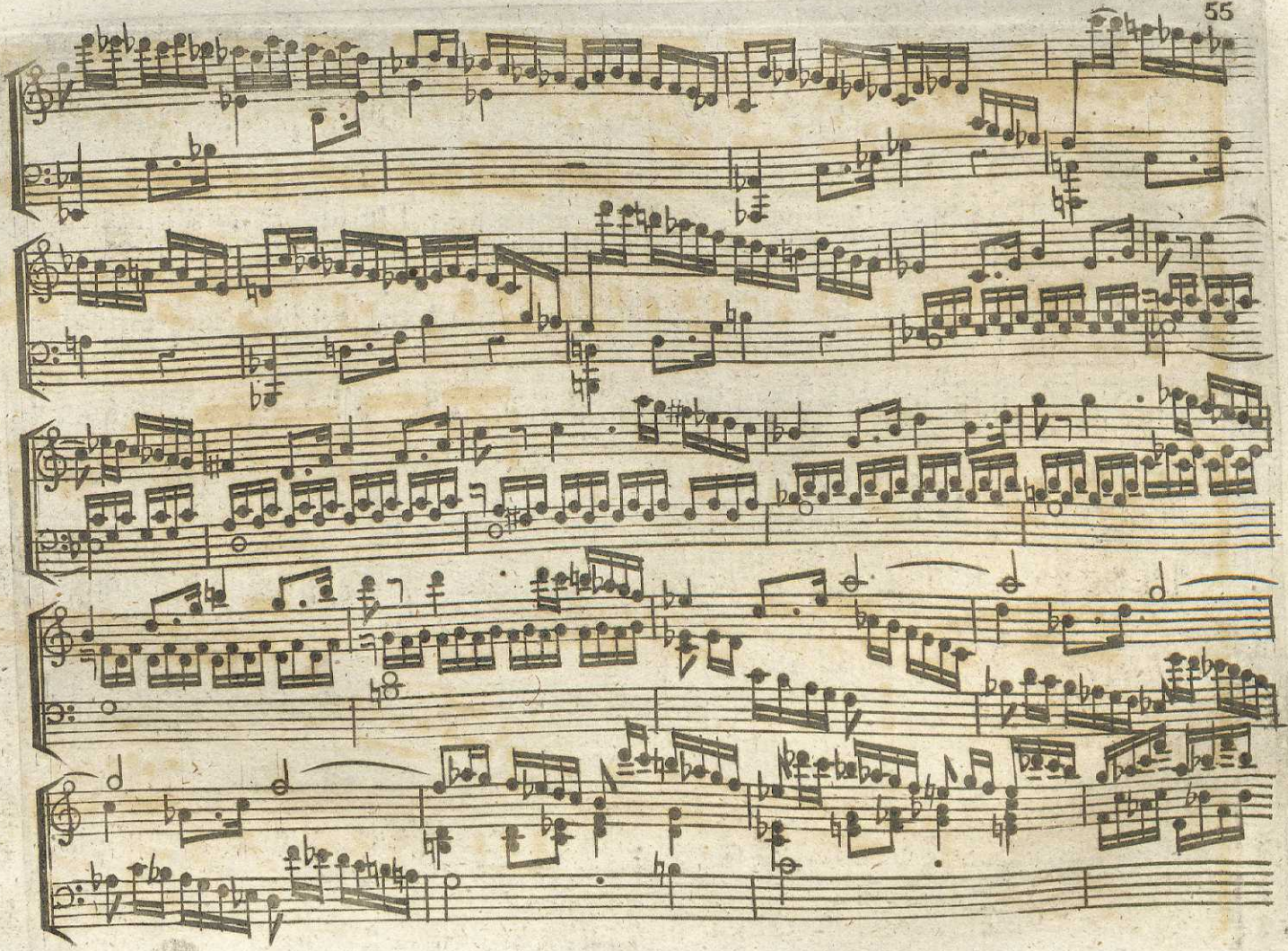

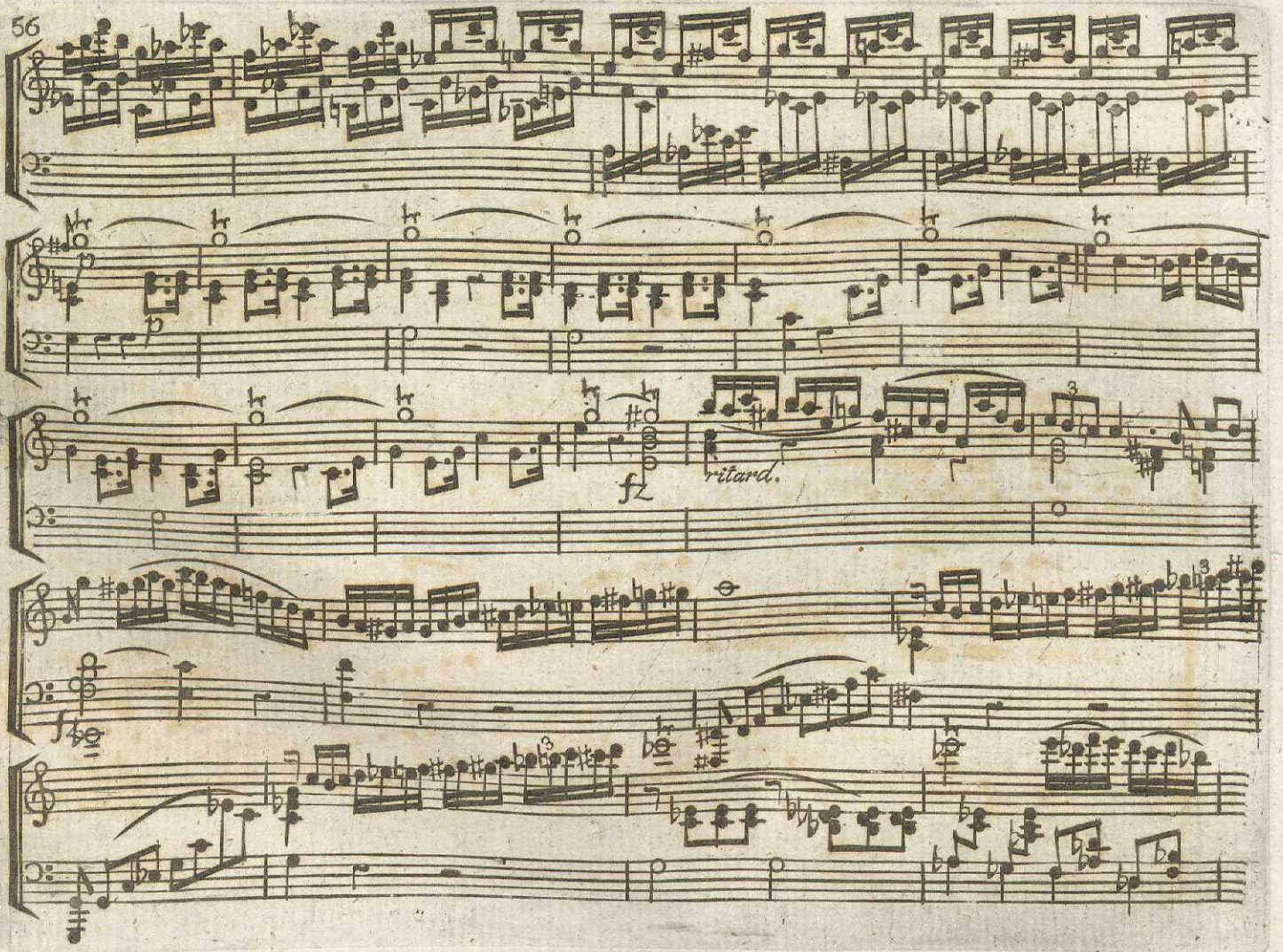
fz
ritard.
f

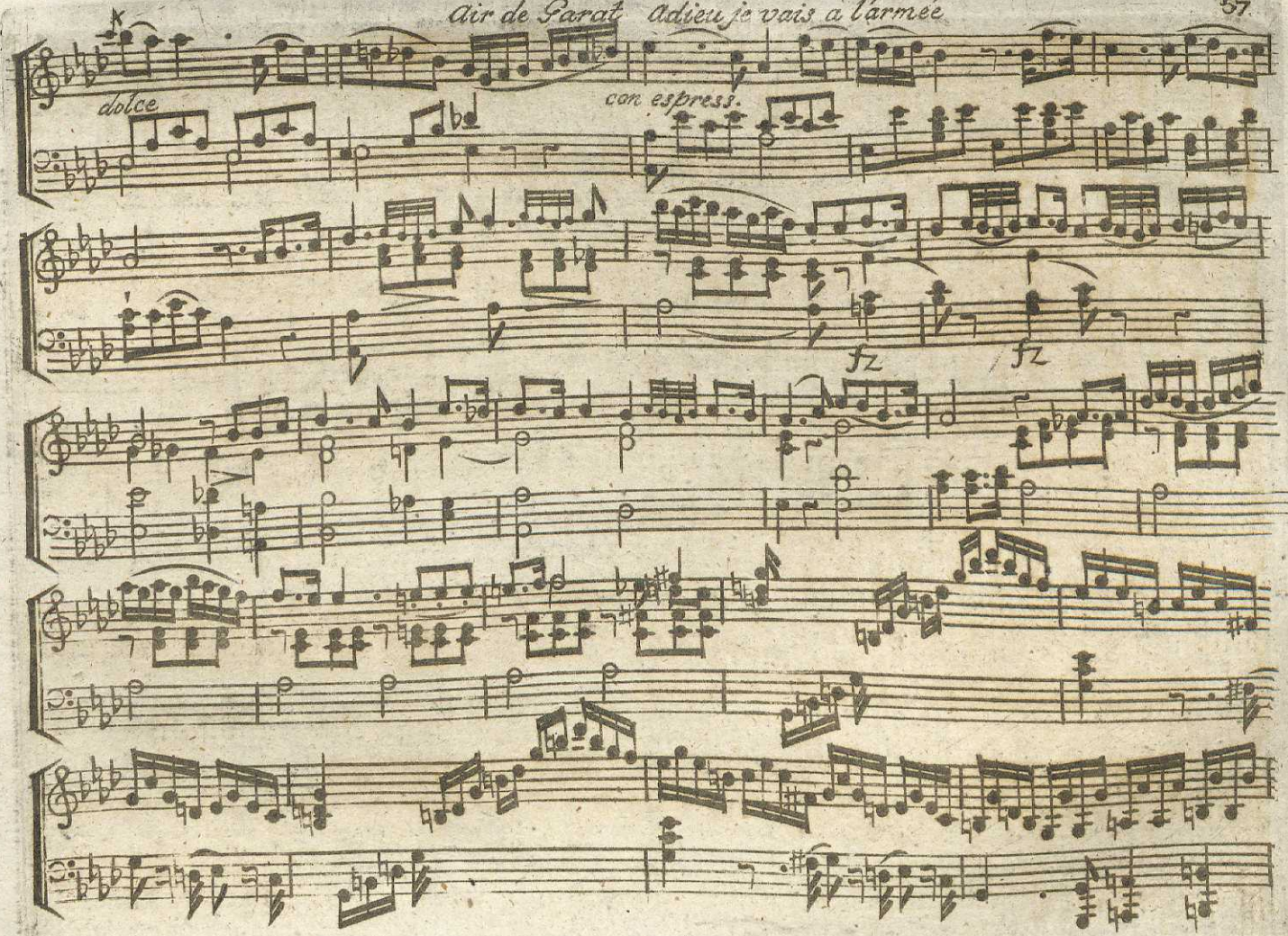
Air de Garat Adieu je vais à l'armée
dolce
con espress.
fz
fz

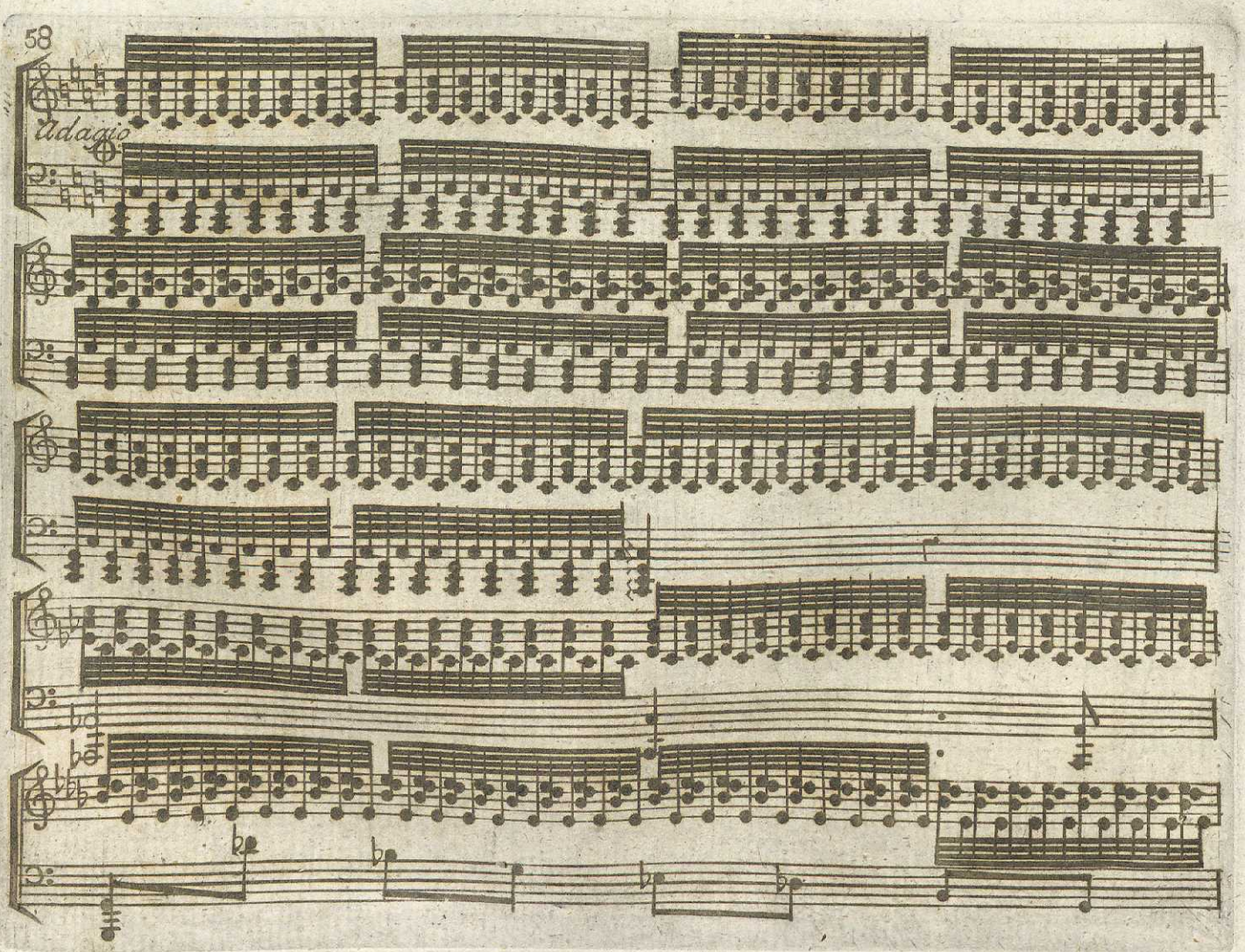
Adagio

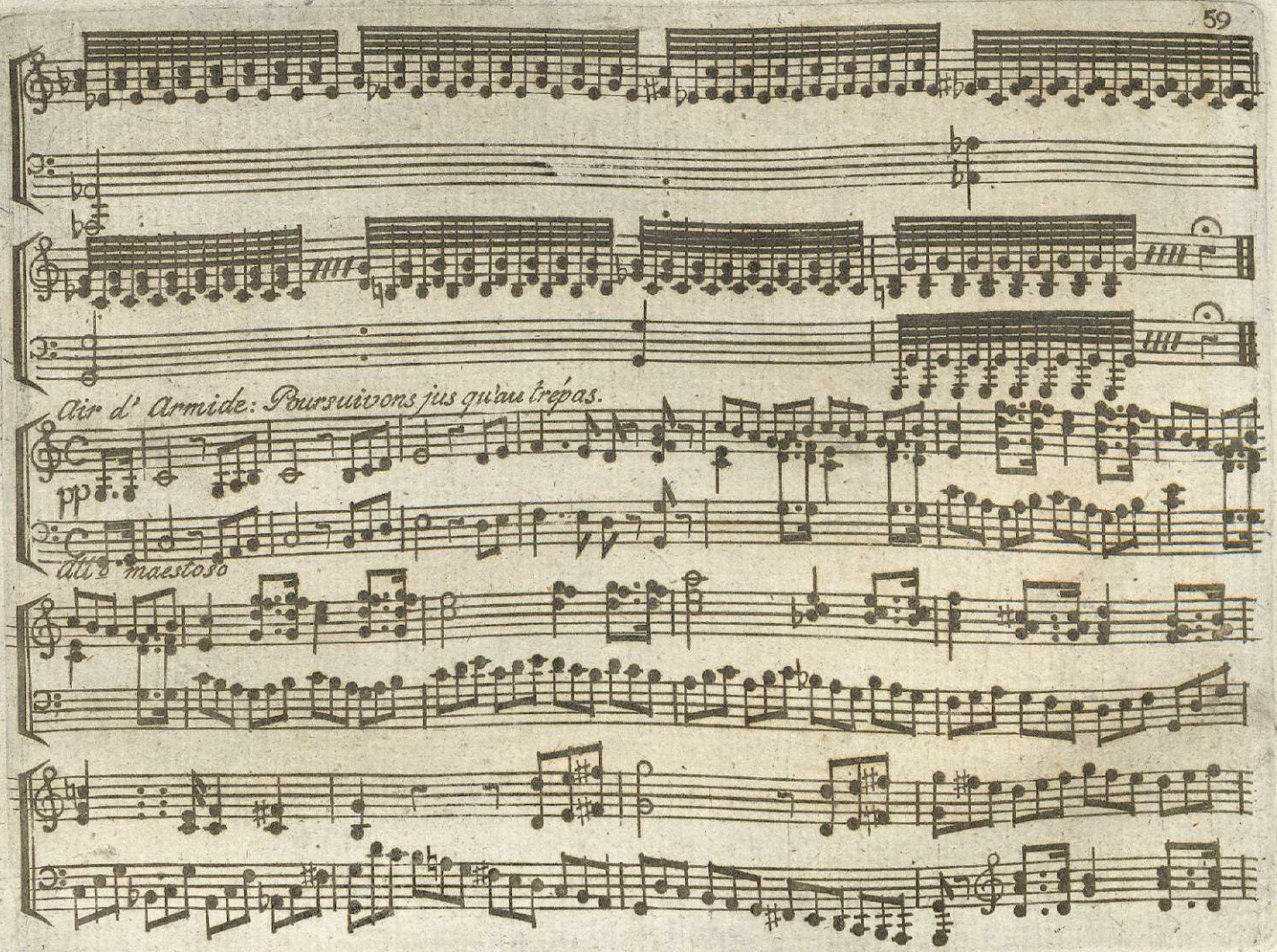
Air d' Armide: Poursuivons jus qu'au trépas.
pp
Allo maestoso

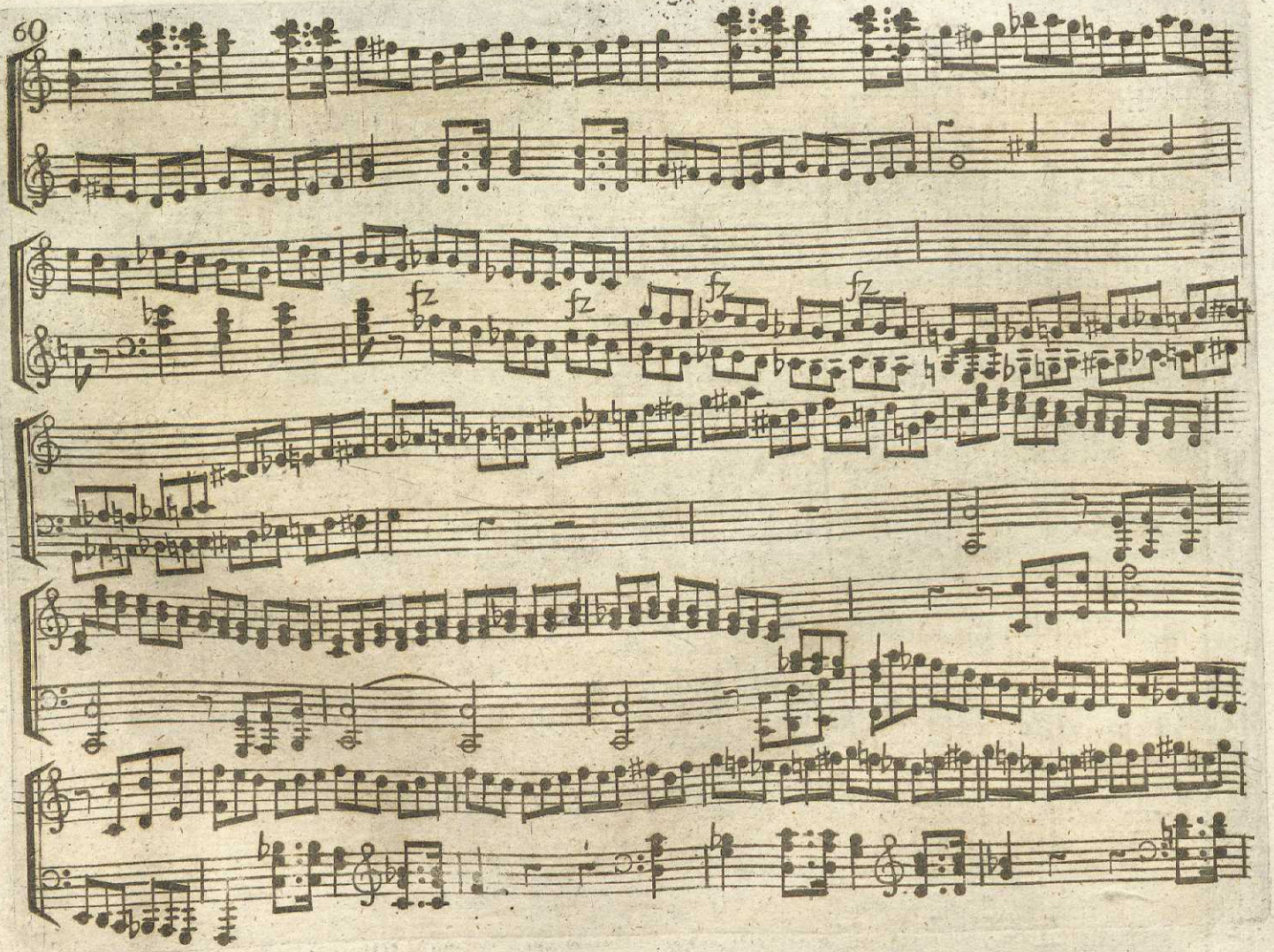
fz
fz
fz
fz

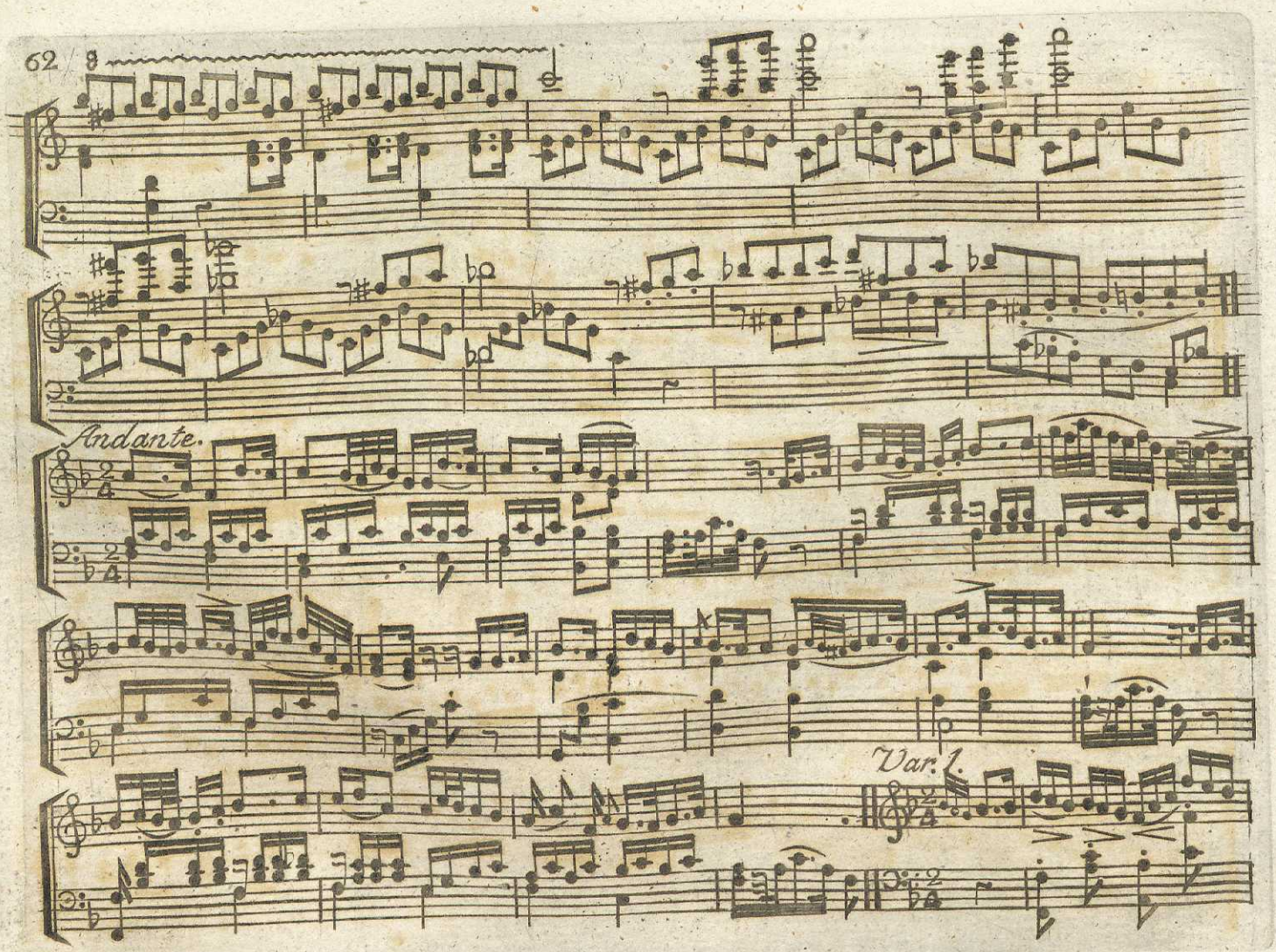
Andante.
Var. 1.

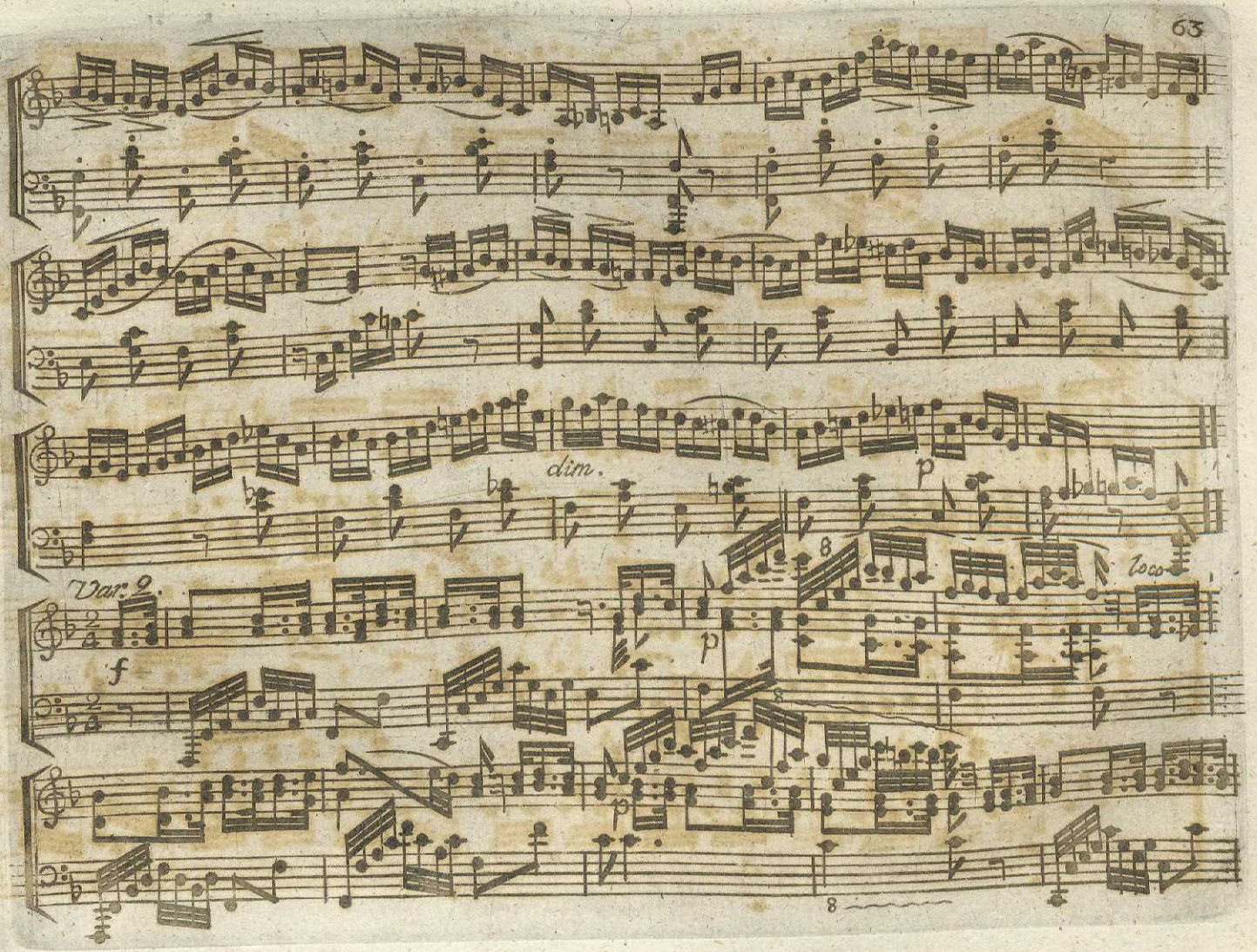
dim.
p
Var. 2.
f
loco
p
p
8
8

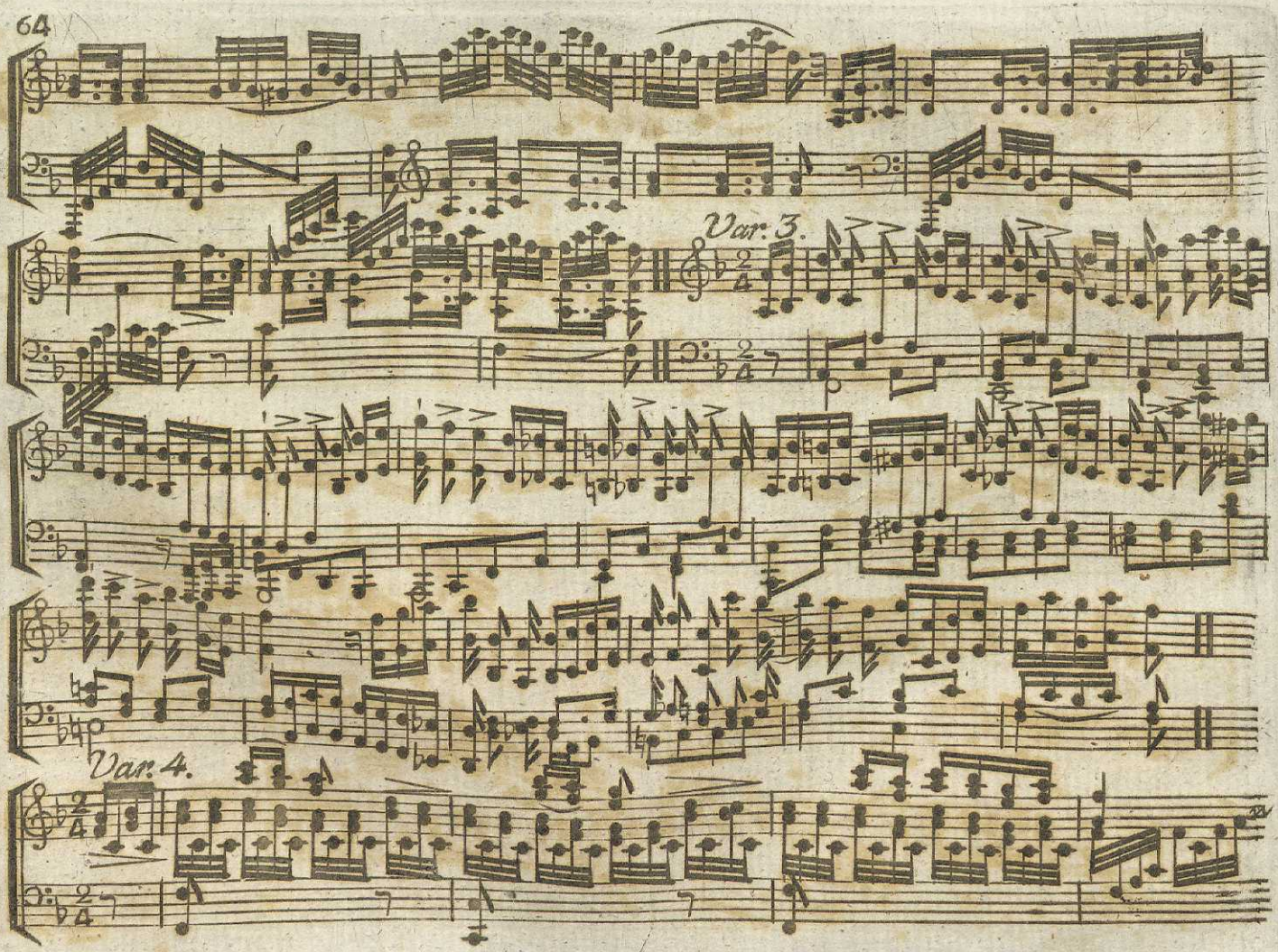
Var. 3.
Var. 4.

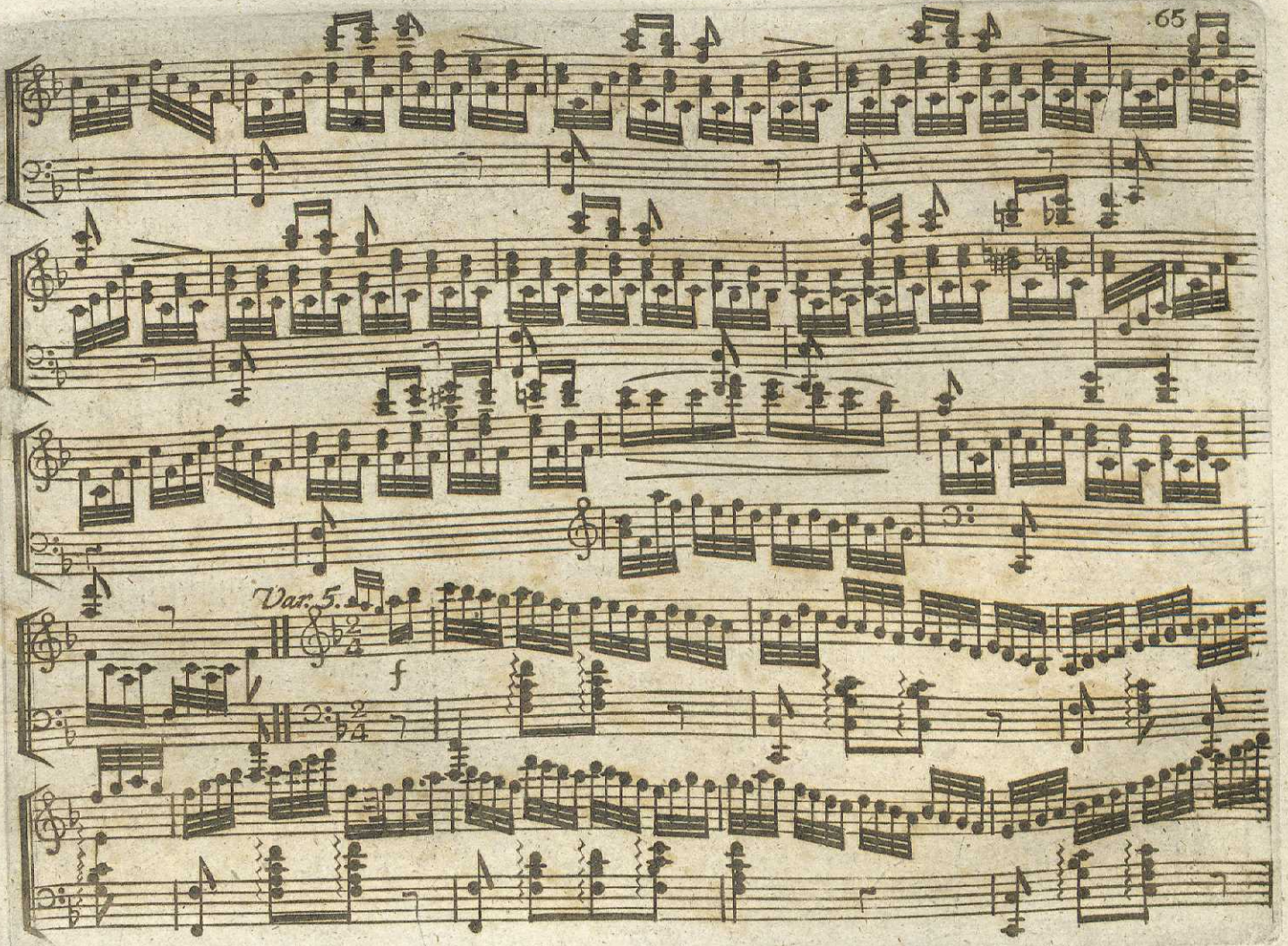
Var. 5.
f

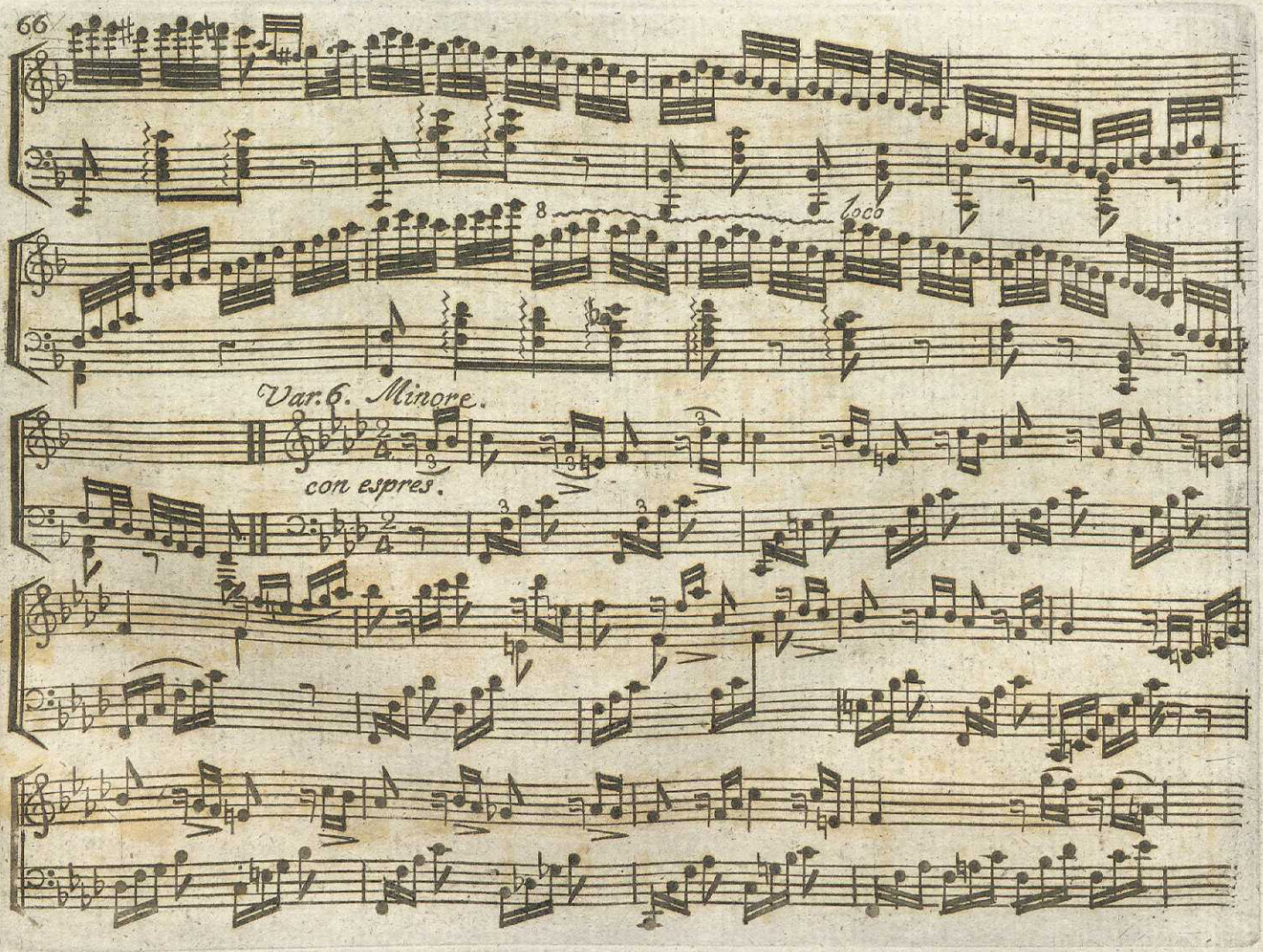
8
loco
Var. 6. Minore.
con espres.

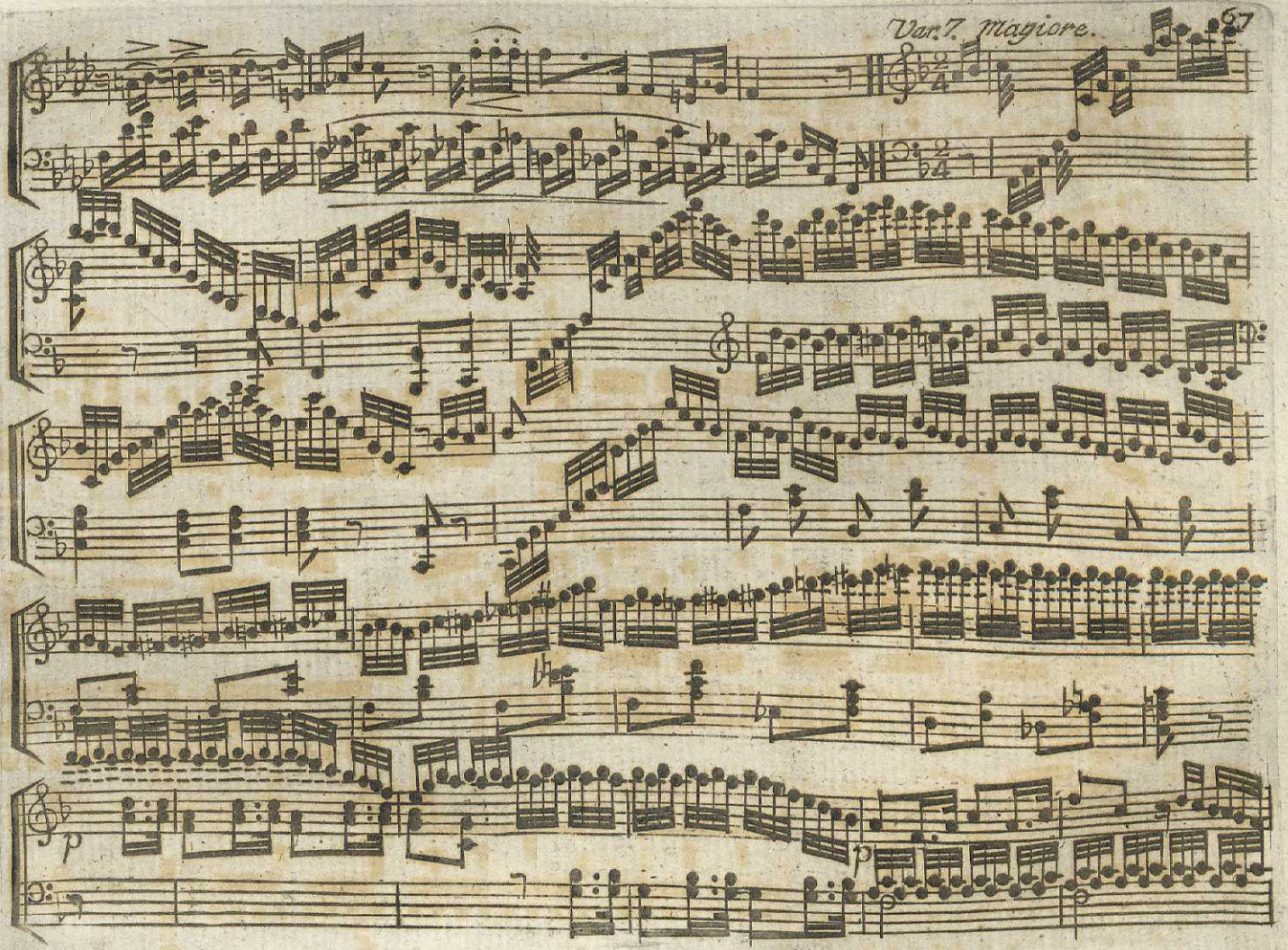

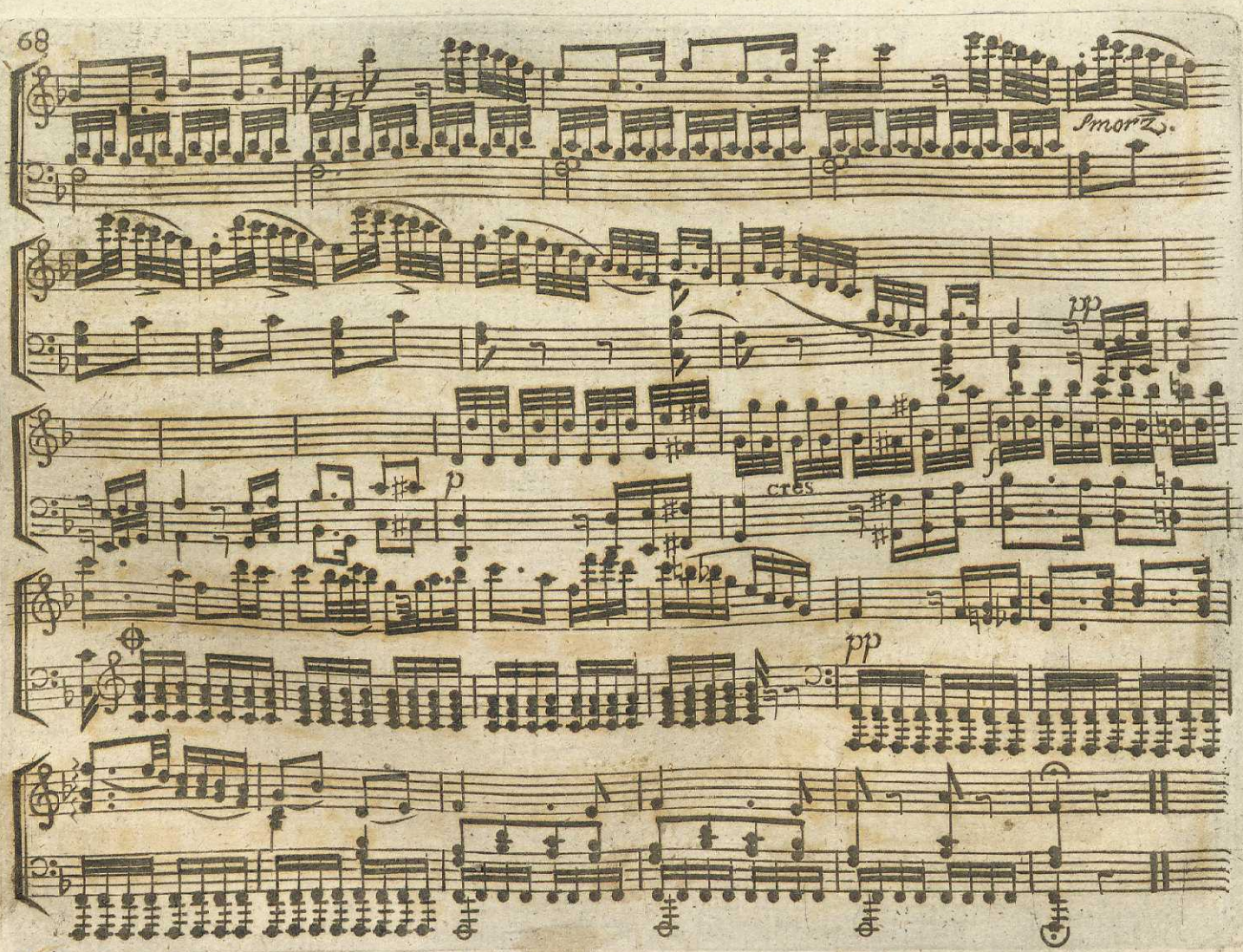
smorz.
pp
p
cres
f
pp

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 18, 19 och 20.

Allegro

Ouverture till Unga Matrosen

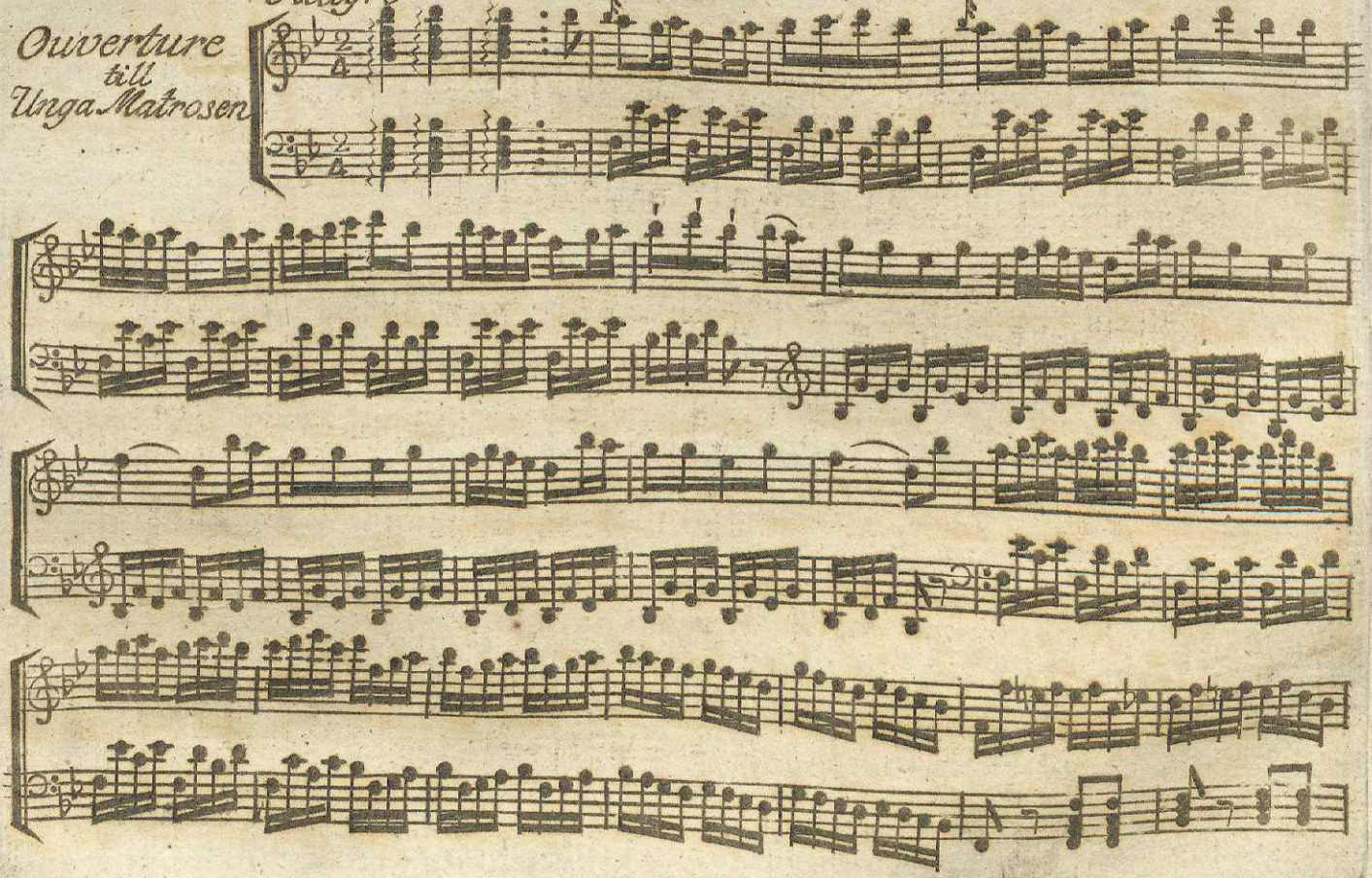

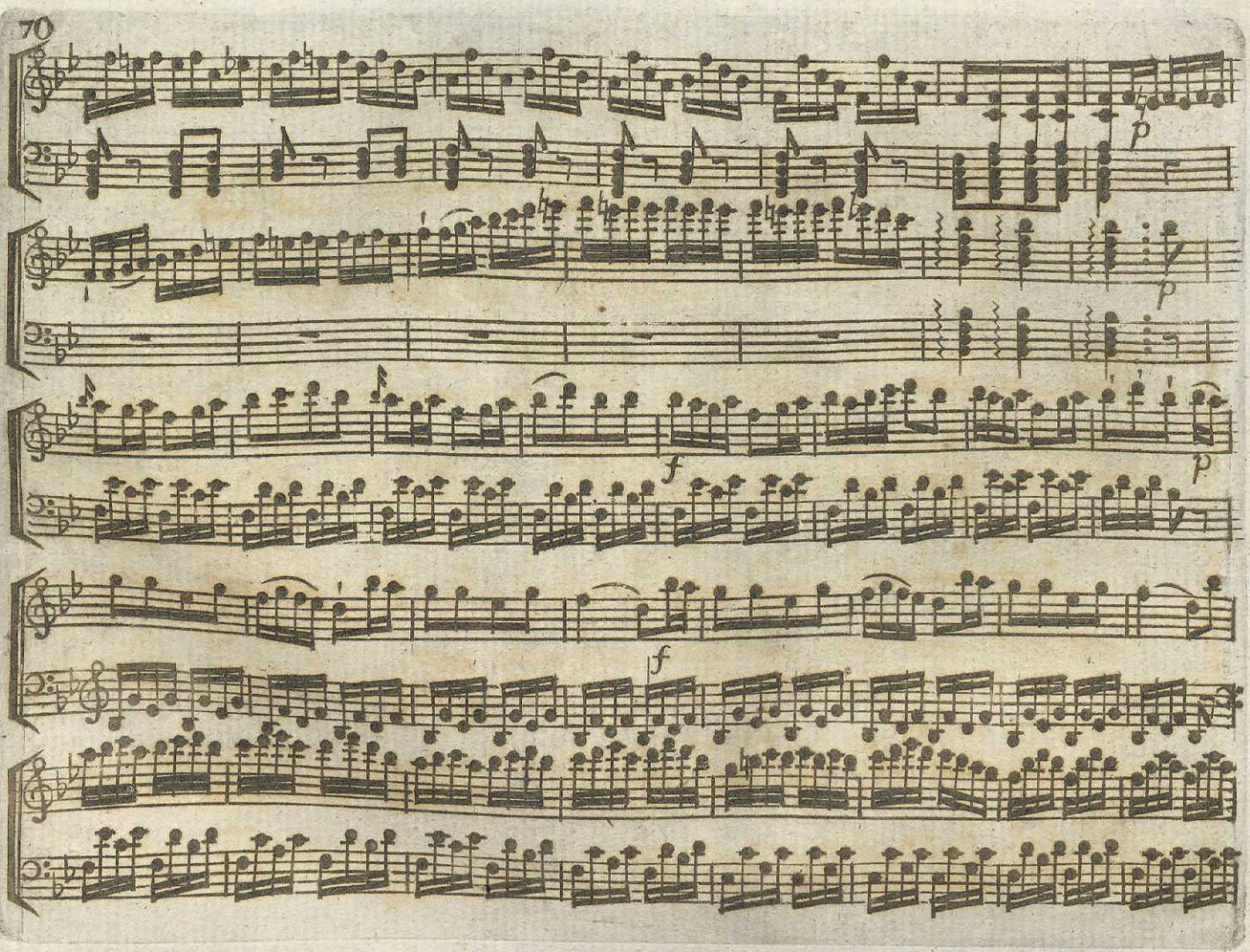
p
p
f
p
f

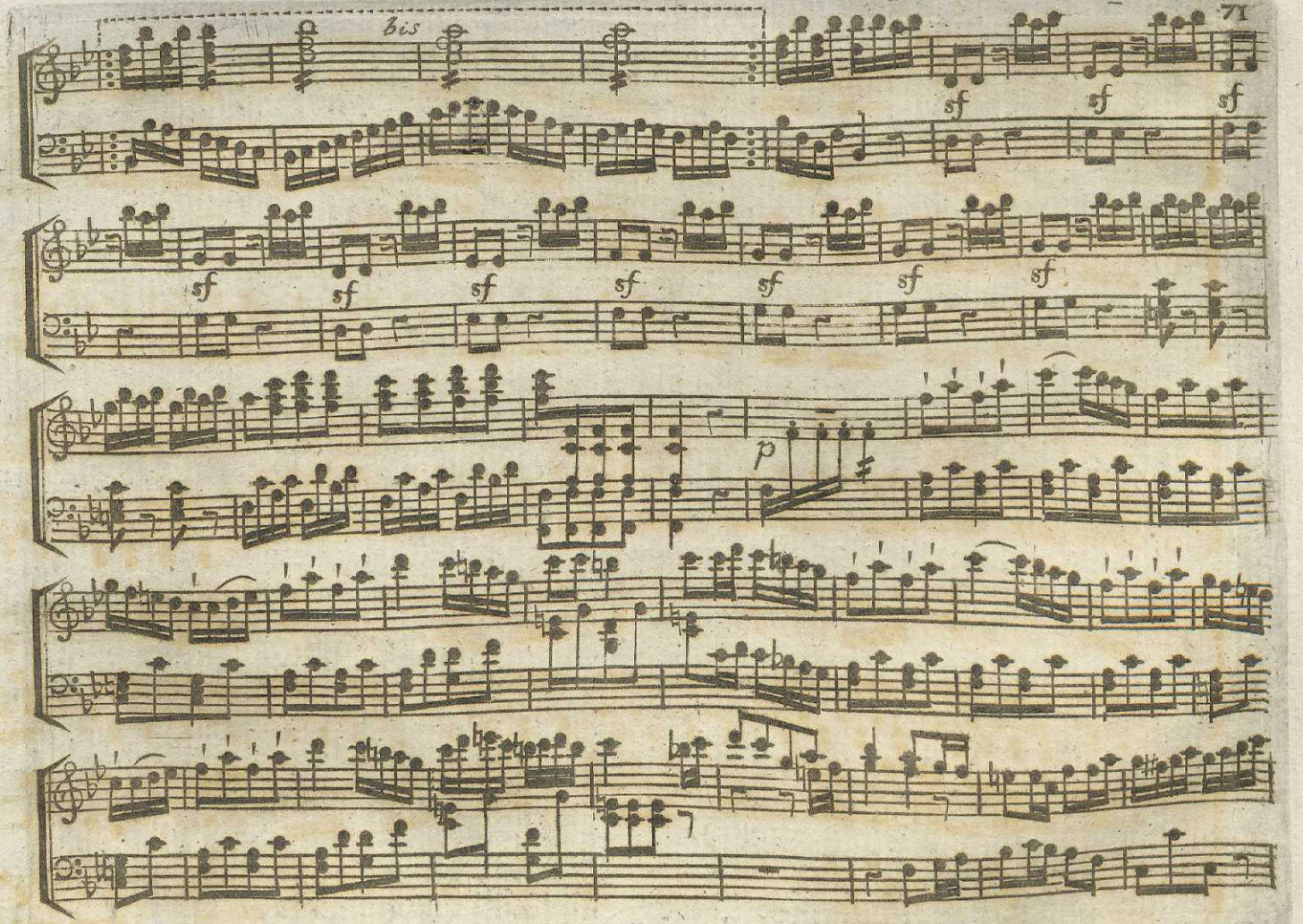
bis
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
sf
p

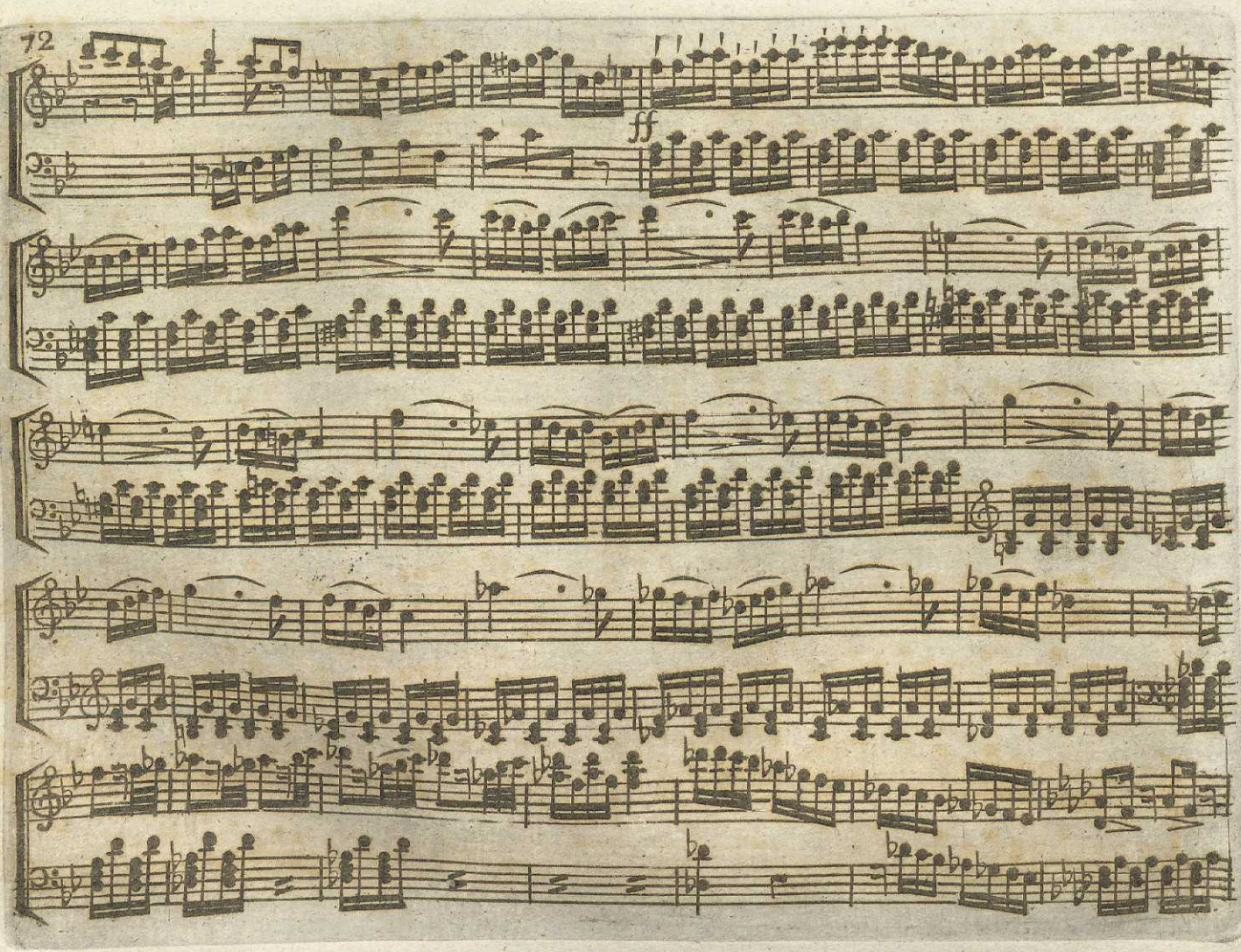
ff

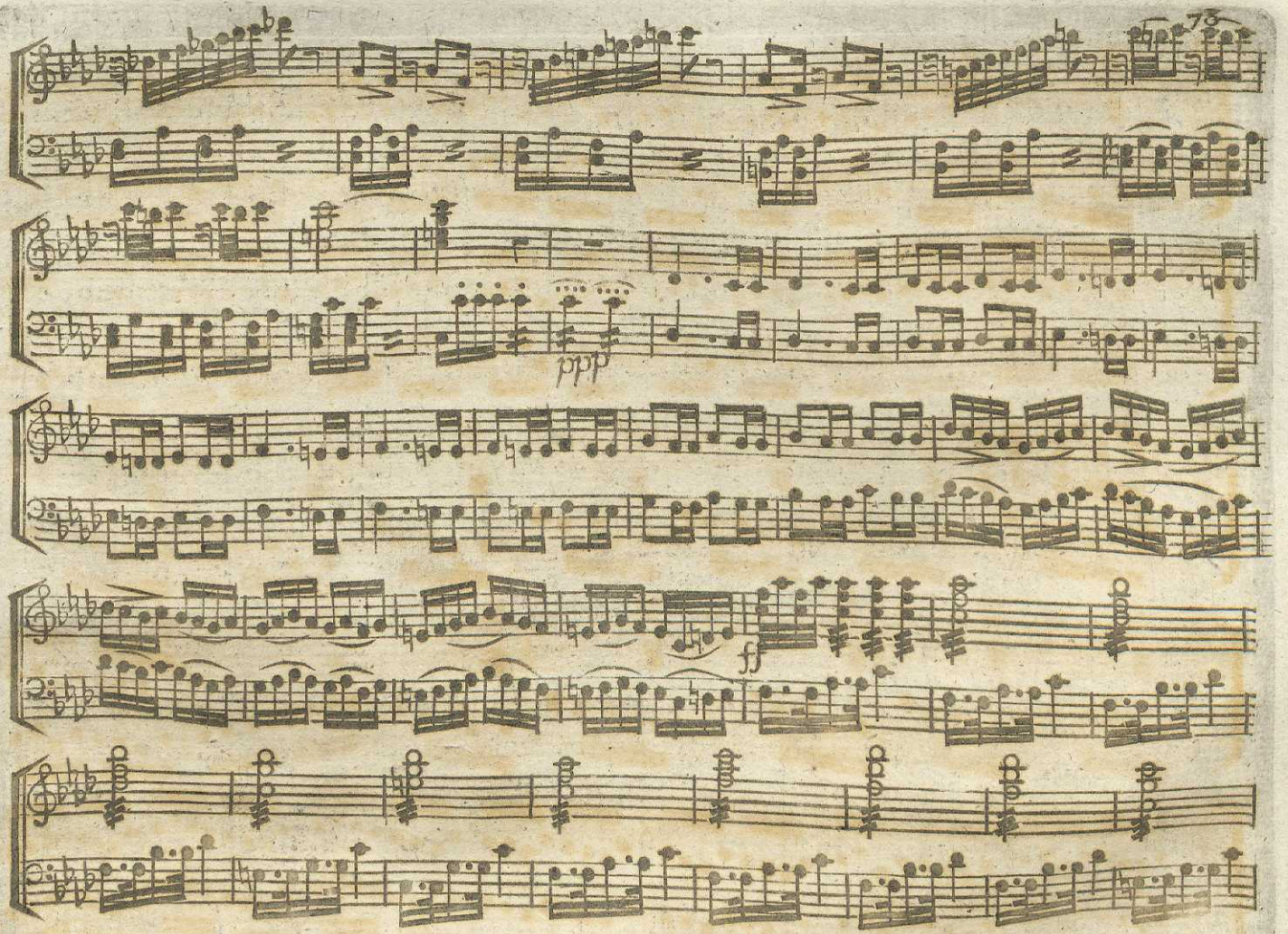
ppp
ff

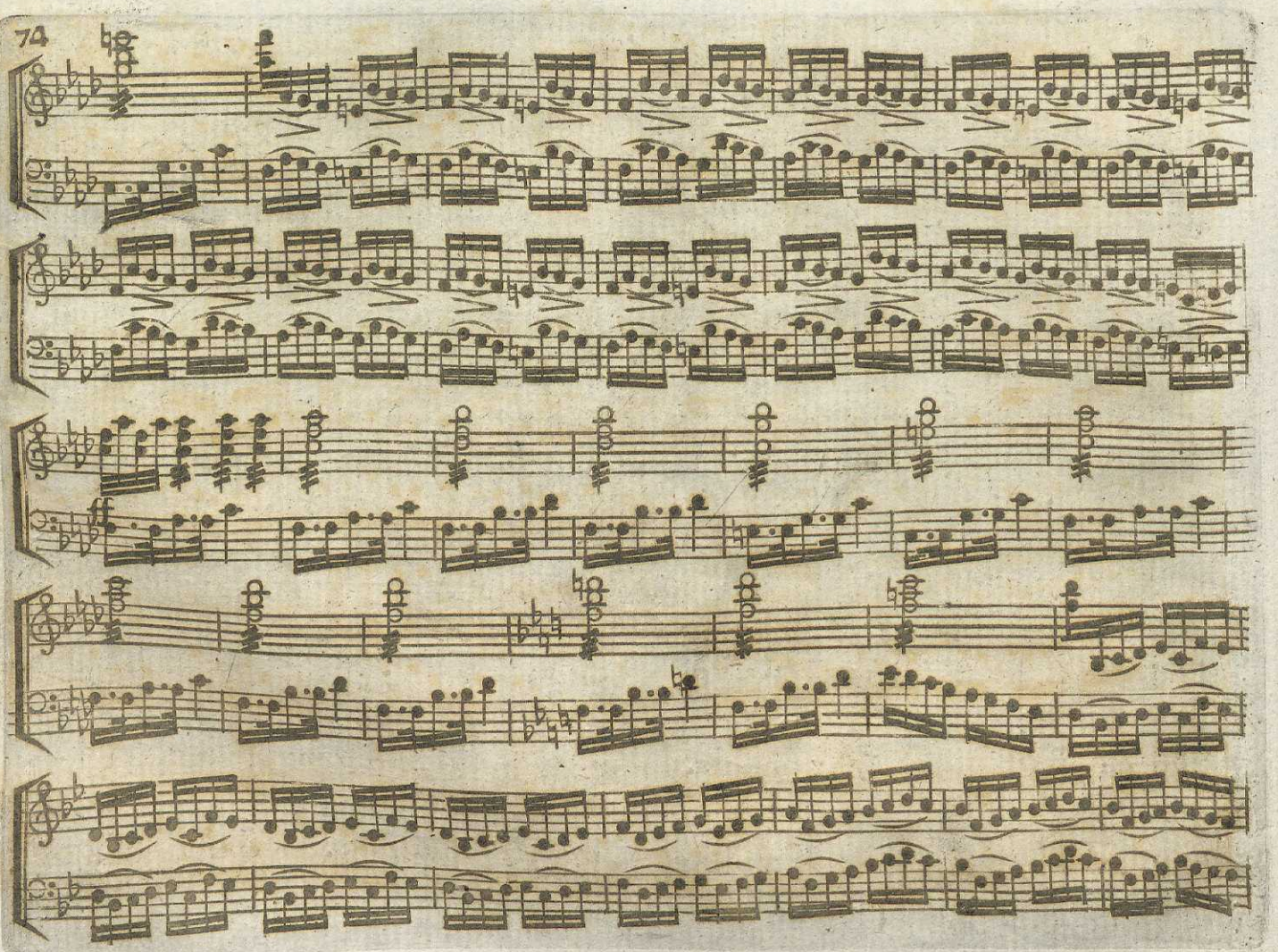

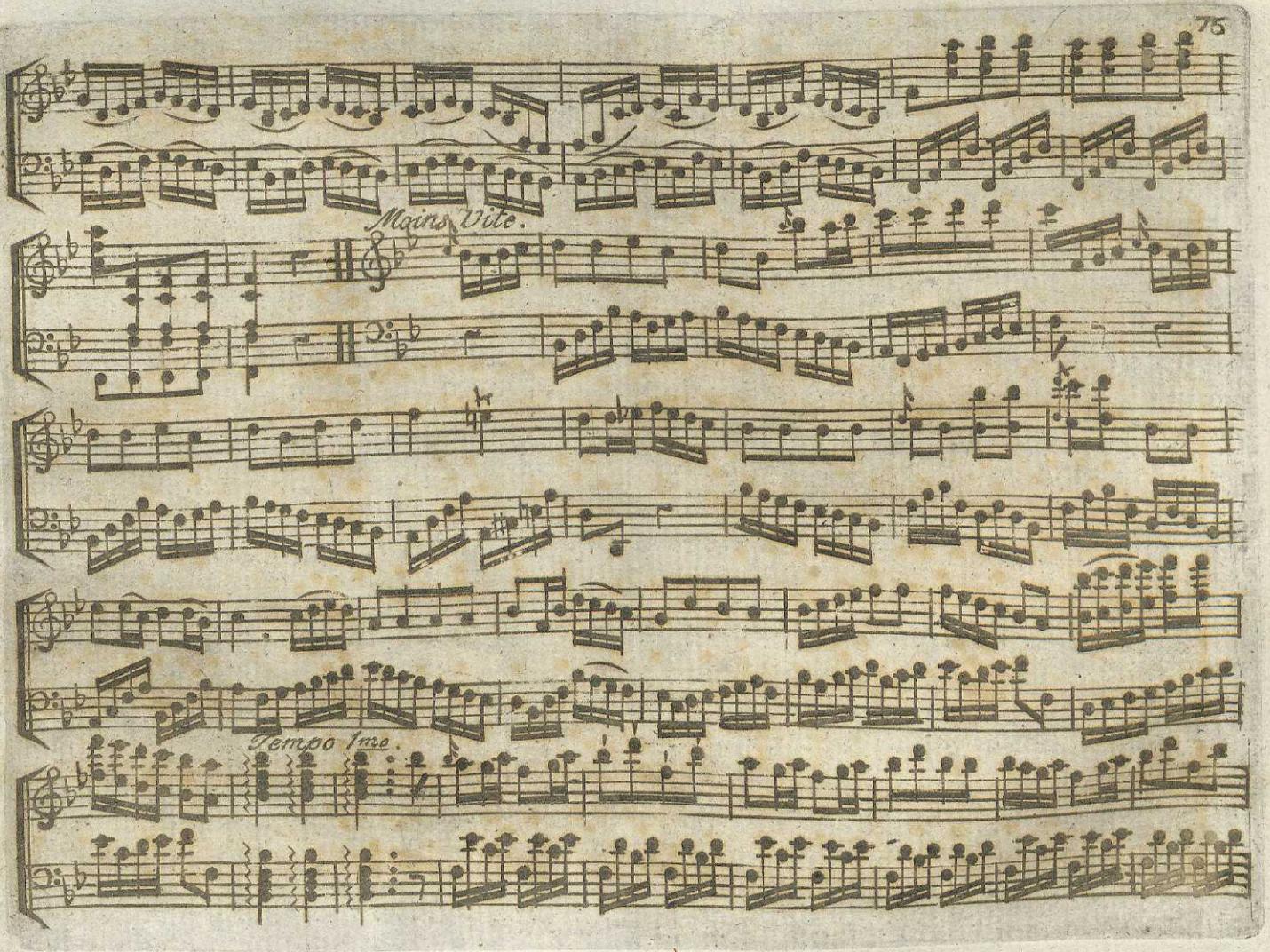
Moins Vite.
Tempo 1mo.

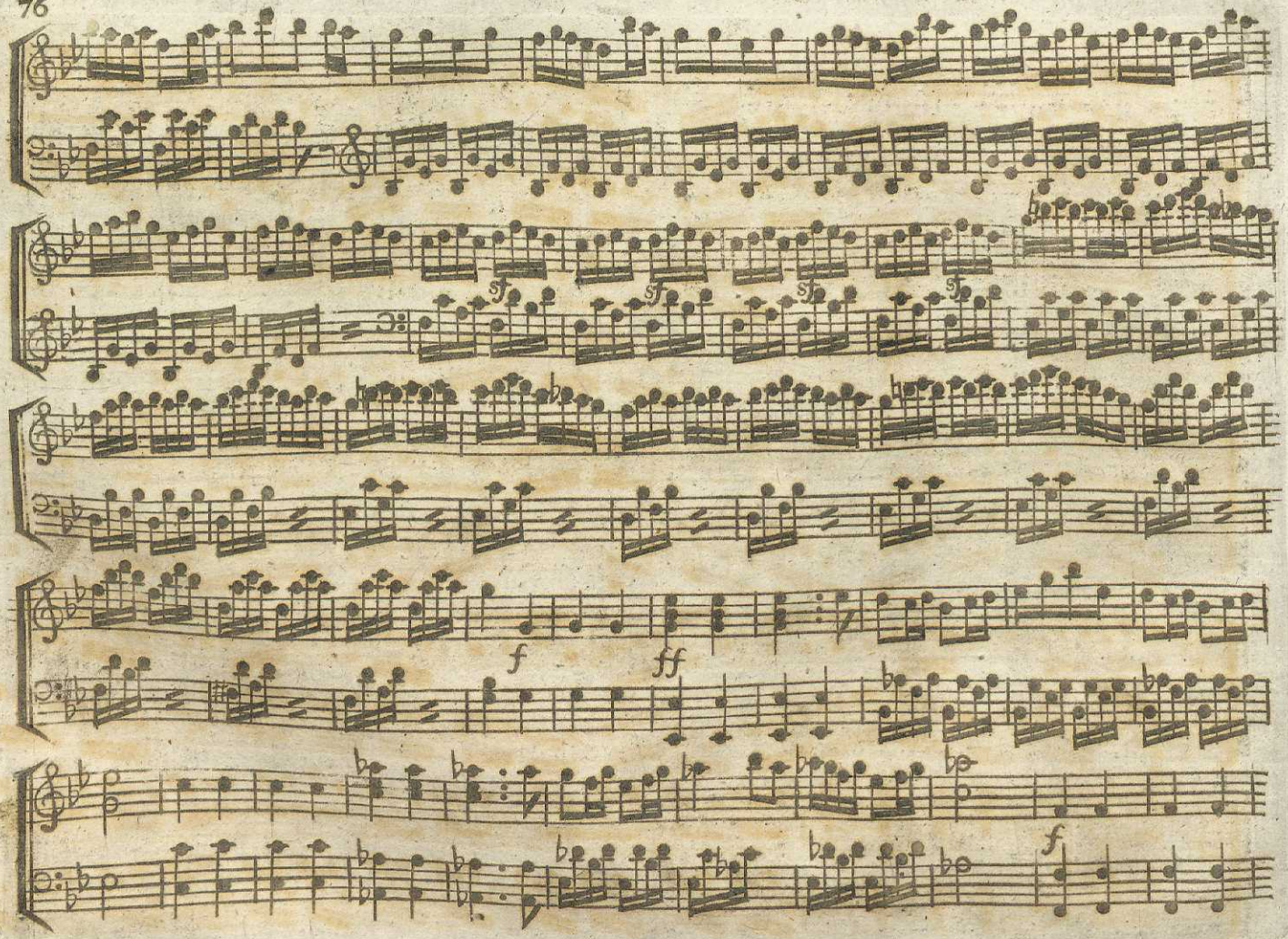
sf
sf
sf
sf
f
ff
f

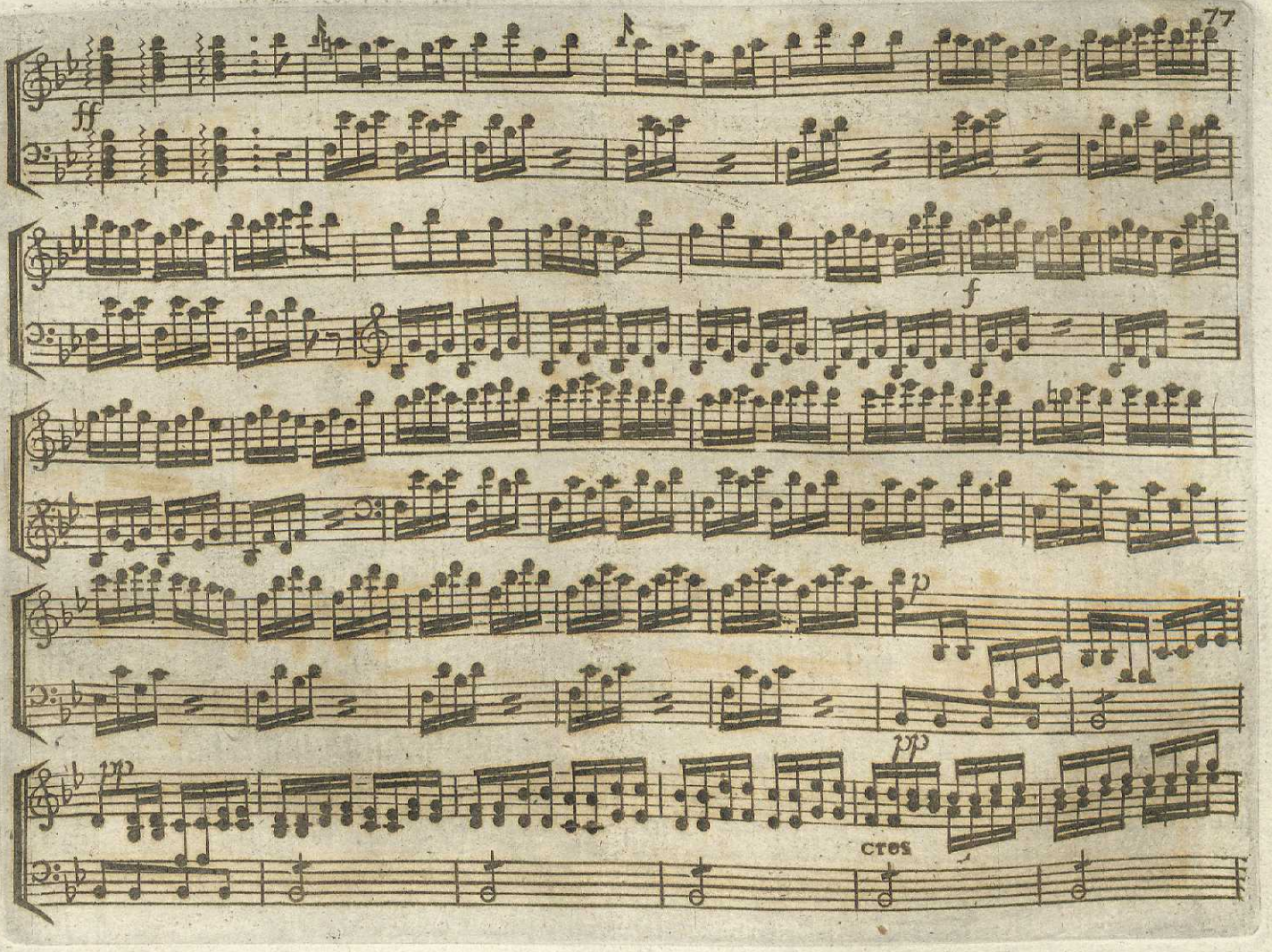
ff
f
p
pp
pp
cres

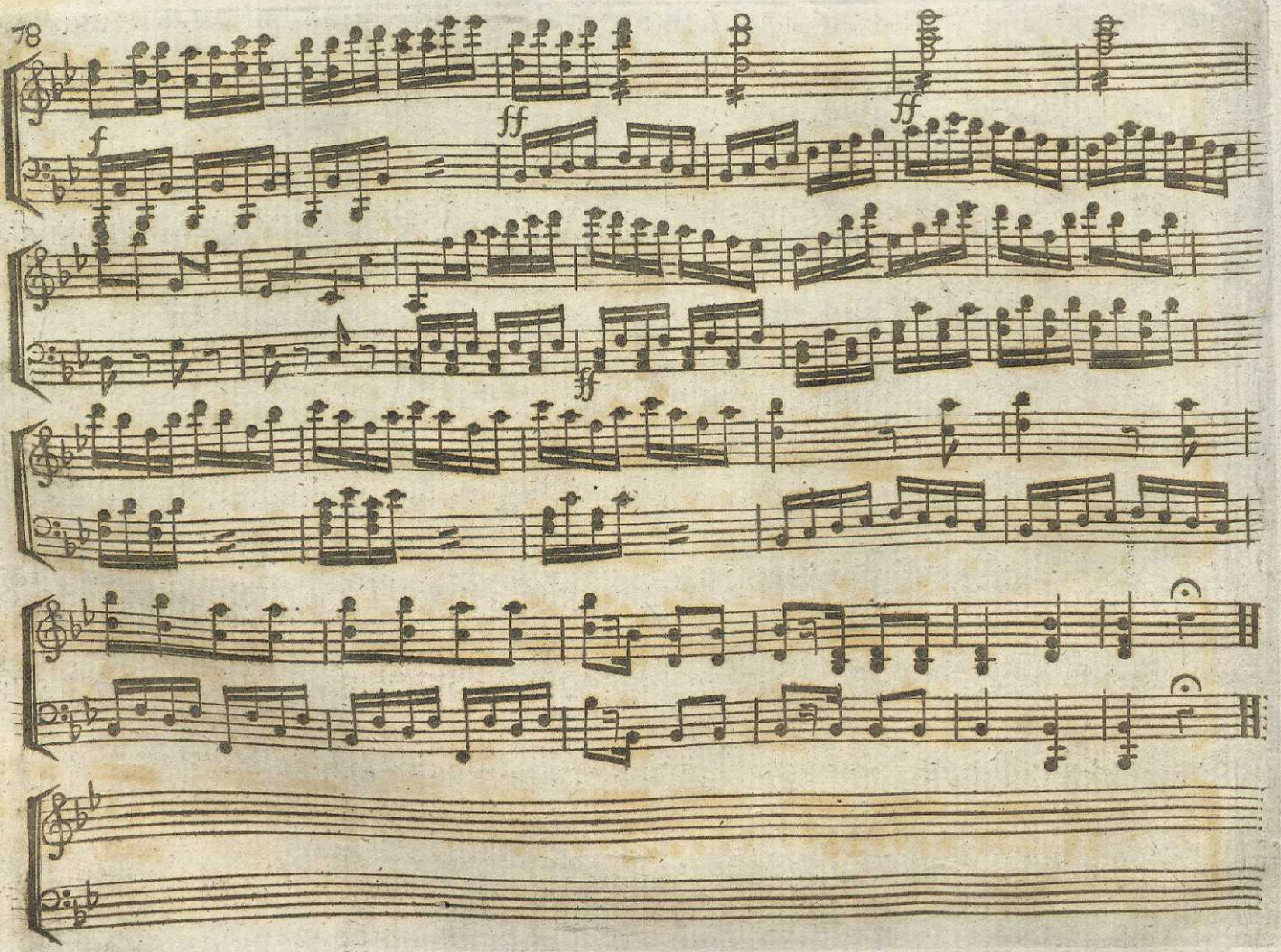
f
ff
ff
ff

Romance par N. Gelles.

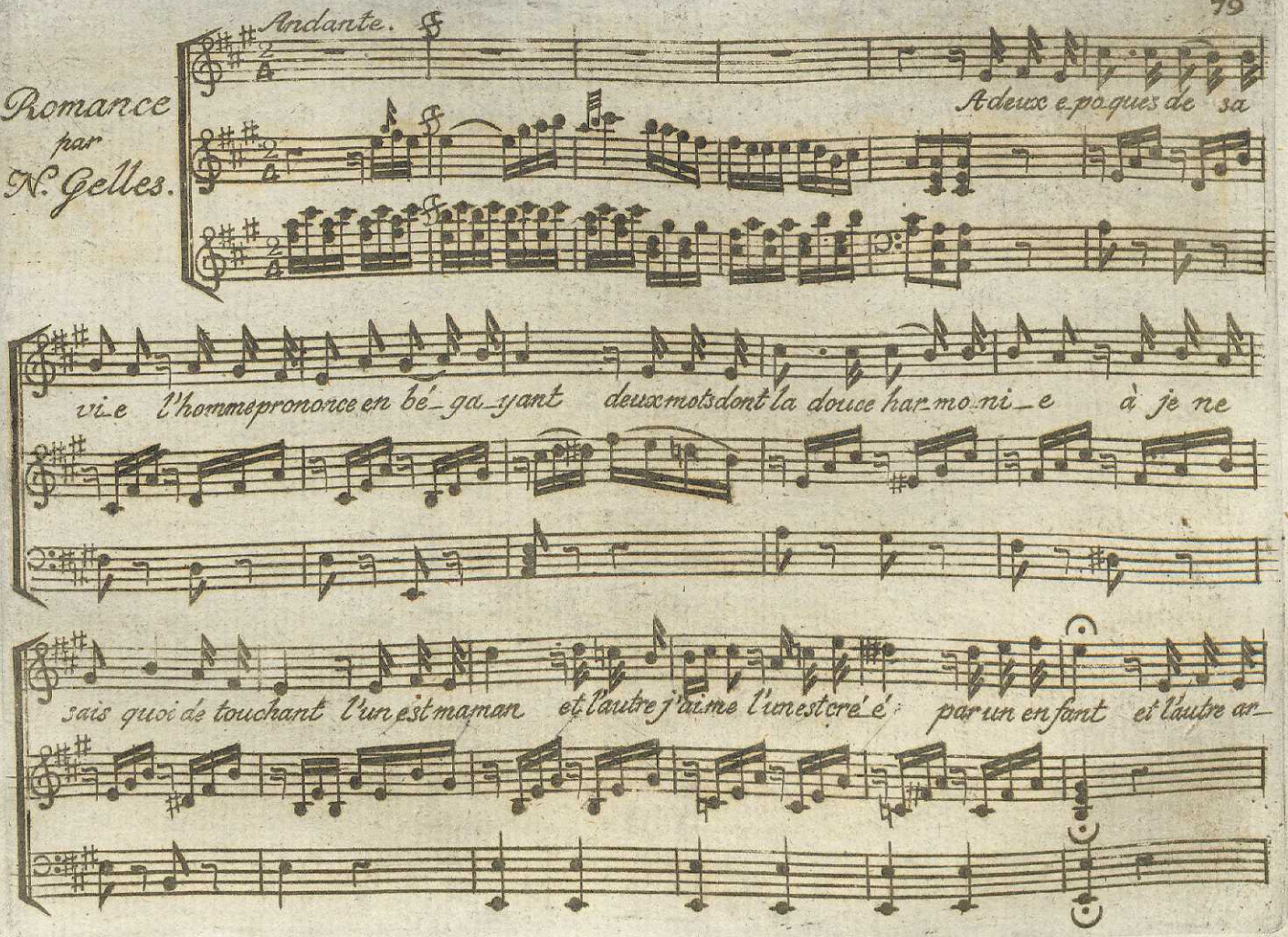

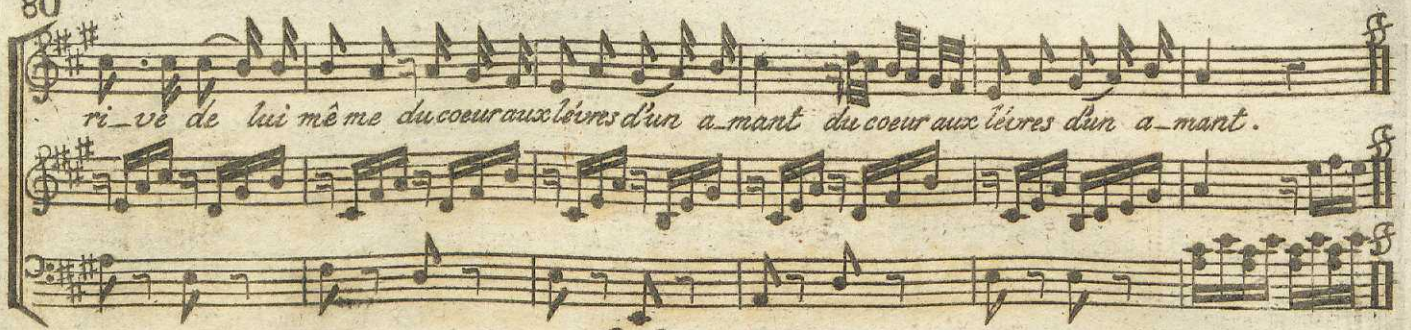

2.C.

Quand le premier se fait entendre,
Bientôt une mère y répond.
La jeune beauté devient tendre,
Si son coeur entend le second.
Ah! jeune Lise, prends-y garde,
Le mot j'aime est plein de douceur
Et souvent tel qui le hazarde,
N'en connut jamais la valeur.

3.C.

Il faut une prudence extrême,
Pour bien distinguer un amant.
Celui qui dit mieux je vous aime
Est plus souvent celui qui ment.
Qui ne sent rien par le à merveille,
Crains un amant rempli d'esprit
C'est ton coeur et non ton oreille,
Qui doit écouter ce qu'il dit.

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

Nr 21, 22 och 23.

Romance de Berton.

Allegro Moderato

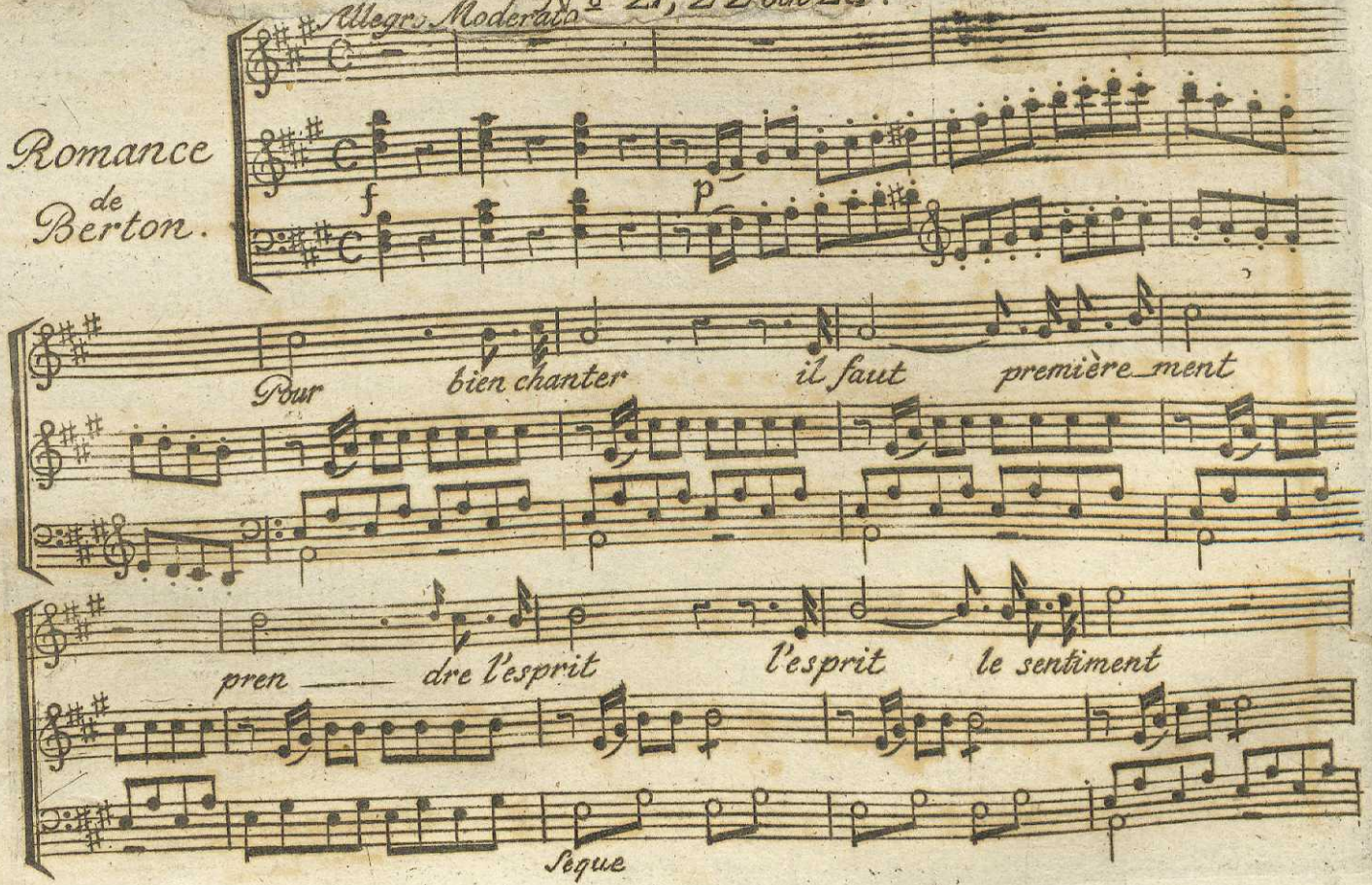

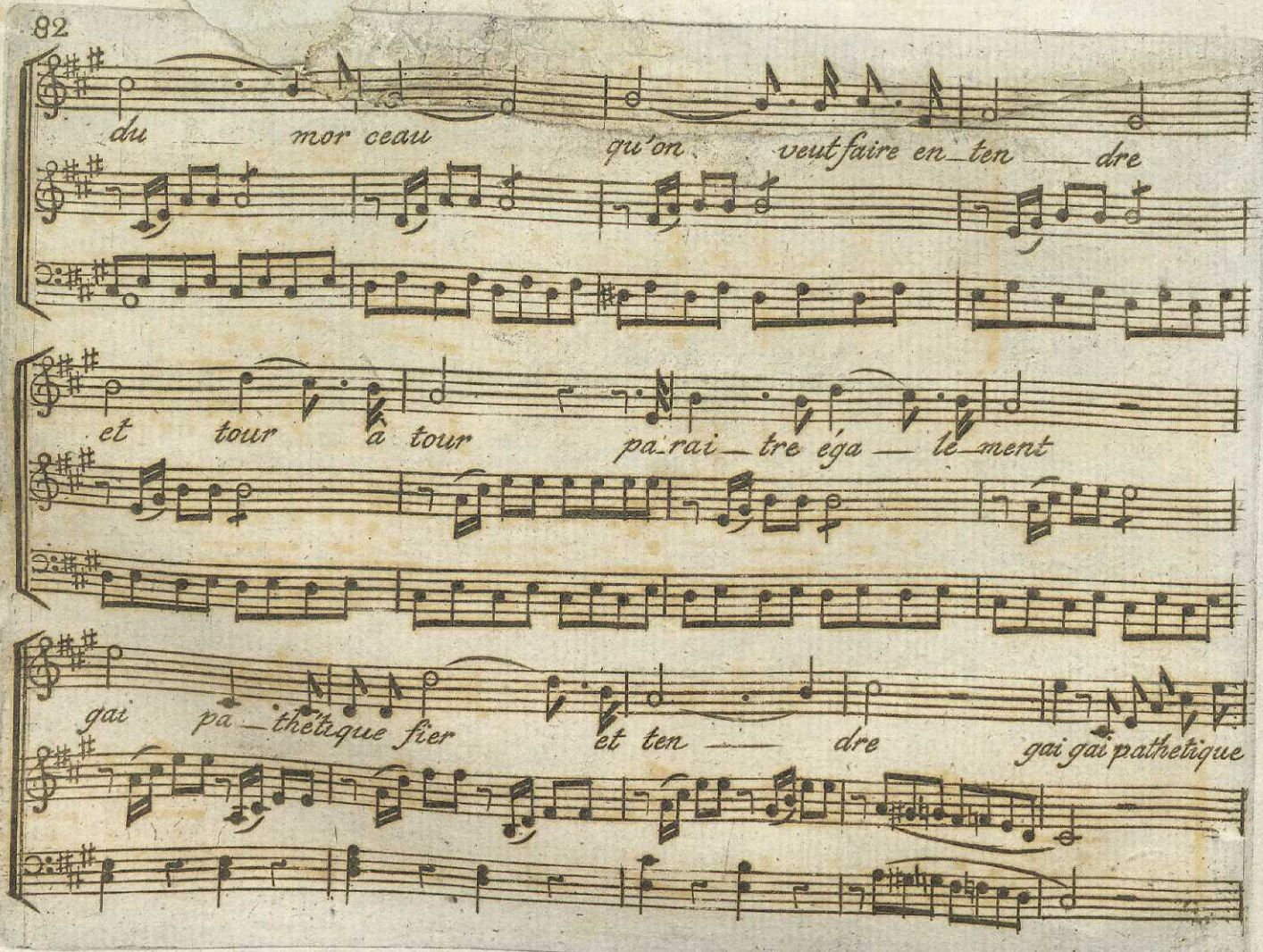
du mor ceau qu'on veut faire en ten dre
et tour à tour pa rai tre éga le ment
gai pa thétique fier et ten dre gai gai pathétique

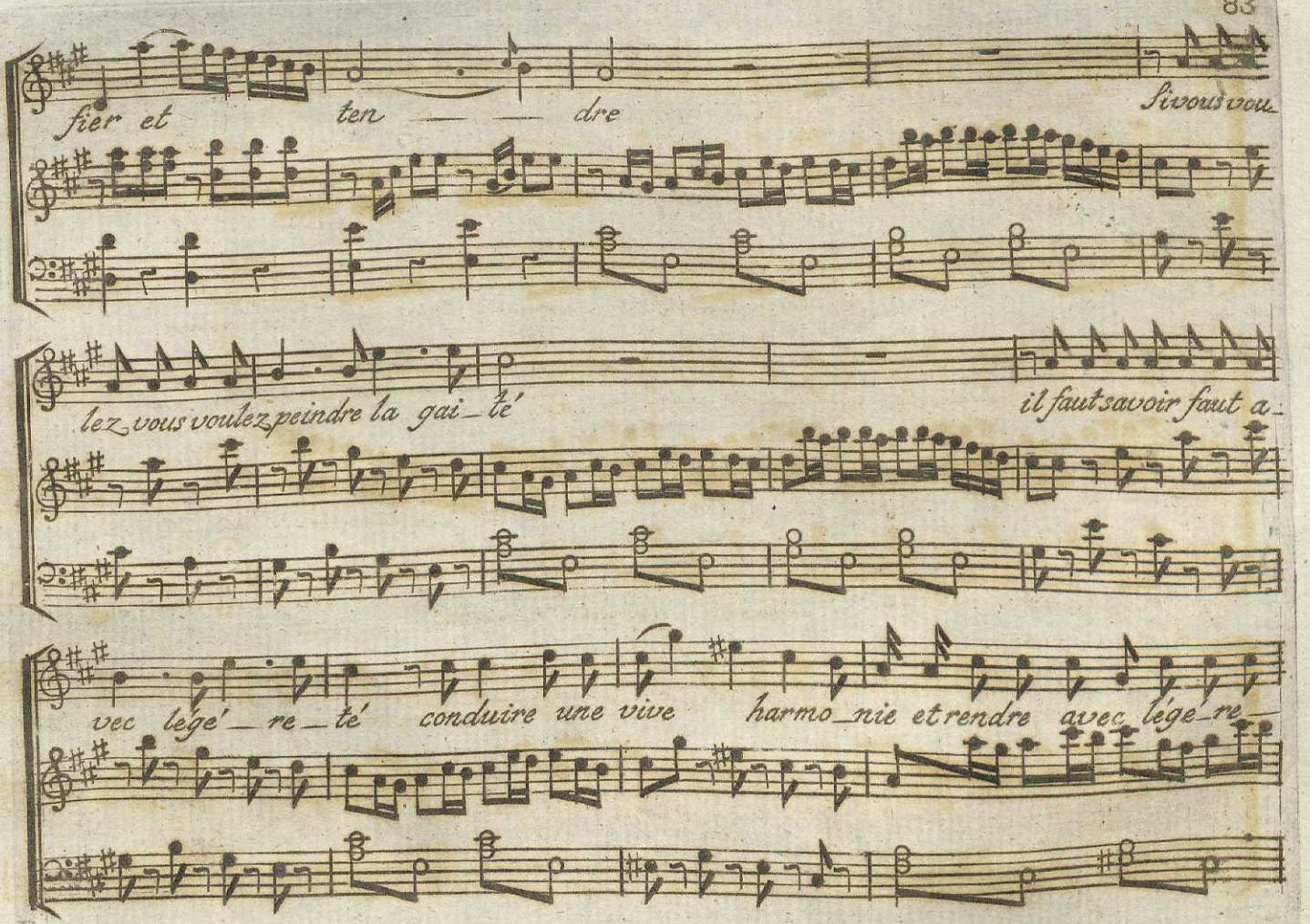
fier et
ten — — dre
si vous vou
lez vous voulez peindre la gai_té'
il faut savoir faut a_
vec lége'_re_té conduire une vive harmo_nie et rendre avec lége_re_

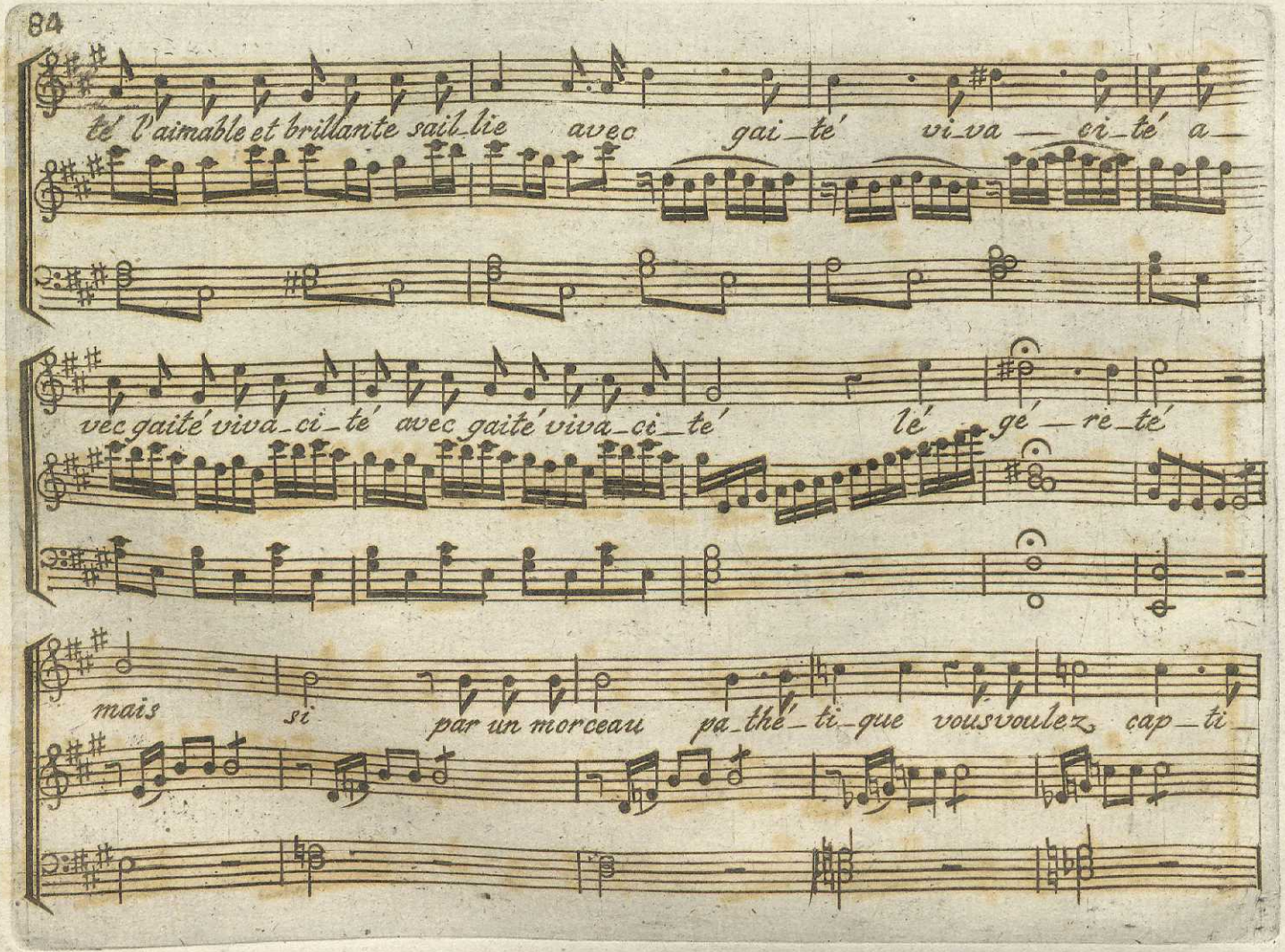
té l'aimable et brillante sail_lie avec gai_té vi_va — ci_té a_
vec gaité viva_ci_té avec gaité viva_ci_té lé gé — re_té
mais si par un morceau pa_thé_ti_que vous voulez cap_ti_

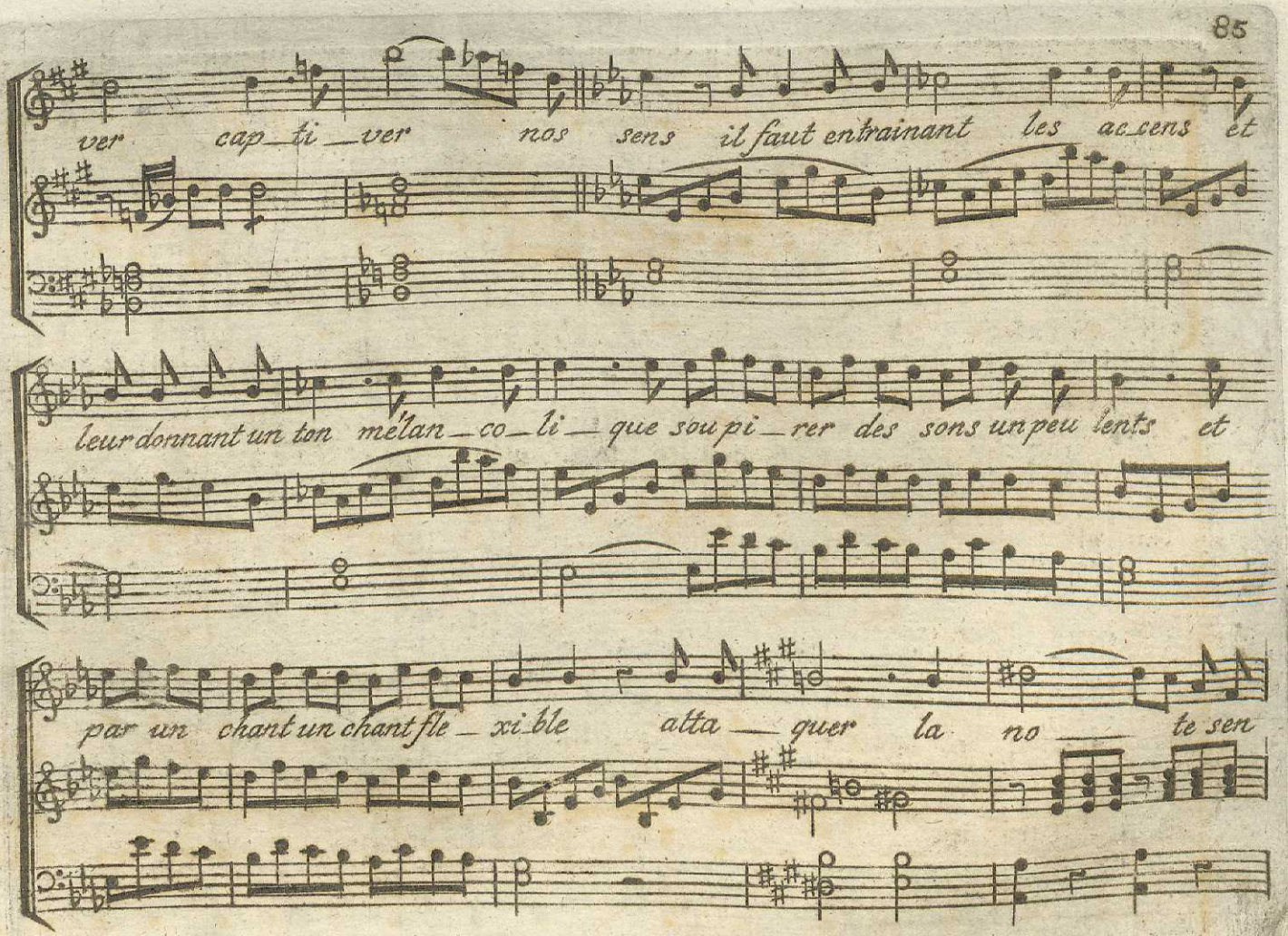
ver cap_ti_ver nos sens il faut entrainant les ac_cens et
leur donnant un ton mélan_co_li_que sou pi_rer des sons un peu lents et
par un chant un chant fle_xi_ble atta_quer la no_te sen

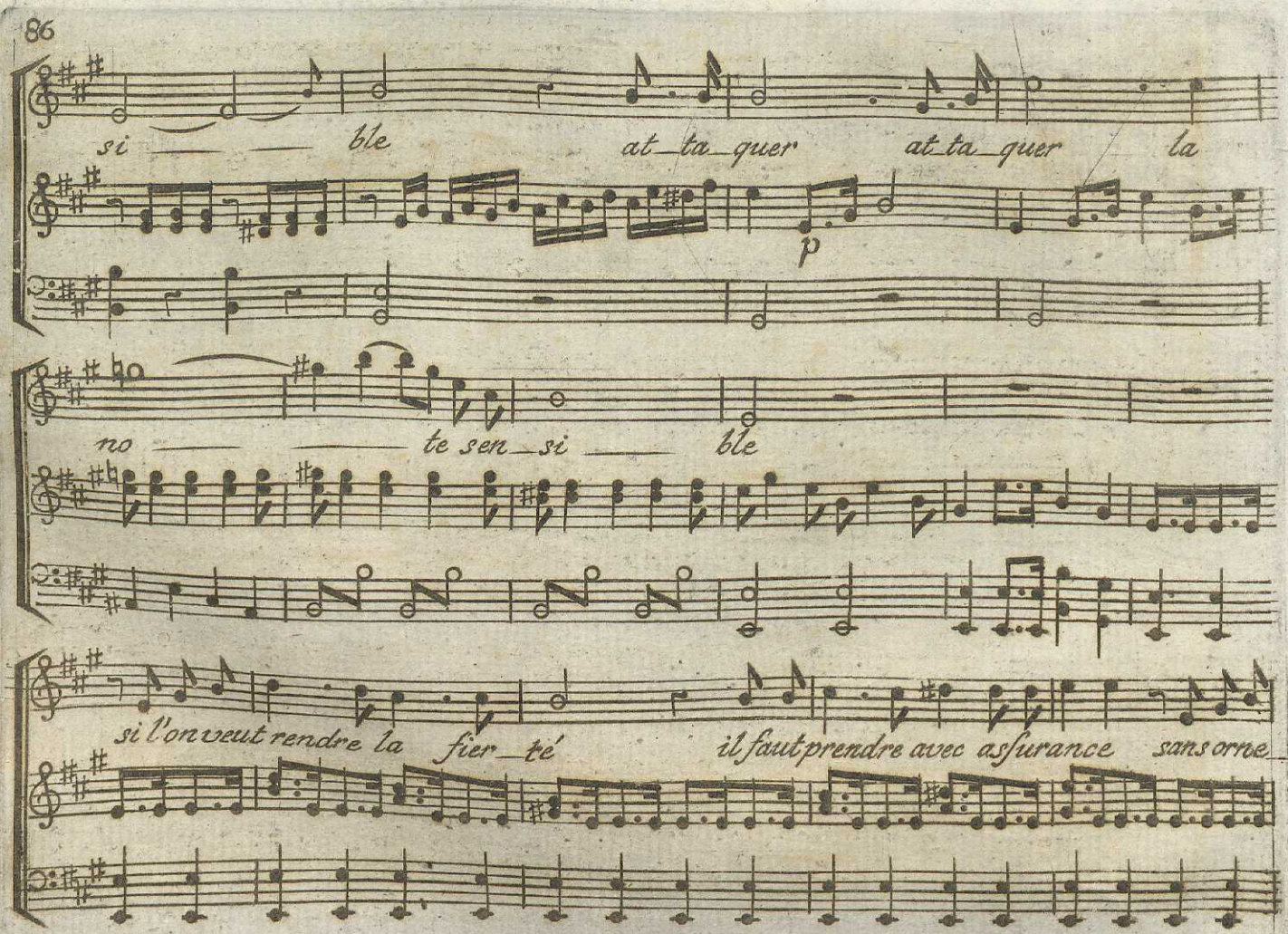
si ble at ta quer at ta quer la
p
no te sen si ble
si l'on veut rendre la fier té il faut prendre avec as surance sans orne

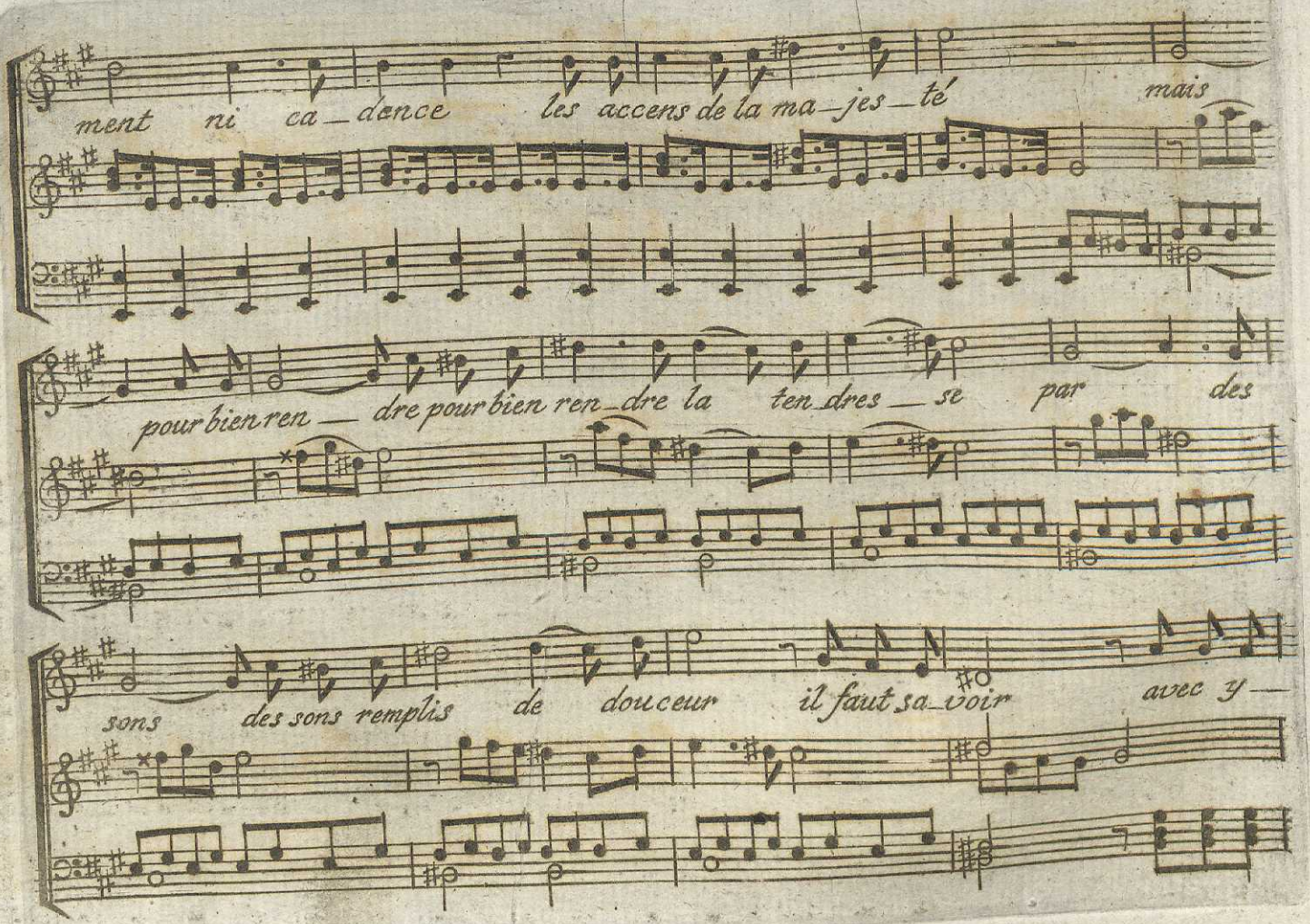
ment ni ca_dence les accens de la ma_jes_té mais
pour bien ren_dre pour bien ren_dre la ten_dres_se par des
sons des sons remplis de douceur il faut sa_voir avec y_

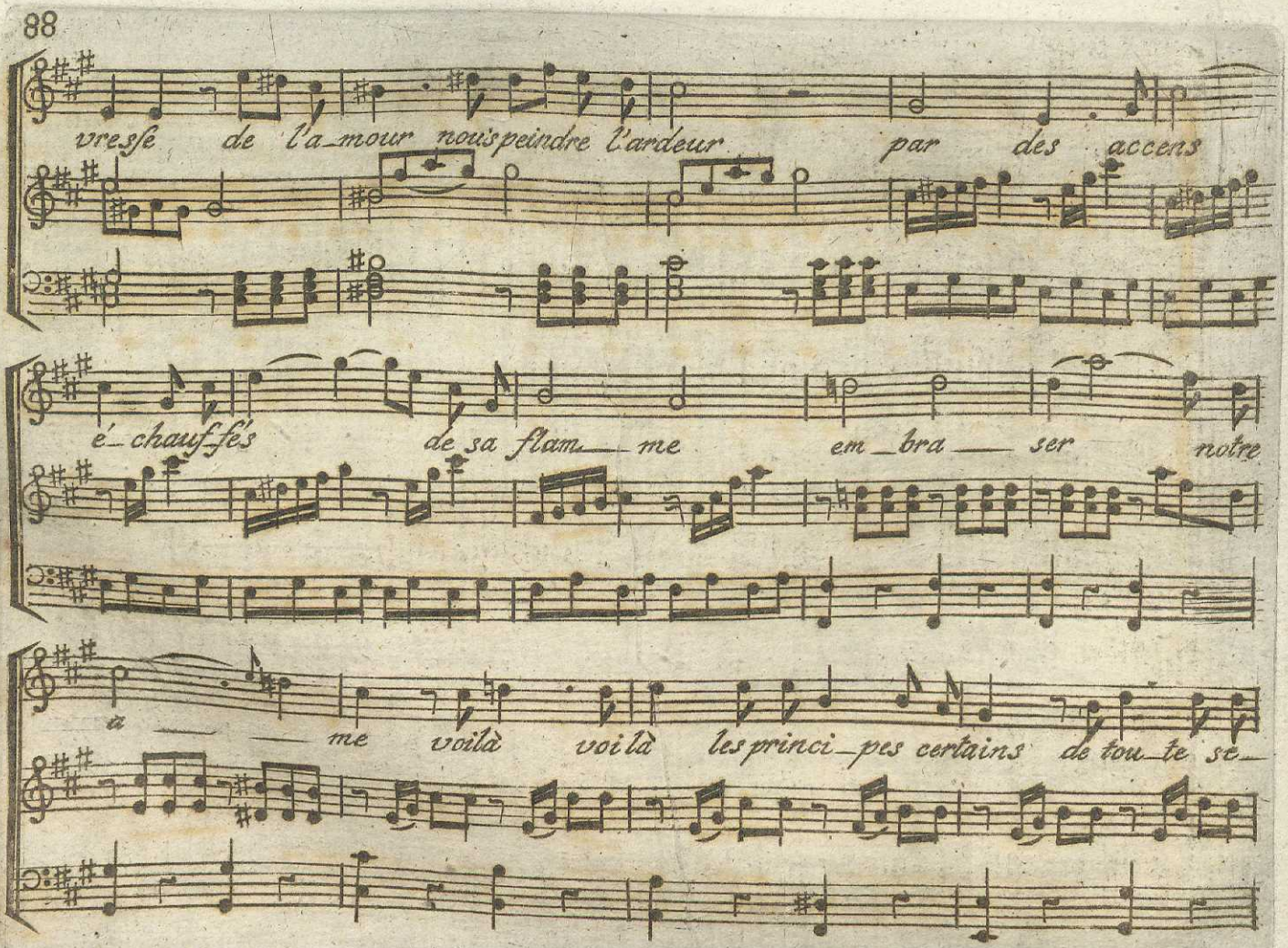
vre_sé de l'a_mour nous peindre l'ardeur par des accens
é_chauff_fés de sa flam_me em_bra_ser notre
a_me voilà voilà les princi_pes certains de tou_te se_

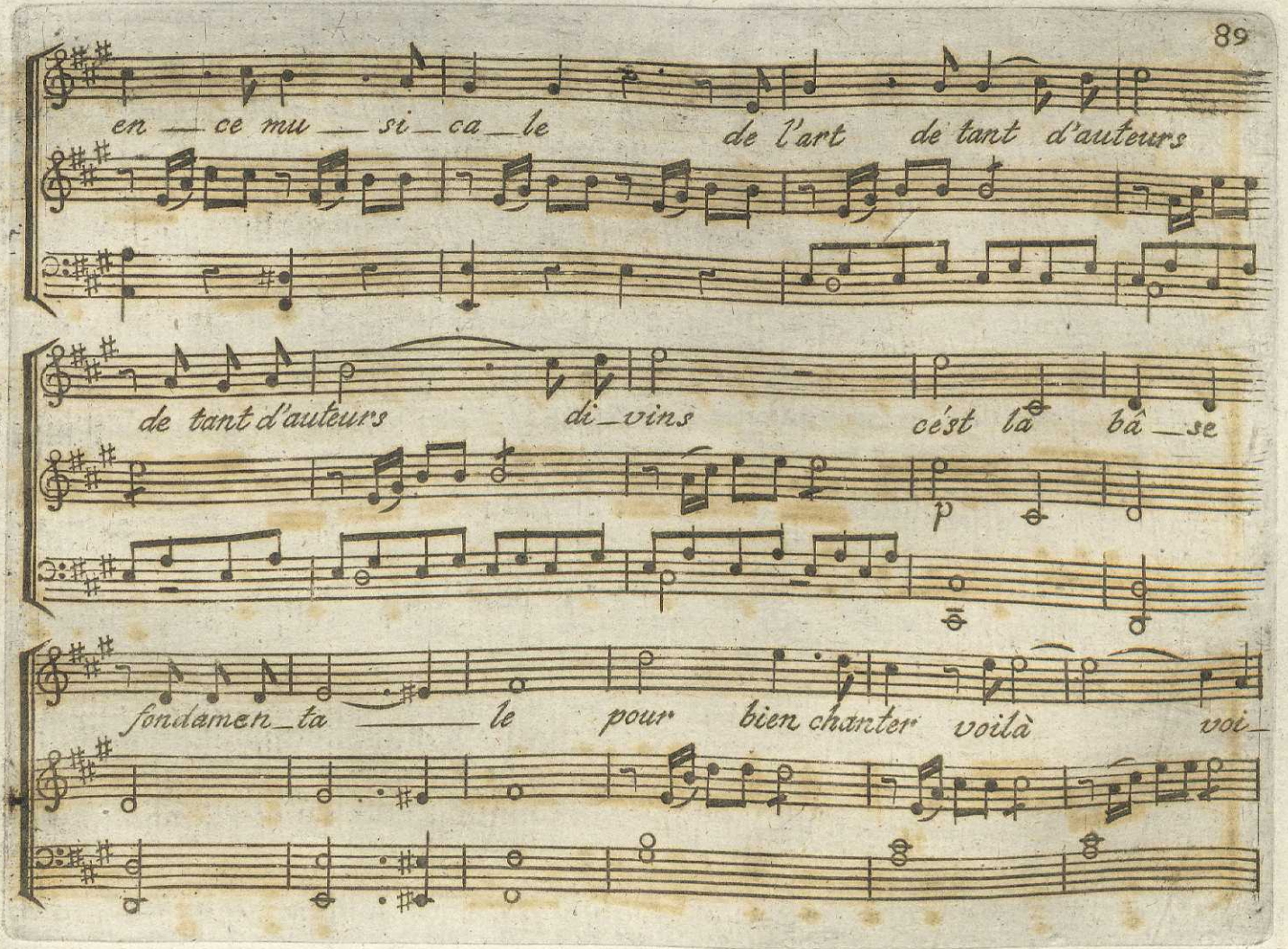
en — ce mu — si — ca — le
de l'art de tant d'auteurs
de tant d'auteurs
di — vins
cést là bâ — se
p
fondamen — ta — le
pour bien chanter voilà voi —

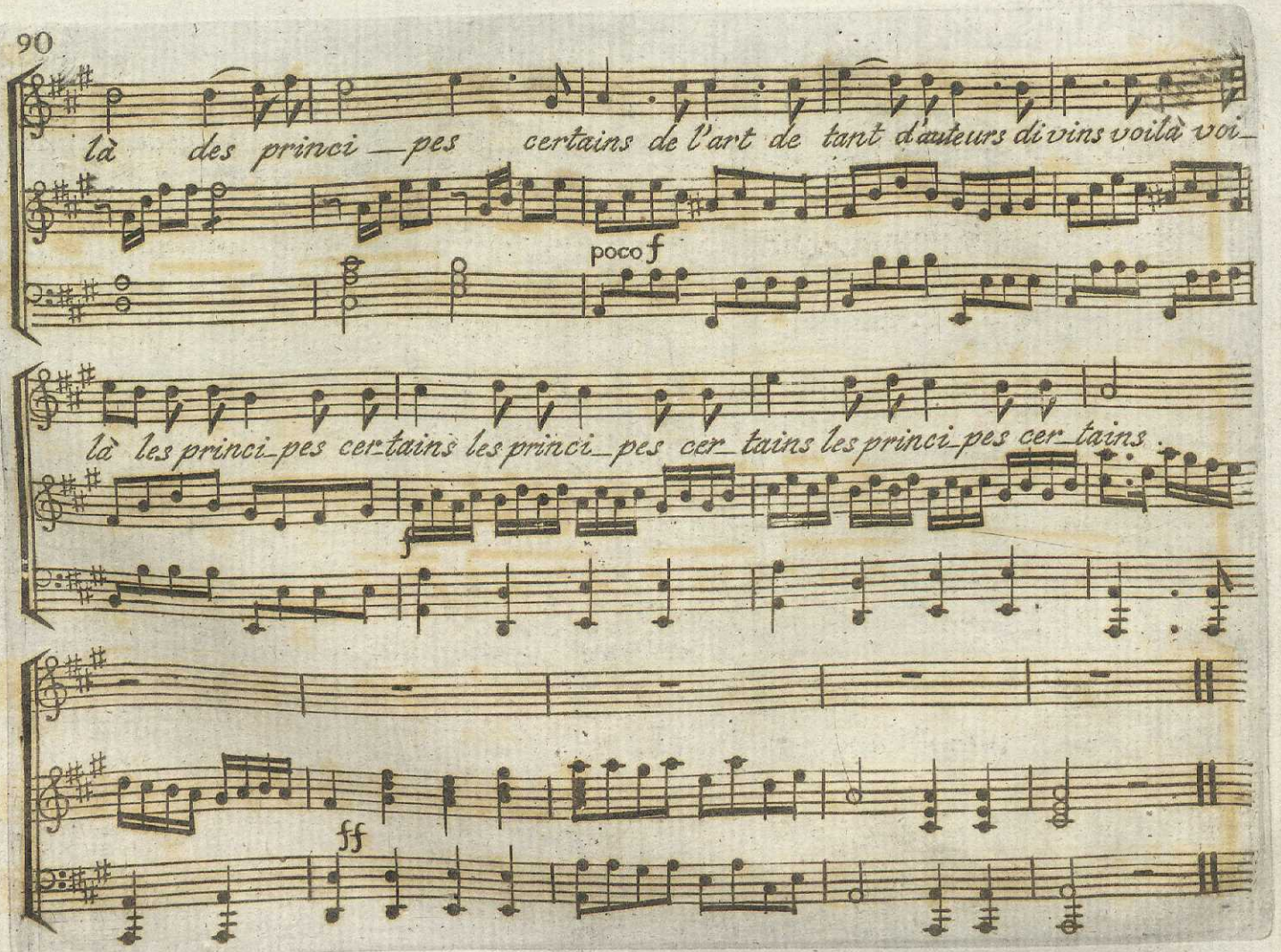
là des princi_pes certains de l'art de tant d'auteurs divins voilà voi_
poco f
là les princi_pes cer_tains les princi_pes cer_tains les princi_pes cer_tains
f
ff

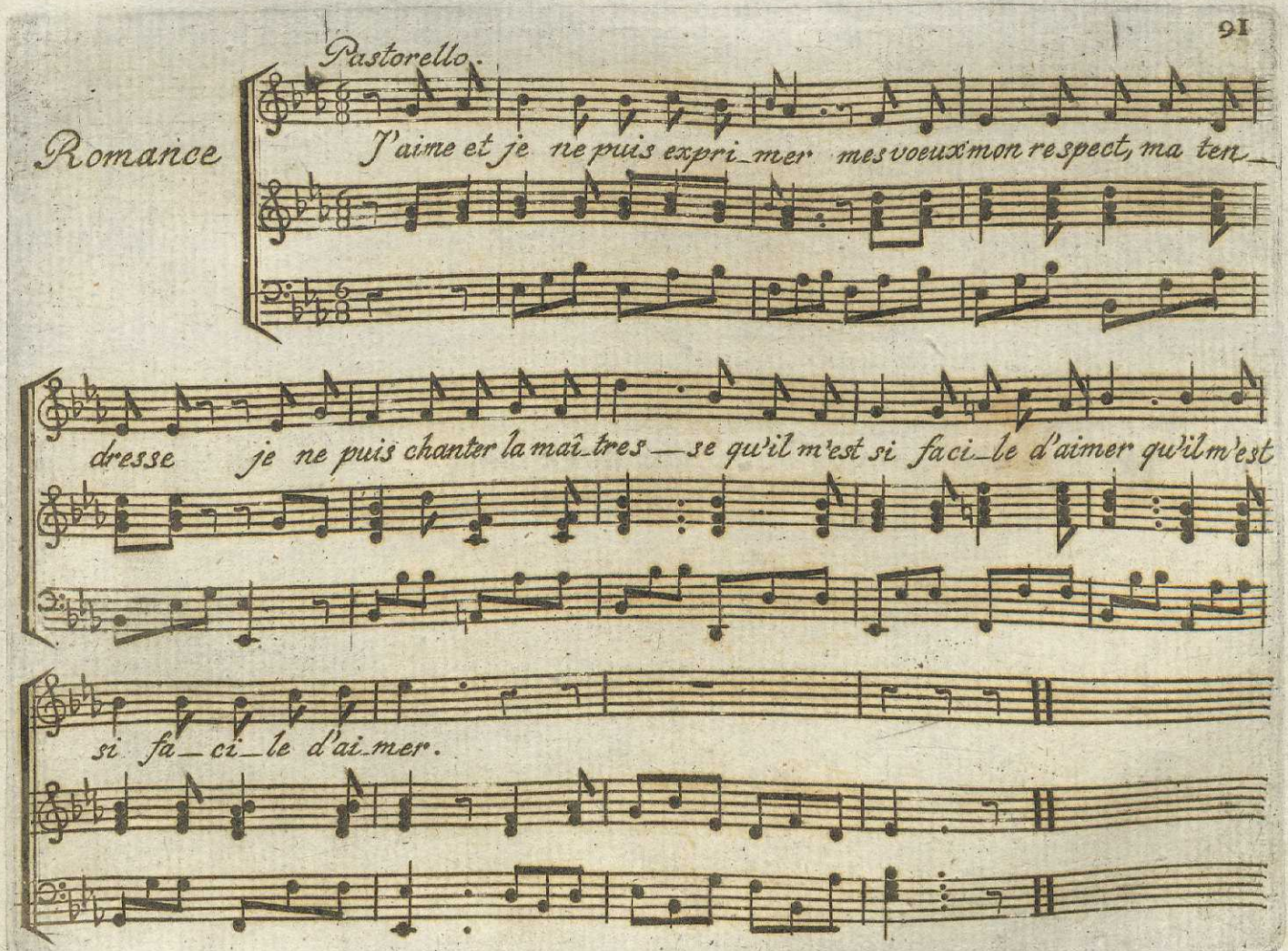
Pastorello.
Romance
J'aime et je ne puis expri_mer mes voeux mon respect, ma ten_
dresse je ne puis chanter la maî_tres_se qu'il m'est si faci_le d'aimer qu'il m'est
si fa_ci_le d'ai_mer.

2.Coupl.

Si je dis, qu'elle est la plus belle
Des Bergères de ce hameau,
Je n'aurai rien dit de nouveau
Ce n'est un secret que pour elle ./.

3.C.

Si je parle de ses vertus,
Amis, parents, tout le village
En ont parlé bien davantage
Et les malheureux encore plus ./.

4.C.

Si plus hardi j'ose entreprendre
De lui depeindre mes tourments
Mon coeur abonde en sentiments
Mais mon esprit ne peut les rendre ./.

5.C.

Taisons nous craignons d'offenser
La beauté pour qui je soupire,
Et cessons de si mal lui dire
Ce que je sais si bien penser ./.

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 24.

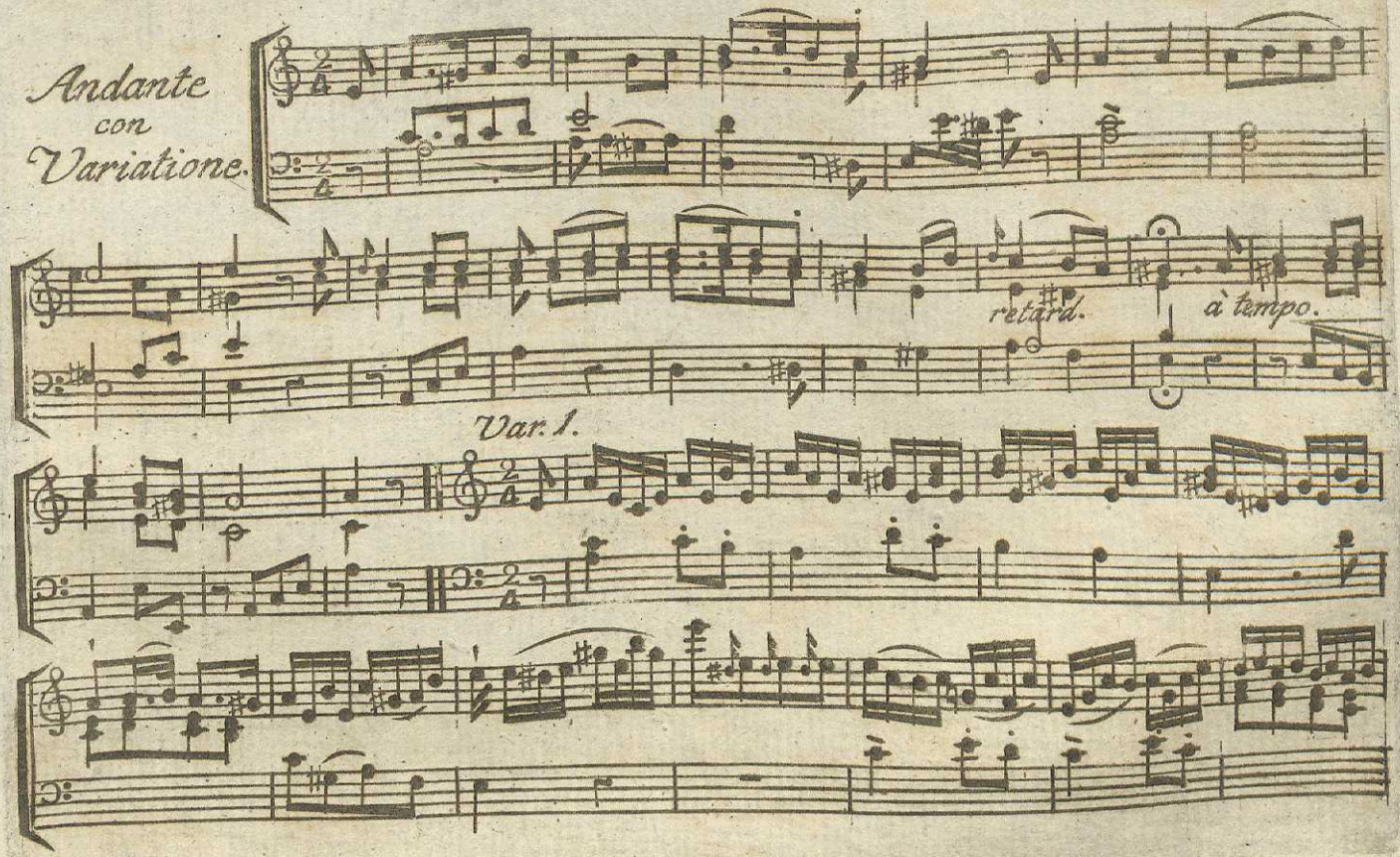

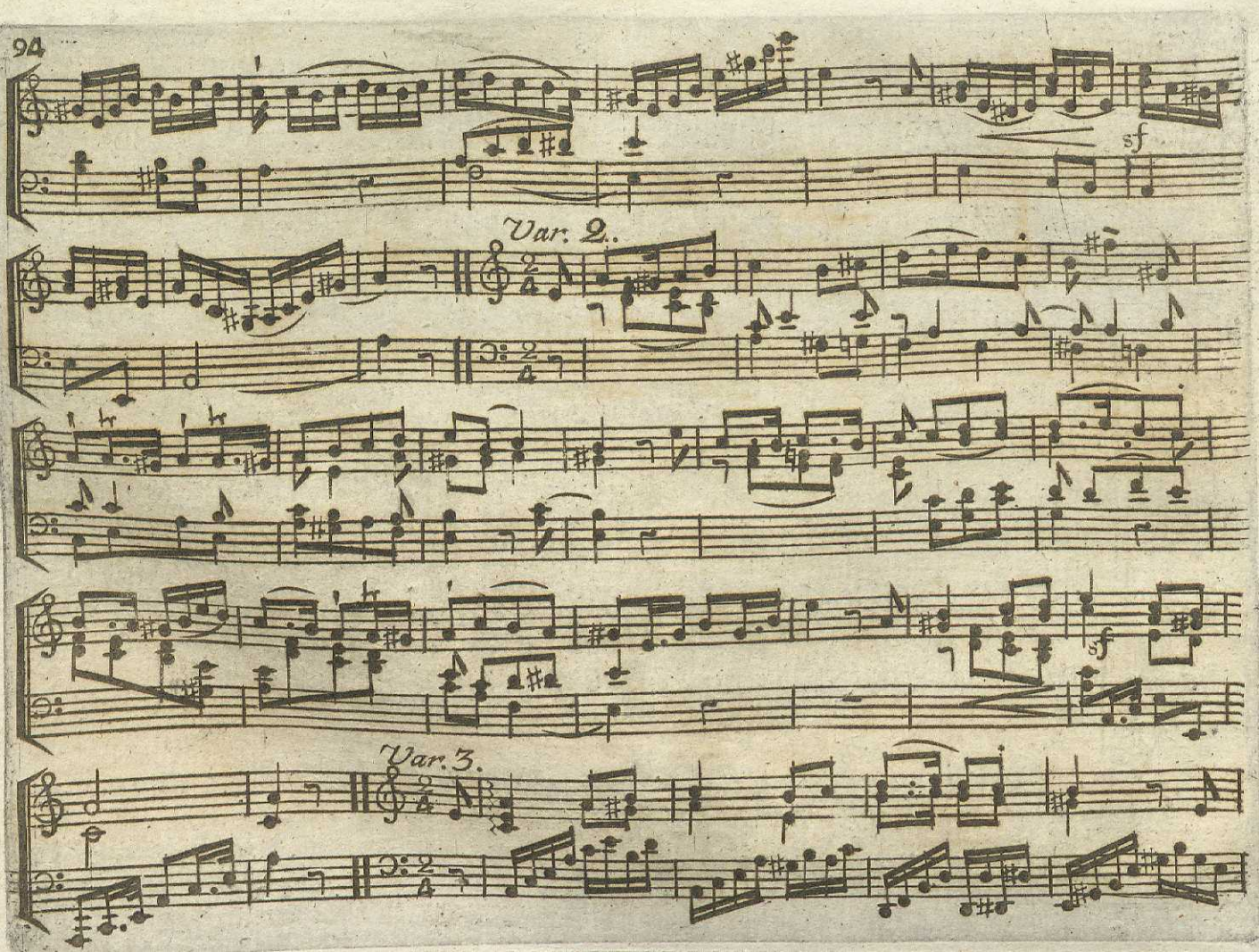
sf
Var. 2.
sf
Var. 3.

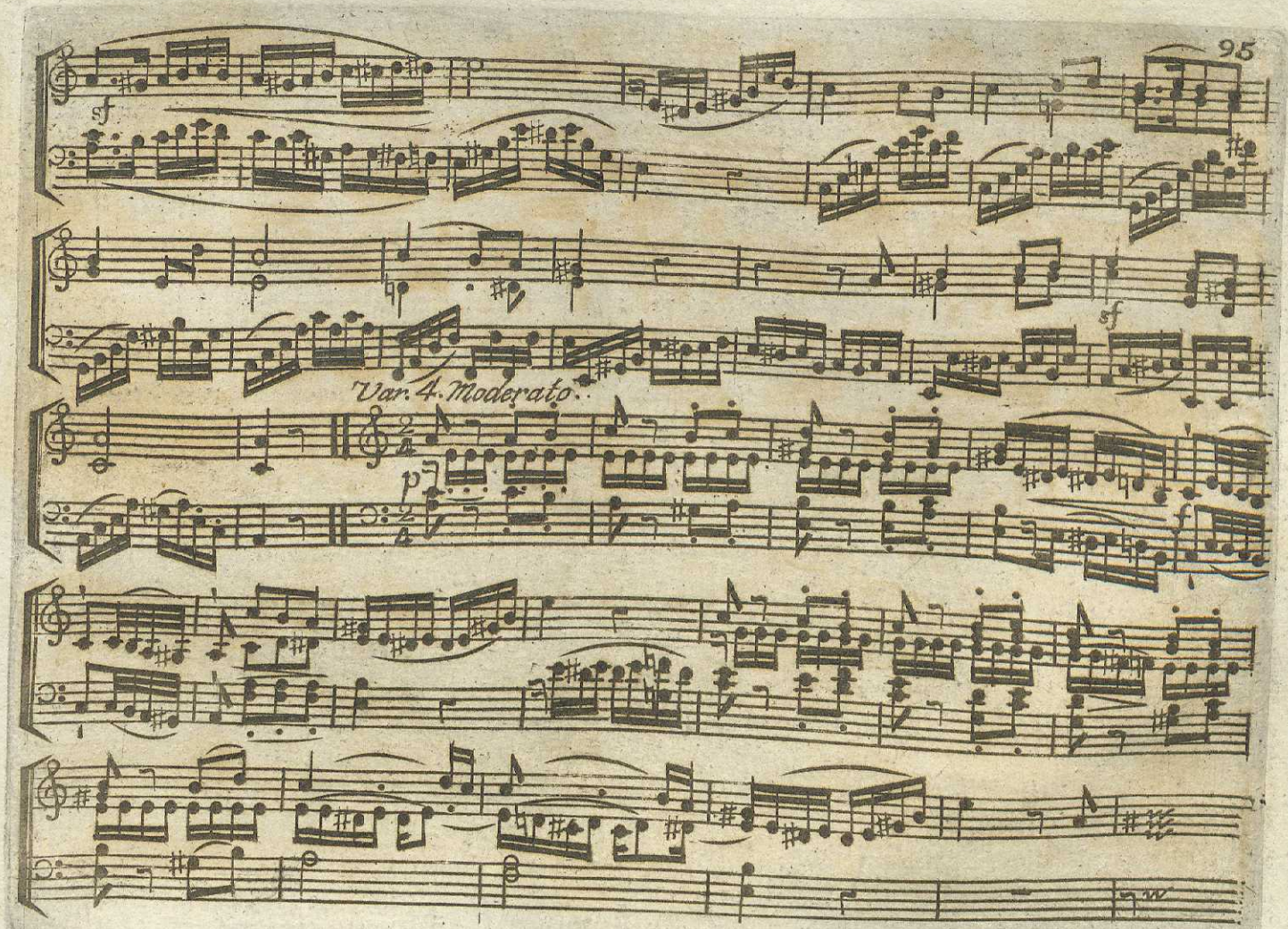
sf
sf
Var. 4. Moderato.
p
f

Var. 5. allegro.

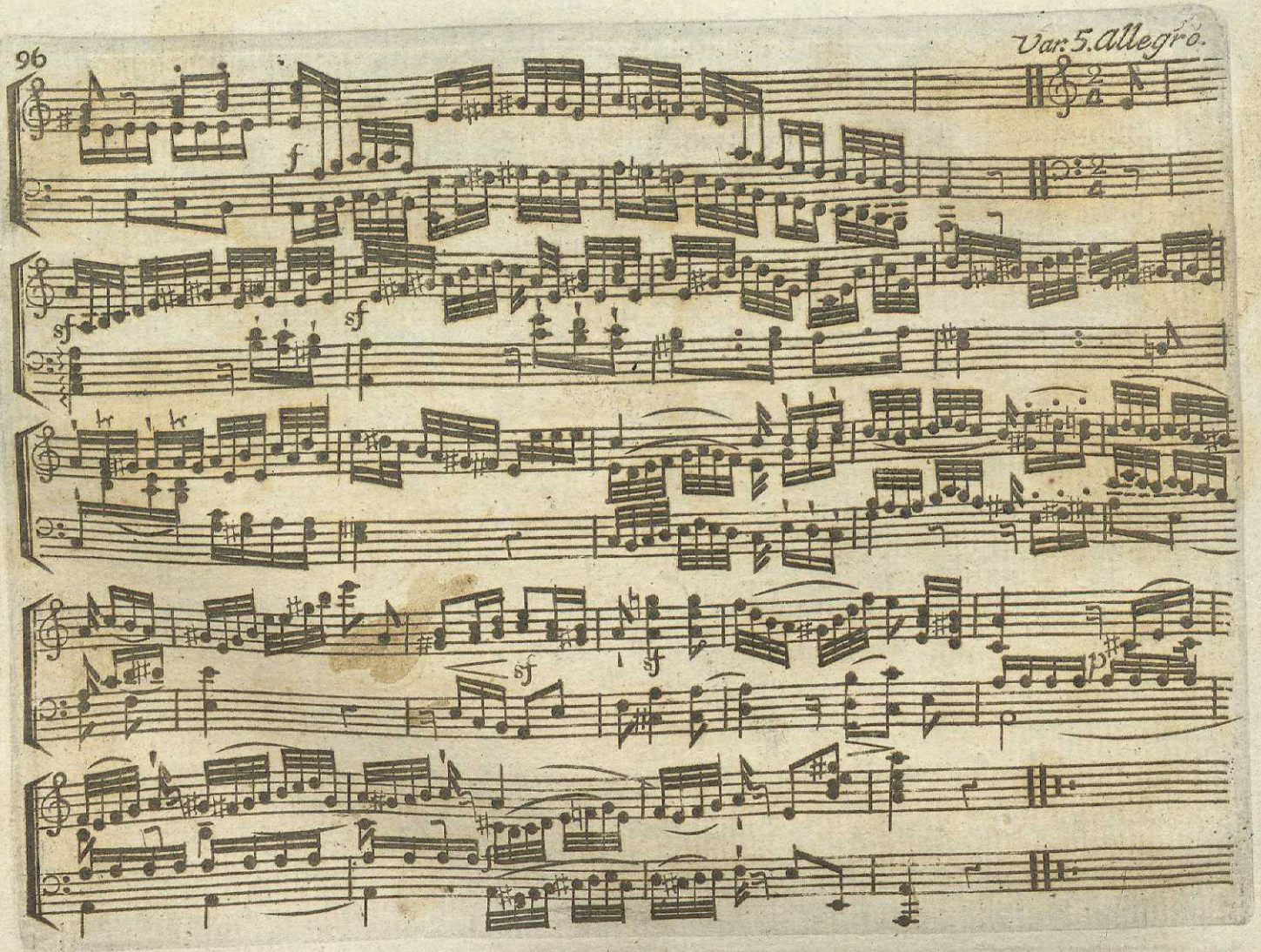

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 25.

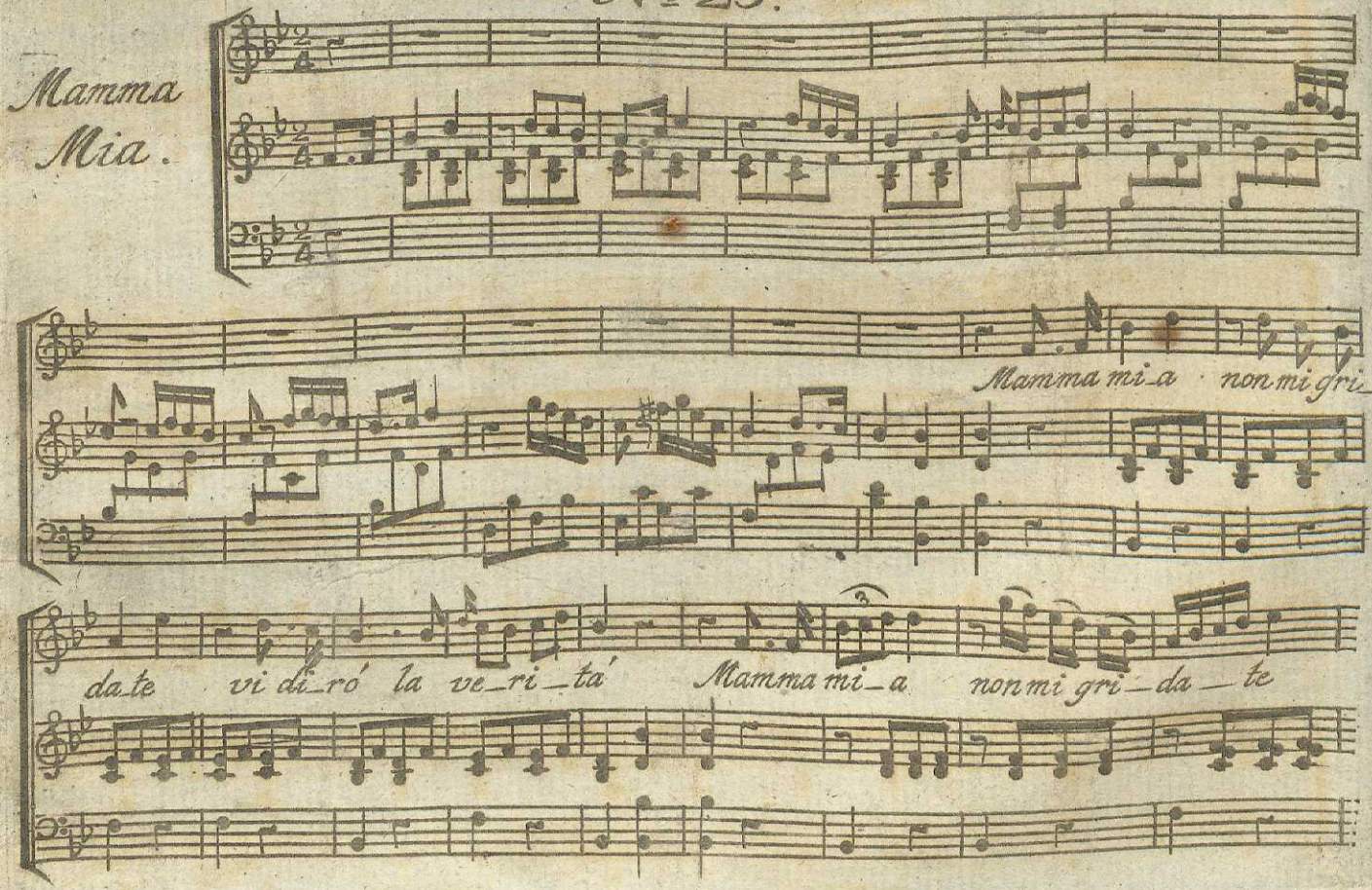

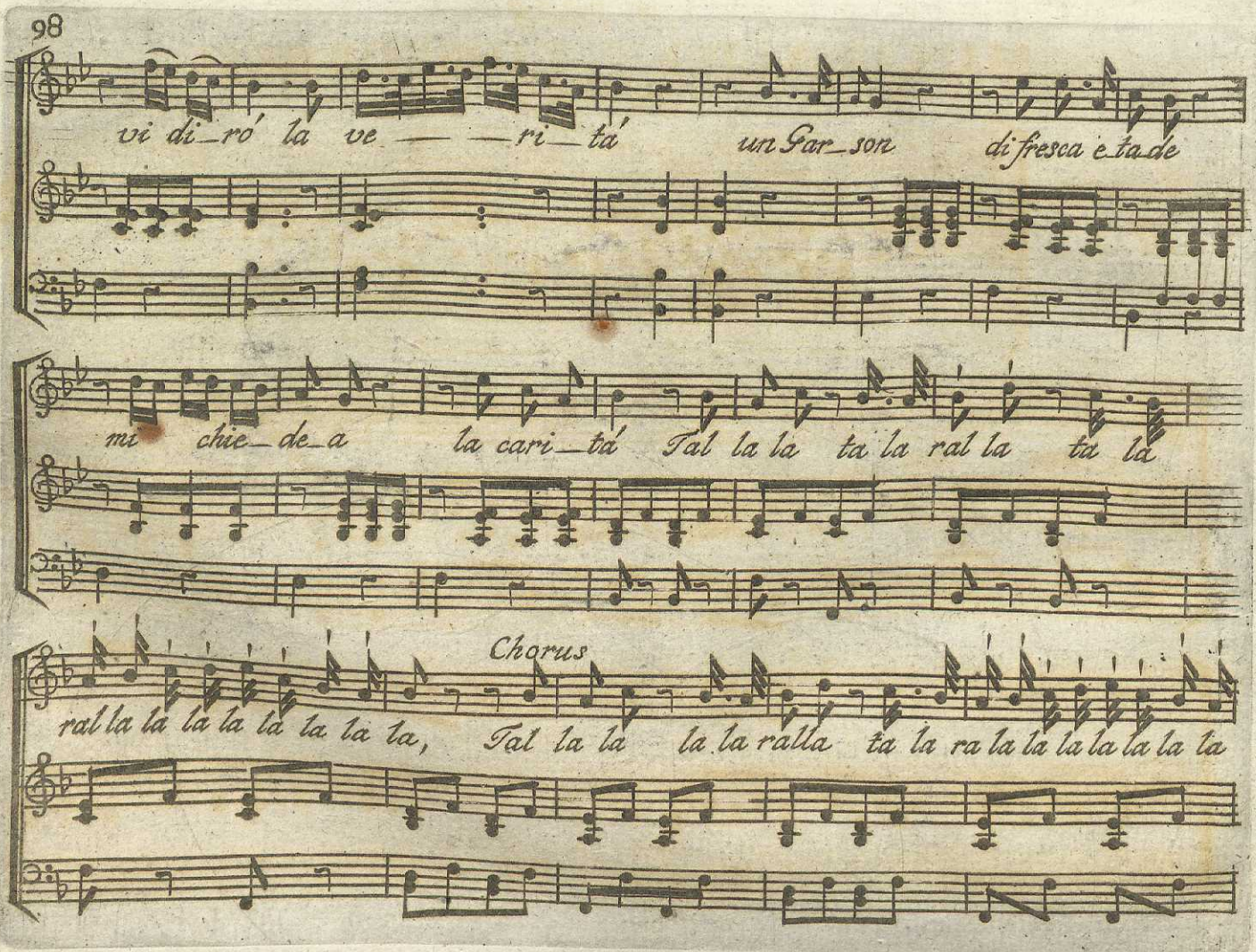
vi di_ró la ve_ _ _ri_tá un Gar_son di fresca e ta de
mi chie_de_a la cari_tá Tal la la ta la ral la ta la
Chorus
ral la la la la la la la la, Tal la la la la ralla ta la ra la la la la la la

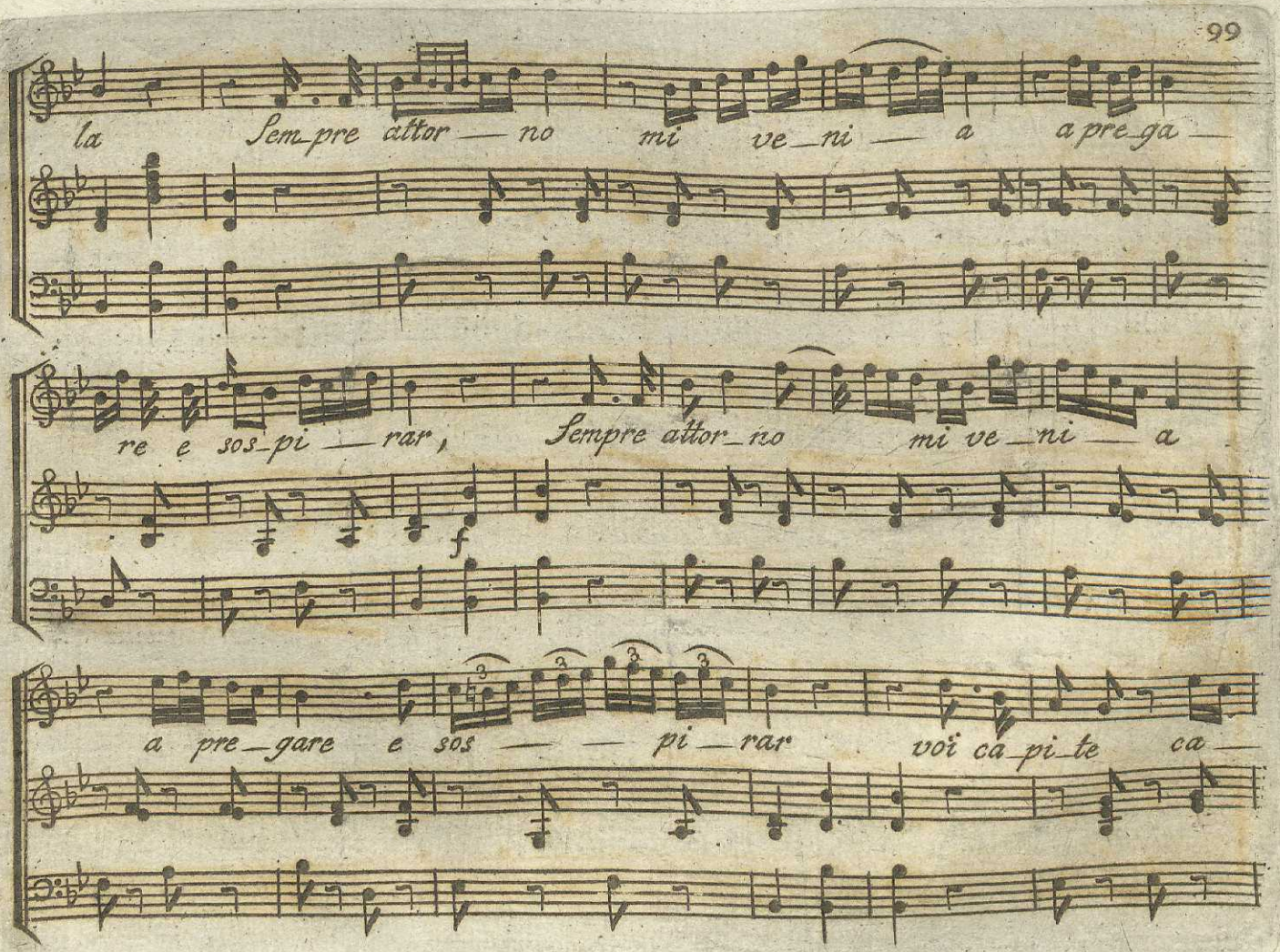
la Sem_pre attor — no mi ve_ni — a apre_ga —
re e sos_pi — rar, Sempre attor_no mi ve_ni — a
f
a pre_gare e sos — — pi — rar voi ca_pi_te ca —

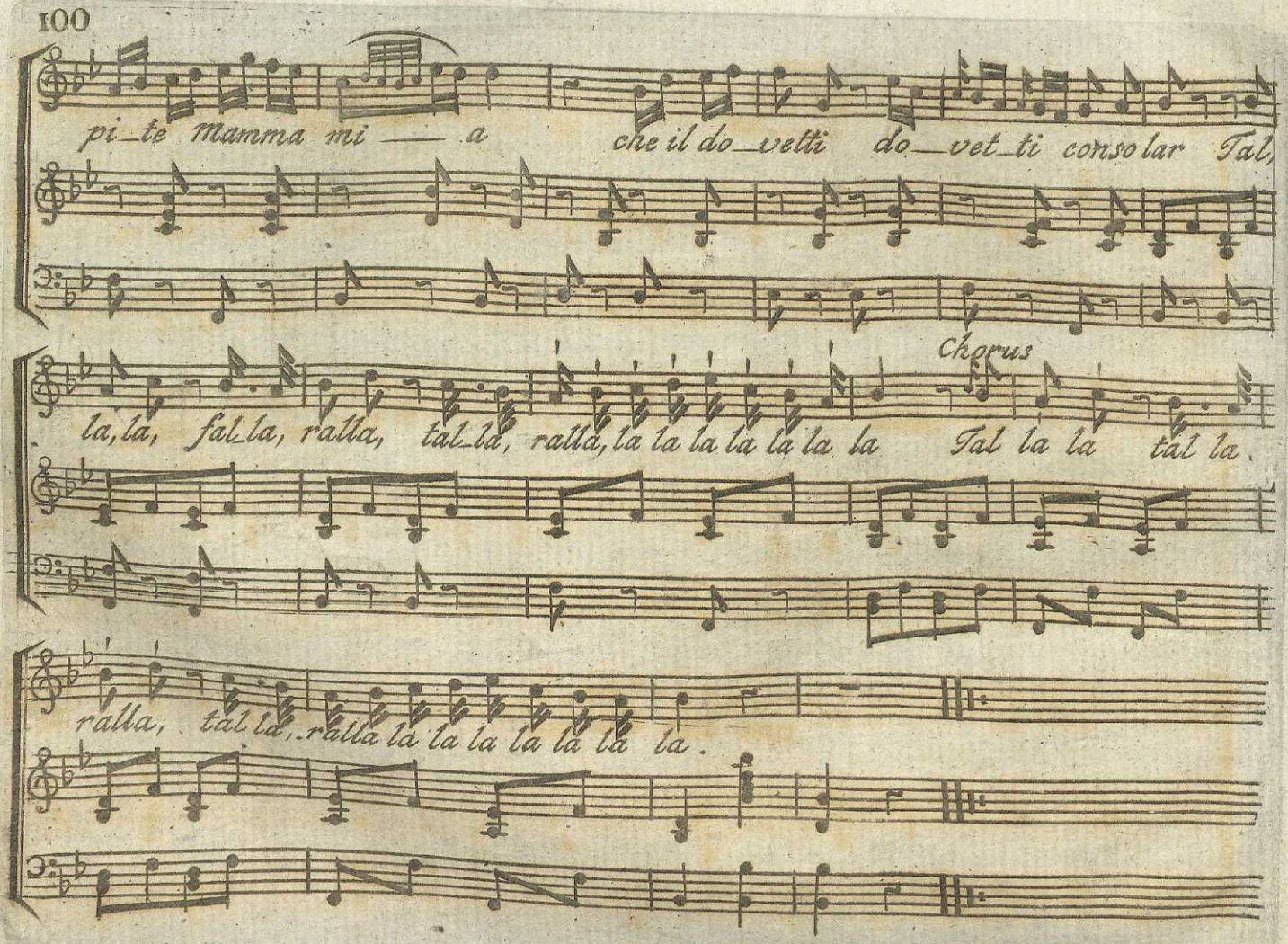
pi_te Mamma mi — a
che il do_vetti do_vet_ti consolar Tal,
Chorus
la, la, fal_la, ralla, tal_la, ralla, la la la la la la la Tal la la tal la.
ralla, tal la, ralla la la la la la la la.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 26, 27 och 28.

Ouverturen till Schweitziska Flickan.

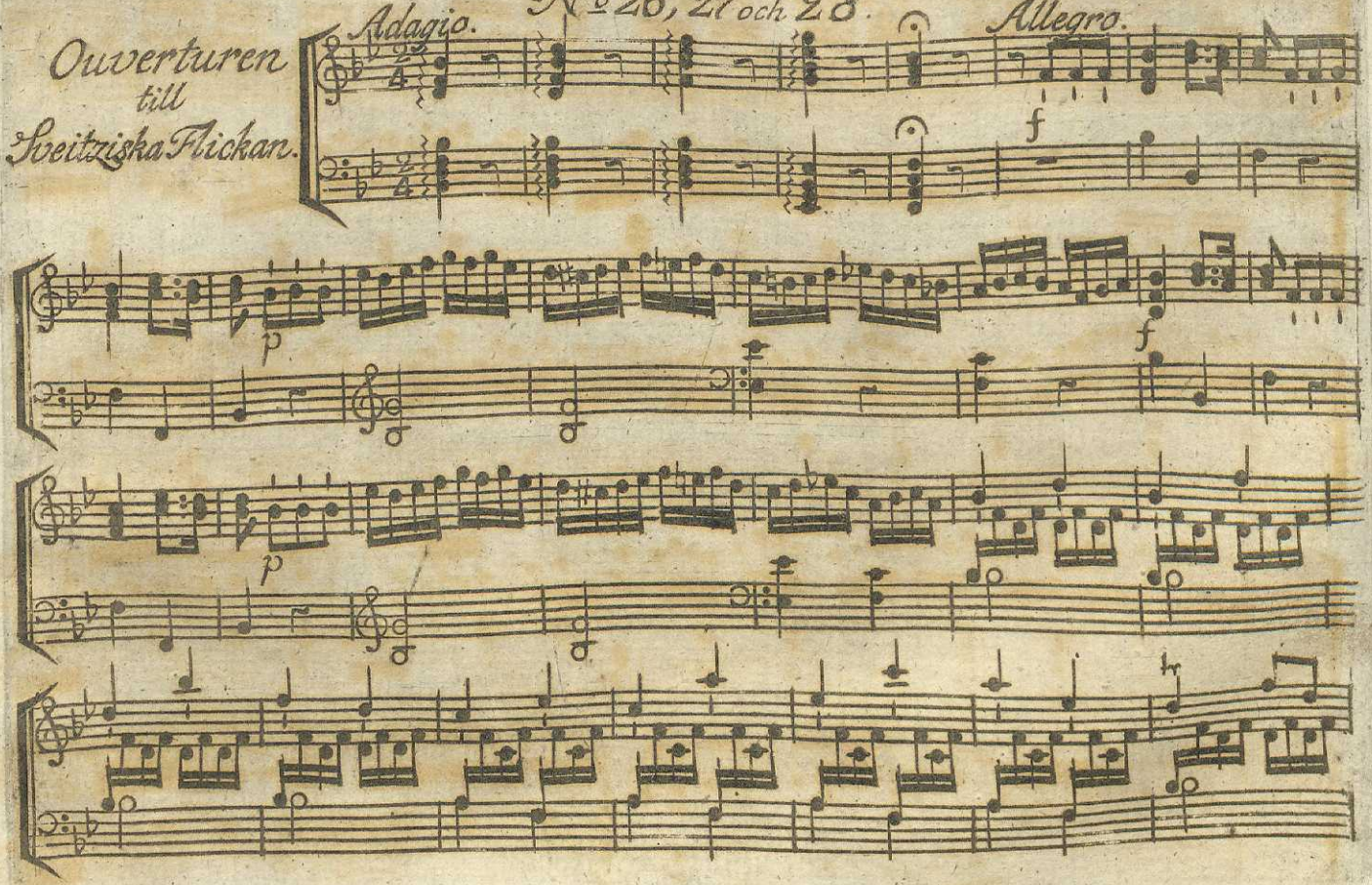

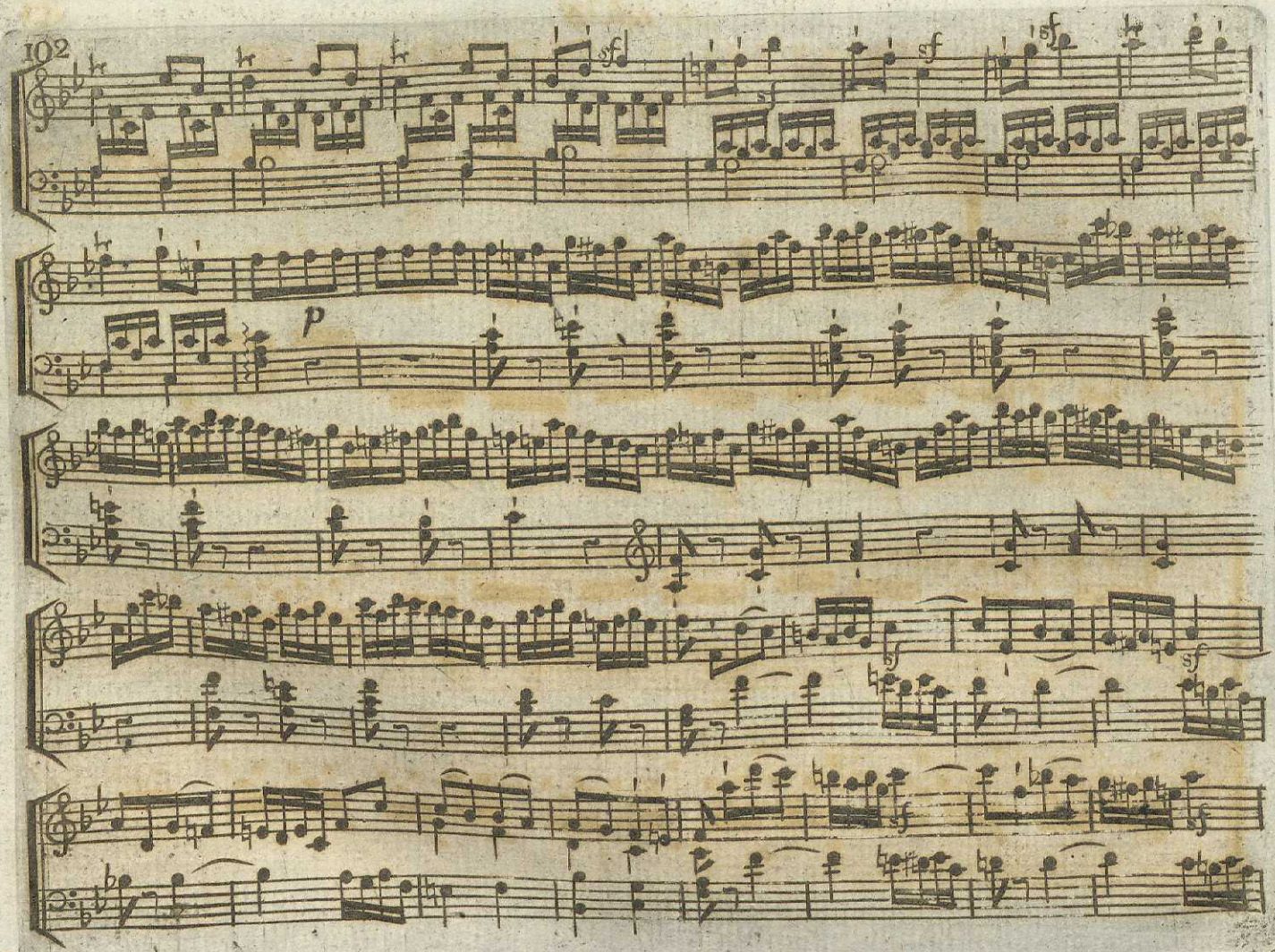
sf
sf
sf
p
sf
sf
sf
sf

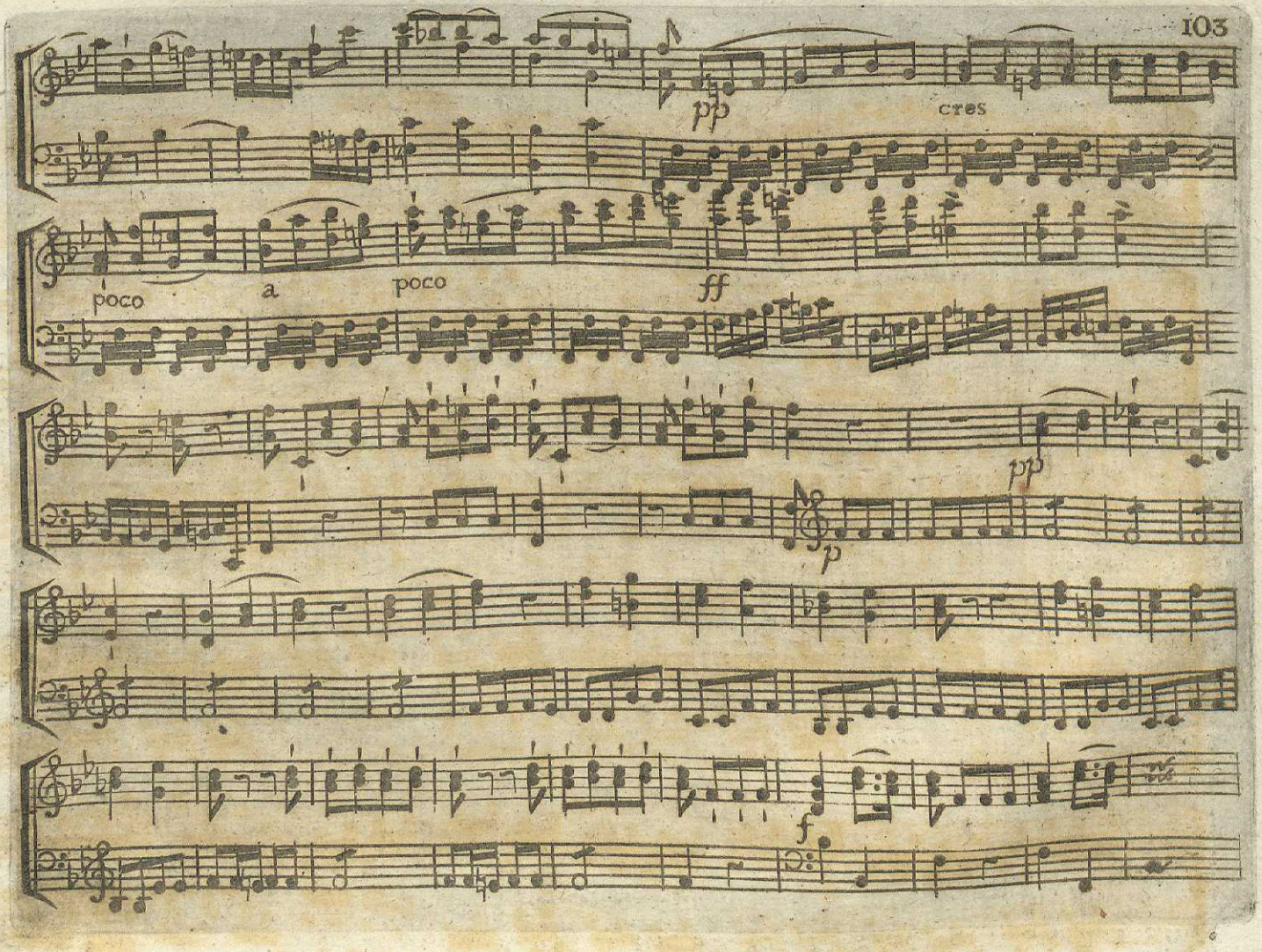
pp
cres
poco
a
poco
ff
pp
p
f

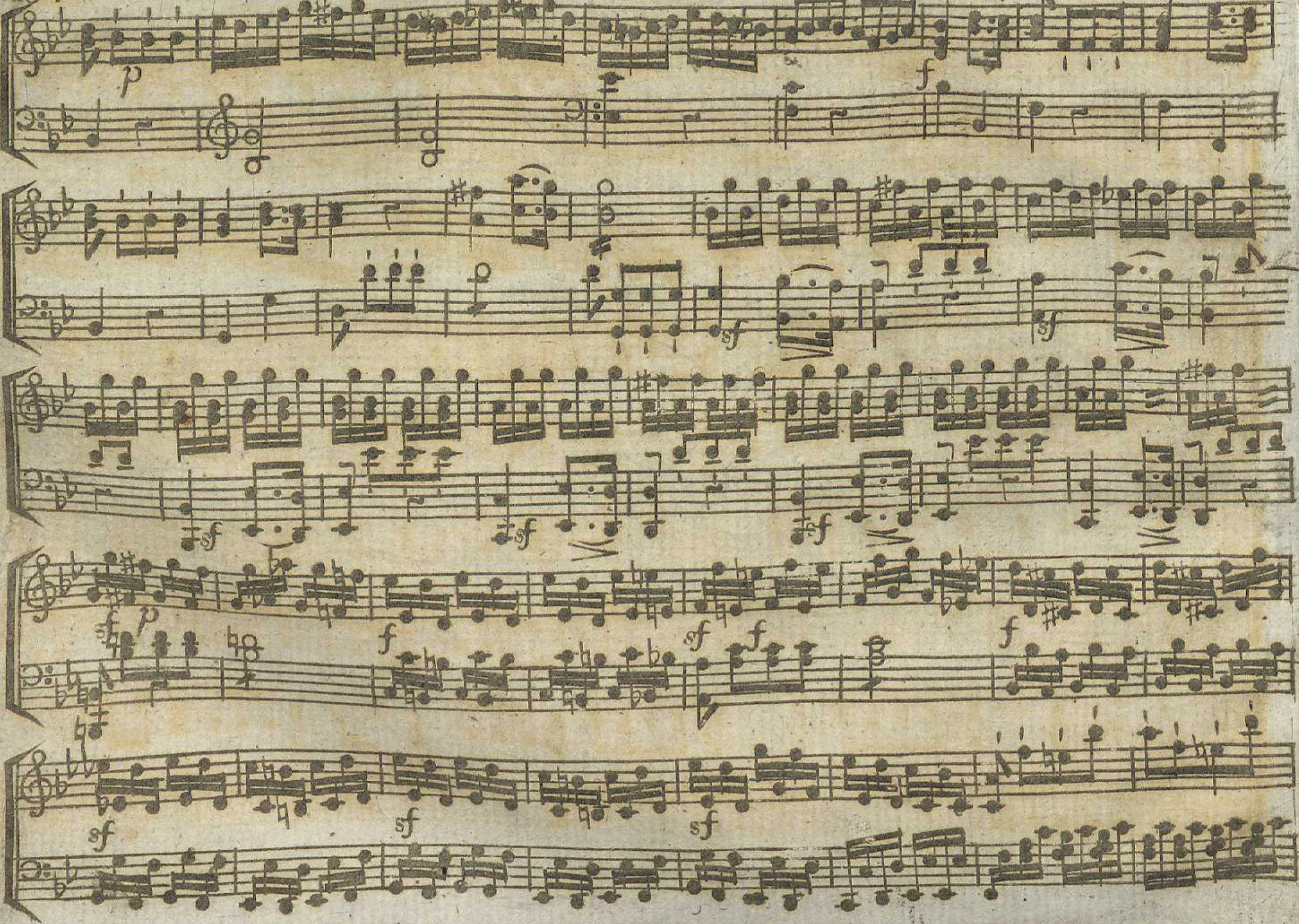

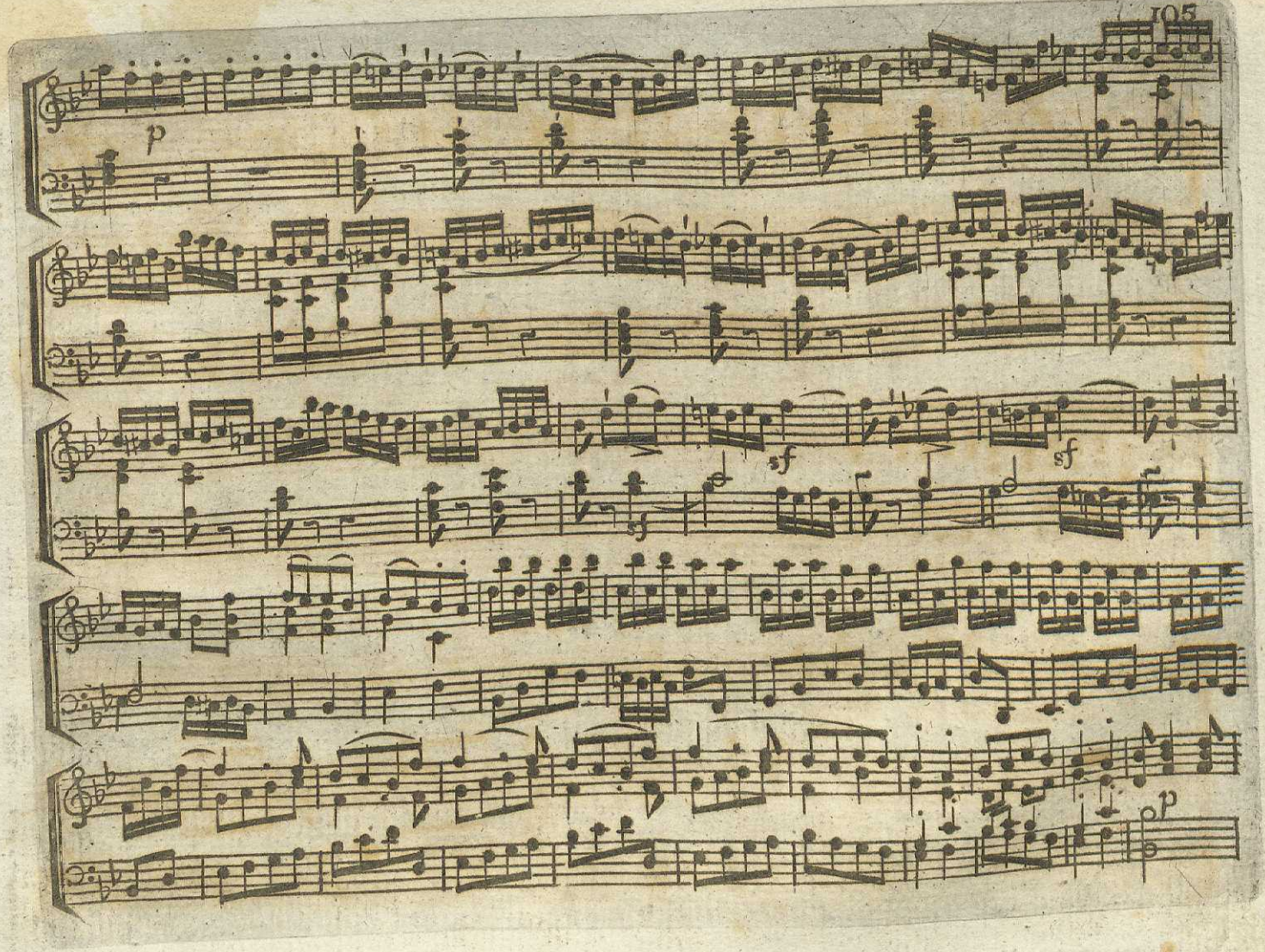
p
sf
sf
sf
p

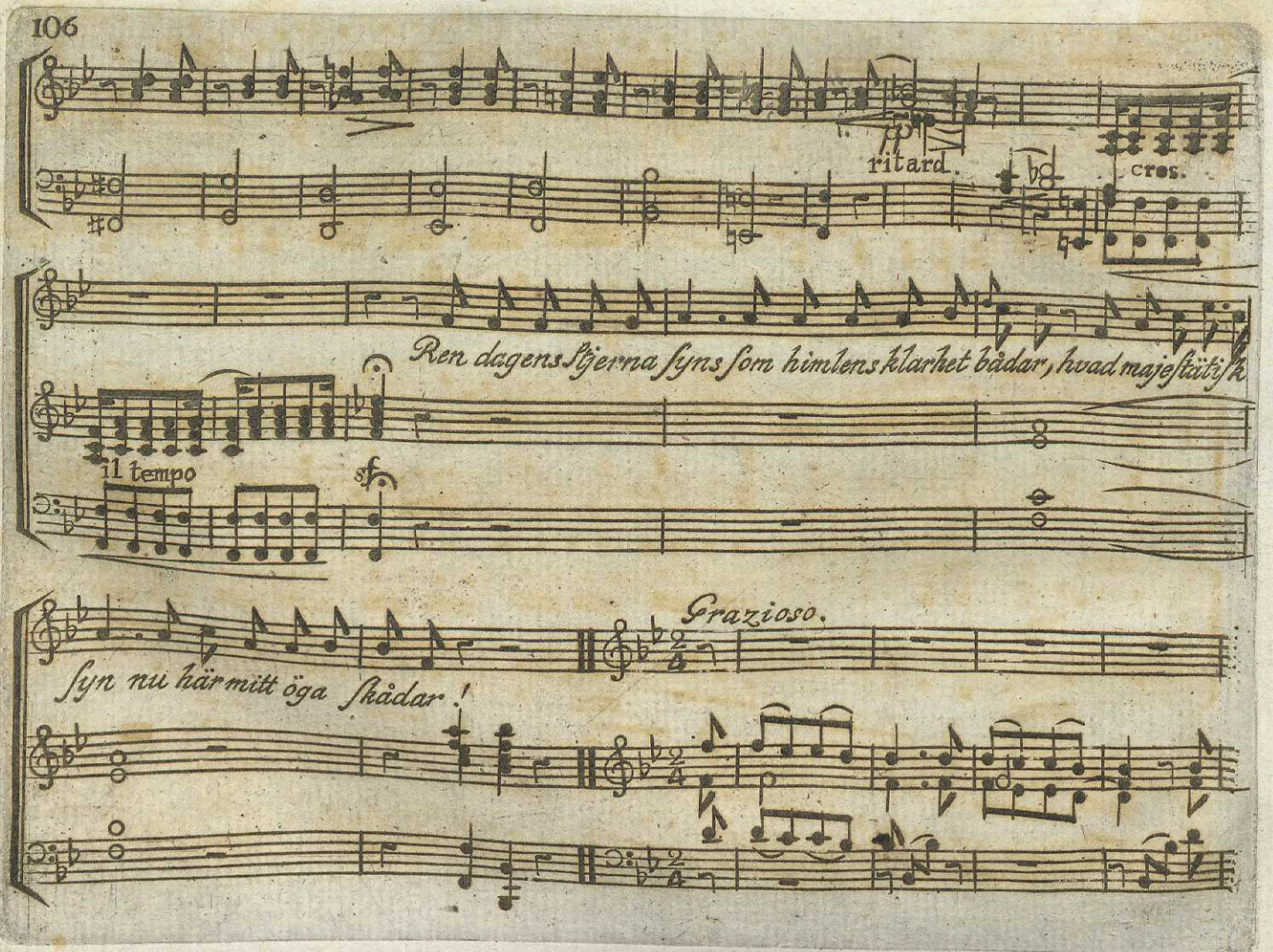
ritard.
cres.
Ren dagens stjerna syns som himlens klarhet bådar, hvad majestätisk
il tempo
sf
Grazioso.
Syn nu här mitt öga skådar!

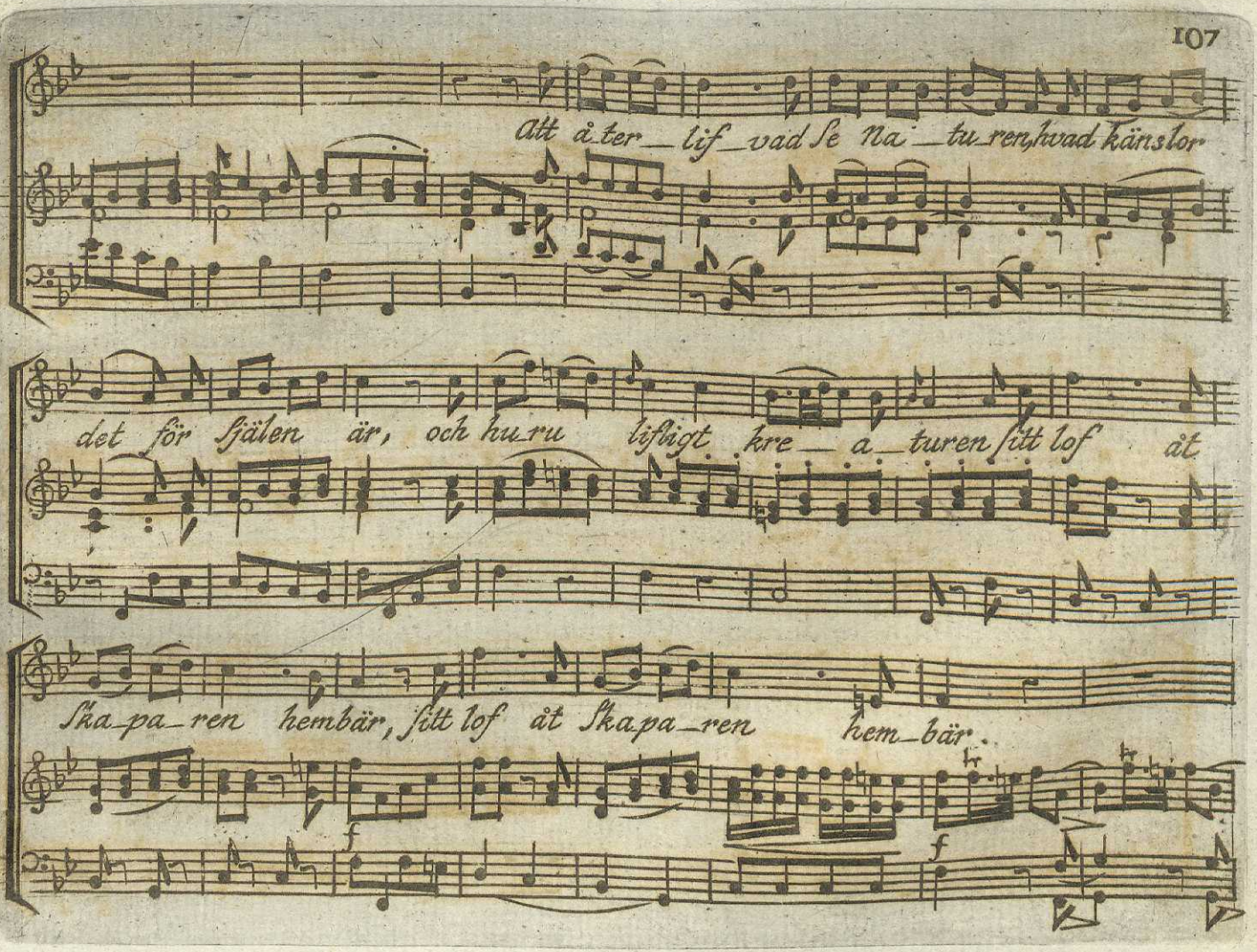
att åter_lif_vad se na_tu_ren, hvad känslor
det för själen är, och hu_ru lifligt kre_a_turen sitt lof åt
Ska_pa_ren hembär, sitt lof åt Ska_pa_ren hem_bär.
f
f

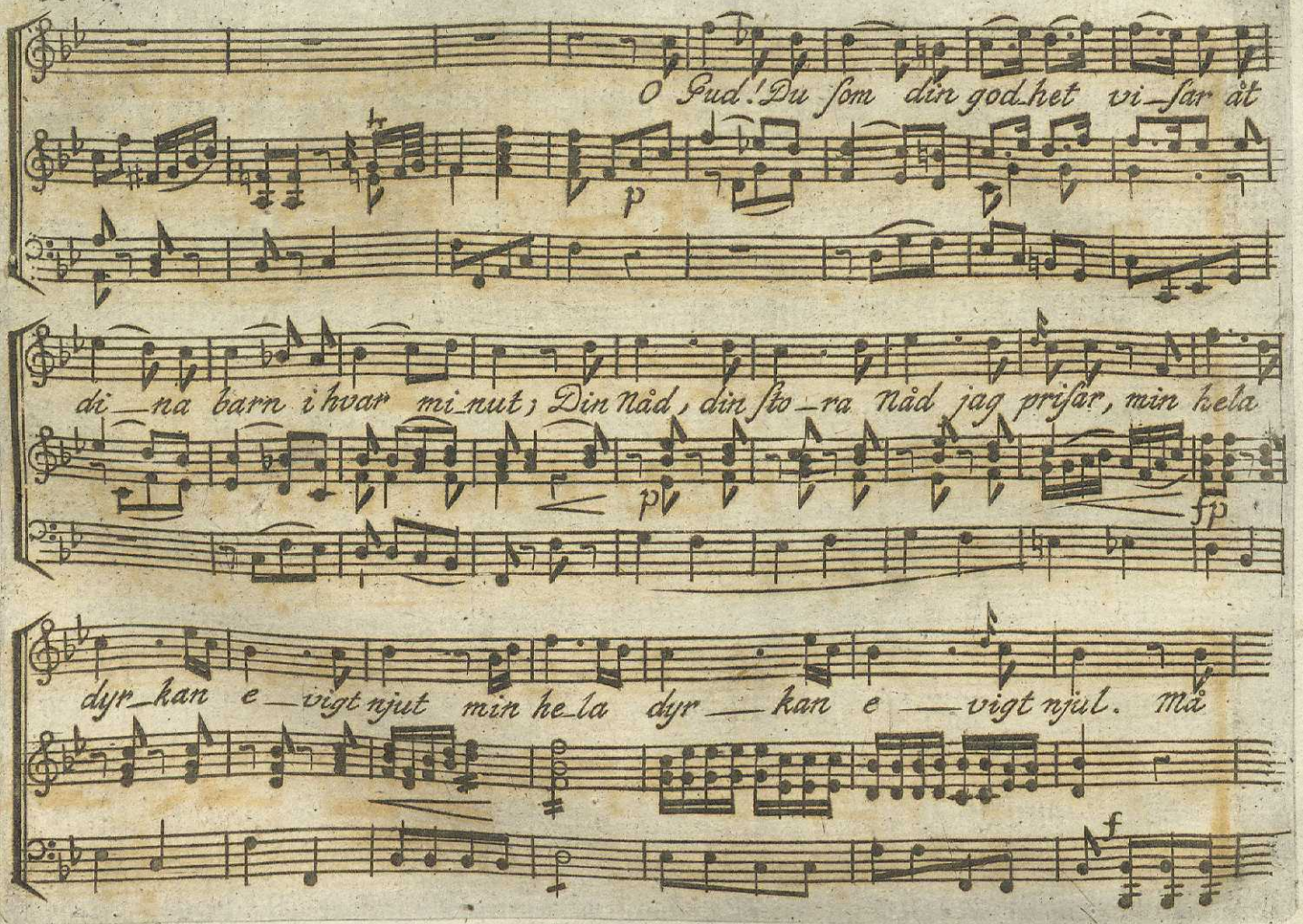
O Gud! Du som din godhet visar åt
p
dina barn i hvar minut; Din Nåd, din stora Nåd jag prisar, min hela
p
fp
dyrkan evigt njut min hela dyrkan evigt njul. må
f

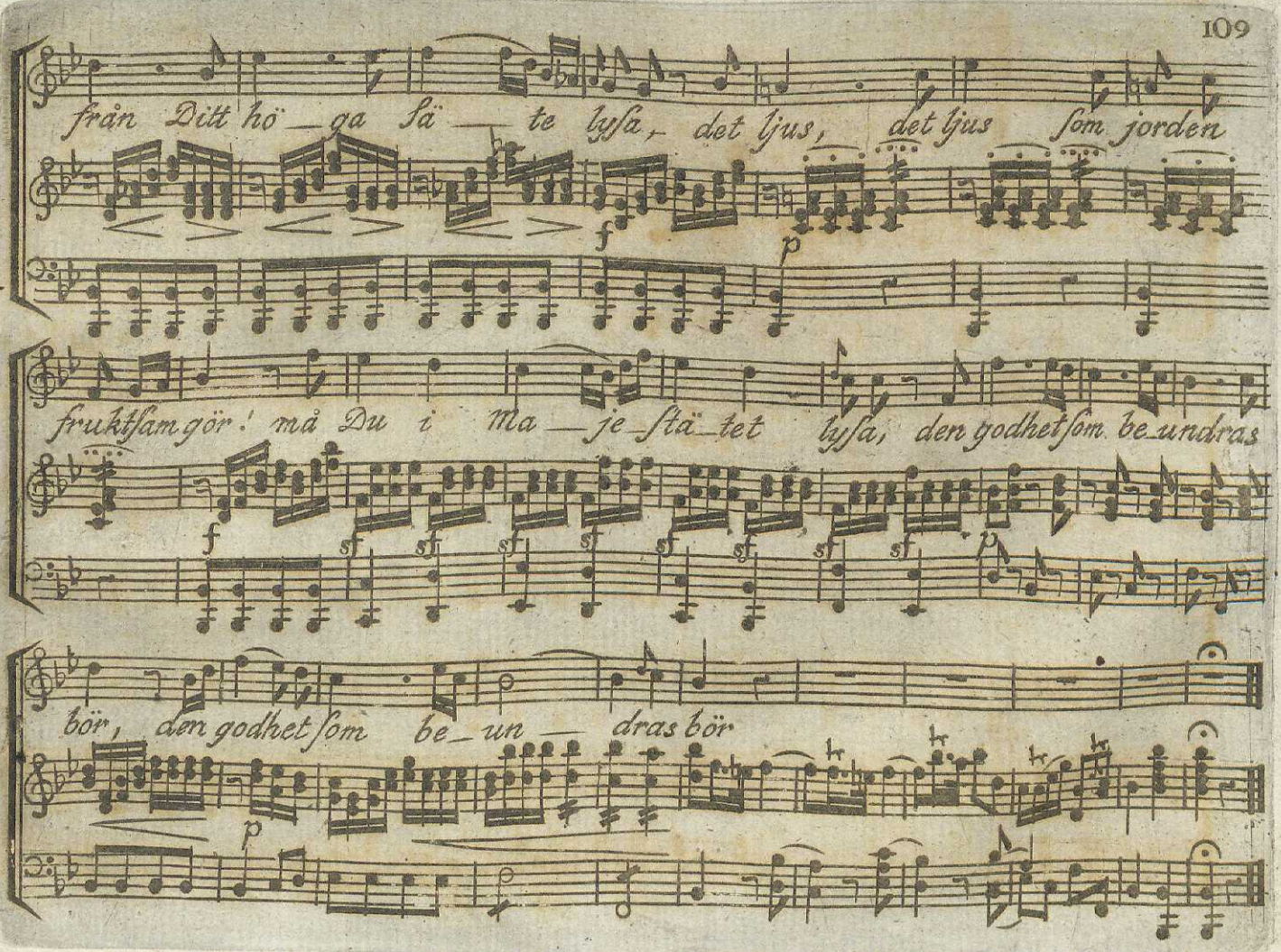
från Ditt hö_ga Sä_te lysa, det ljus, det ljus som jorden
fruktsam gör! må Du i Ma_je_stä_tet lysa, den godhet som be_undras
bör, den godhet som be_un_dras bör

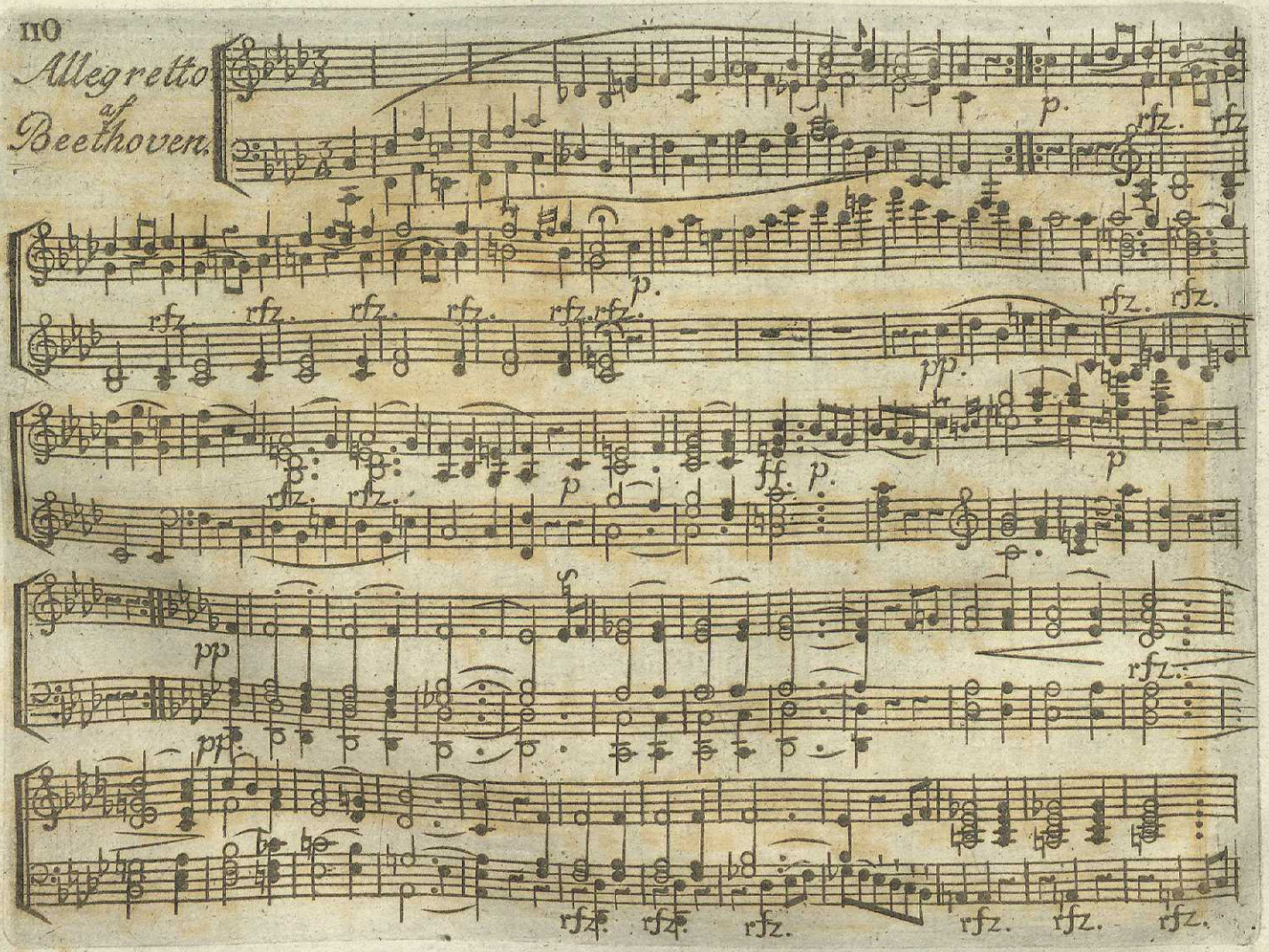
Allegretto
af
Beethoven.
p.
rfz.
pp.
ff.

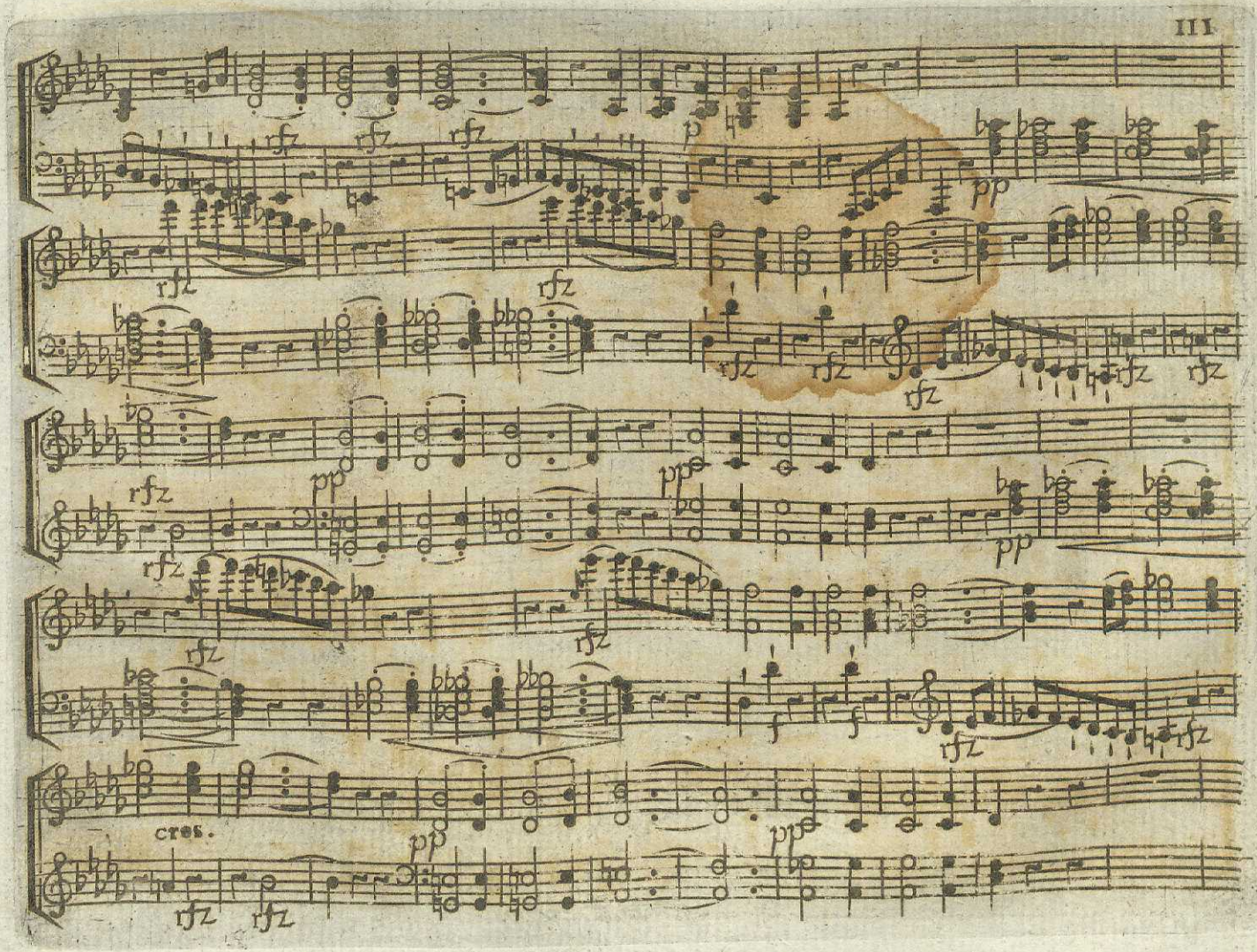
rfz
p
pp
cres.

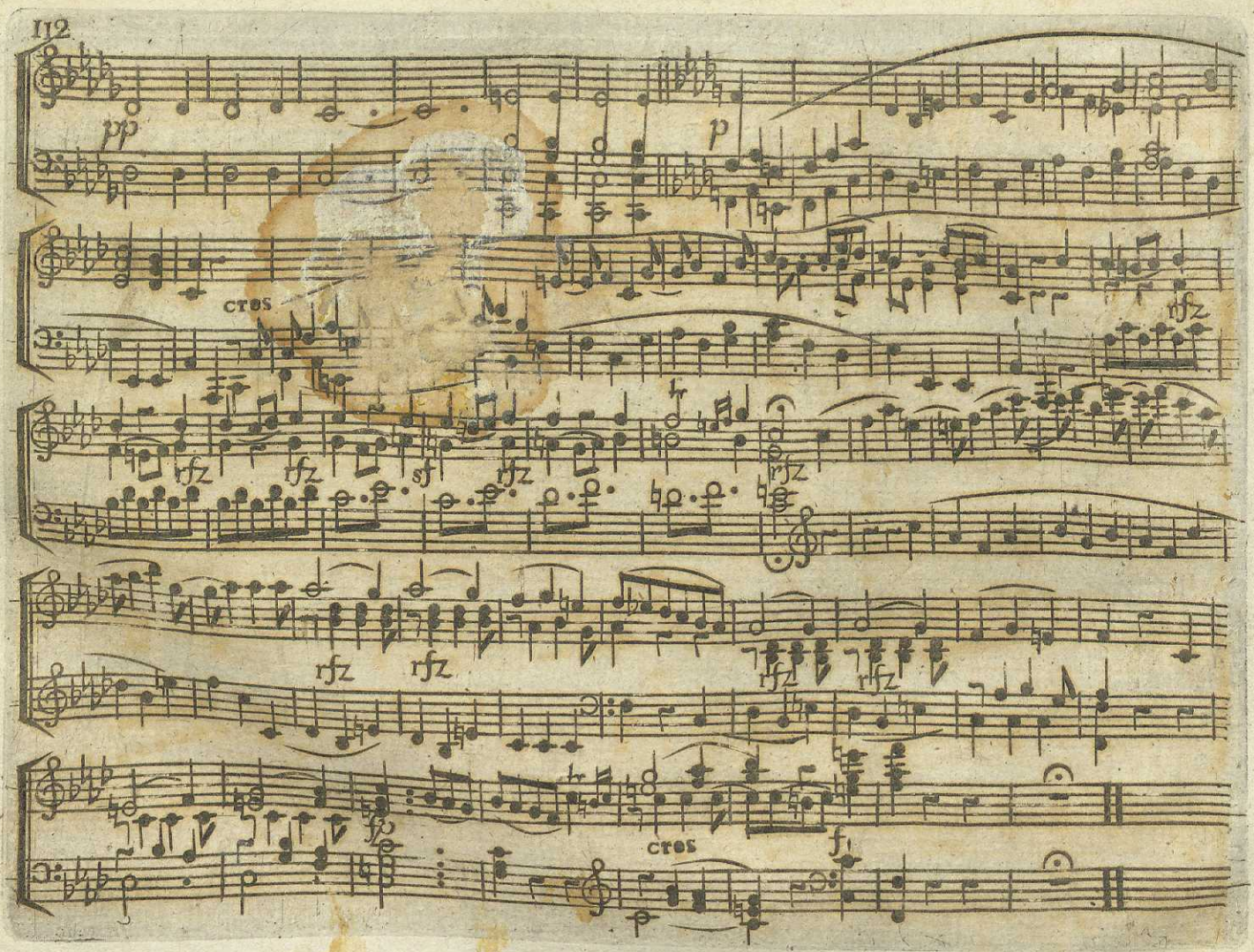
pp
p
cres
rfz
rfz
sf
rfz
rfz
rfz
rfz
rfz
cres
f

År 1808.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 29 och 30.

Adagio af Beethoven.

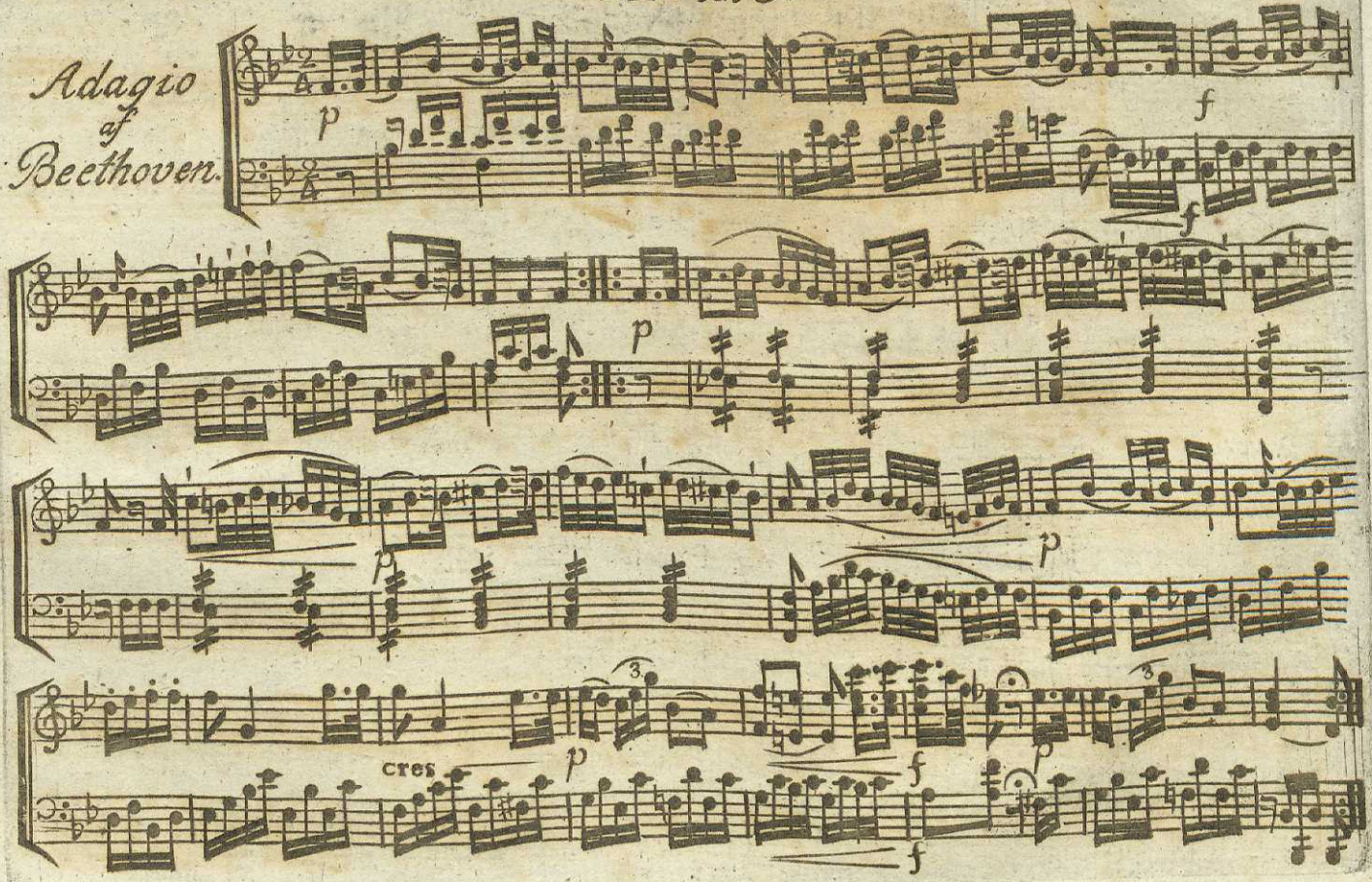

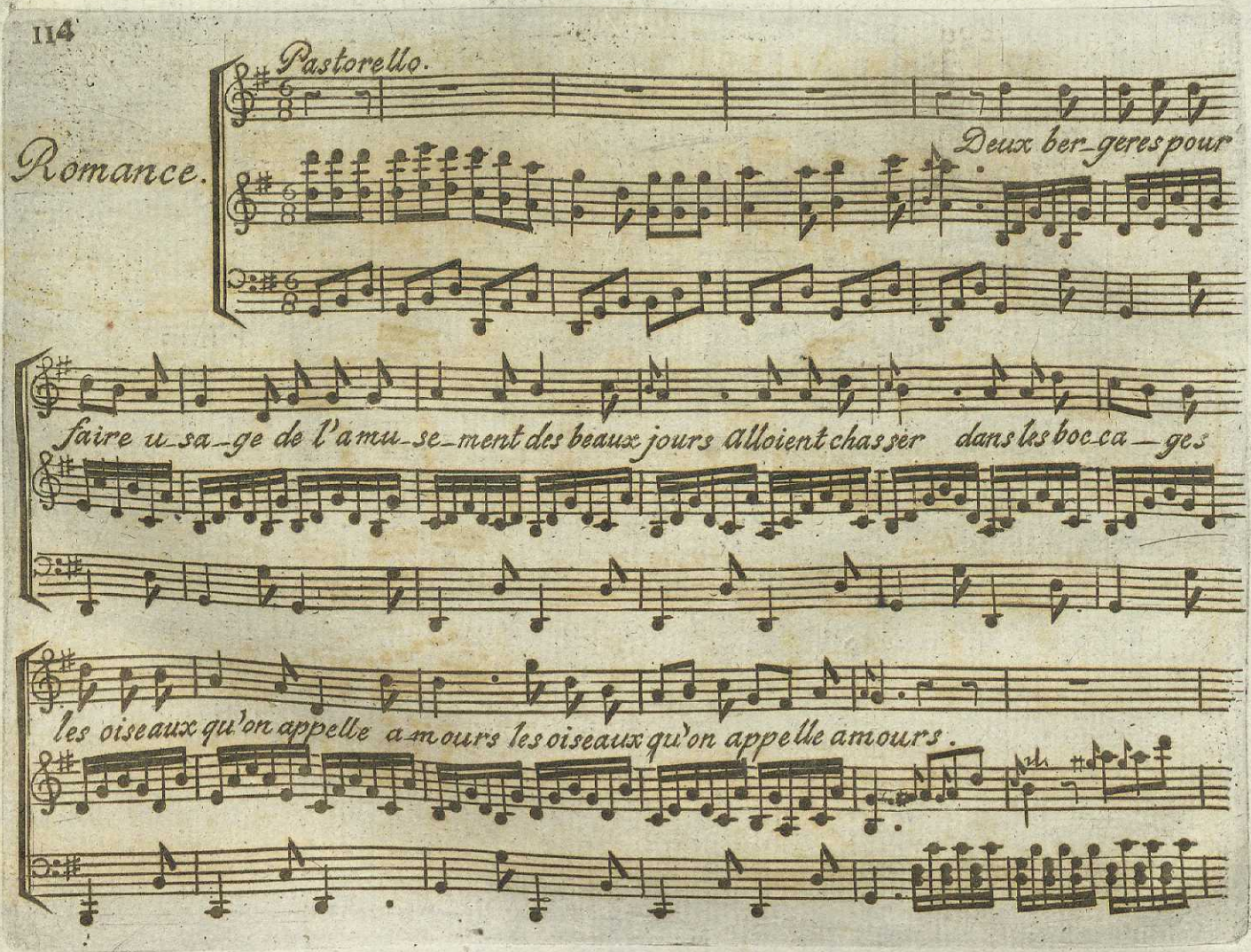
Pastorello.
Romance.
Deux ber_geres pour
faire u_sa_ge de l'amu_se_ment des beaux jours alloient chasser dans les boc_ca_ges
les oiseaux qu'on appelle amours les oiseaux qu'on appelle amours.

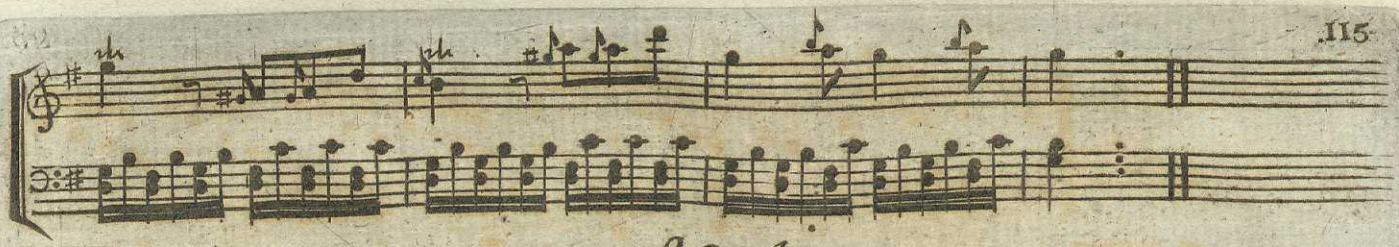

2.Coupl.

Doris d'une course rapide
Osa sans crainte en approcher,
Églé d'un pas lent et timide
Dans un buisson fut se cacher./.

3.C.

De filets l'une environnée
Vouloit enlever tout l'essain
L'autre dans ses voeux plus bornée
N'avoit qu'une cage à la main./.

4.C.

Bientôt autour de nos bergères
Tout le peuple ailé repandu
Vôla sur les branches légères
Du piege qu'on avoit tendu./.

5.C.

Doris en vit approcher mille;
Aucun d'eux ne se hasarda
Dans sa cage, Églé plus habille
En prit un seul et le garda.

Andante poco Allegretto.

Prelude
dans l'Op.
Ariodant.

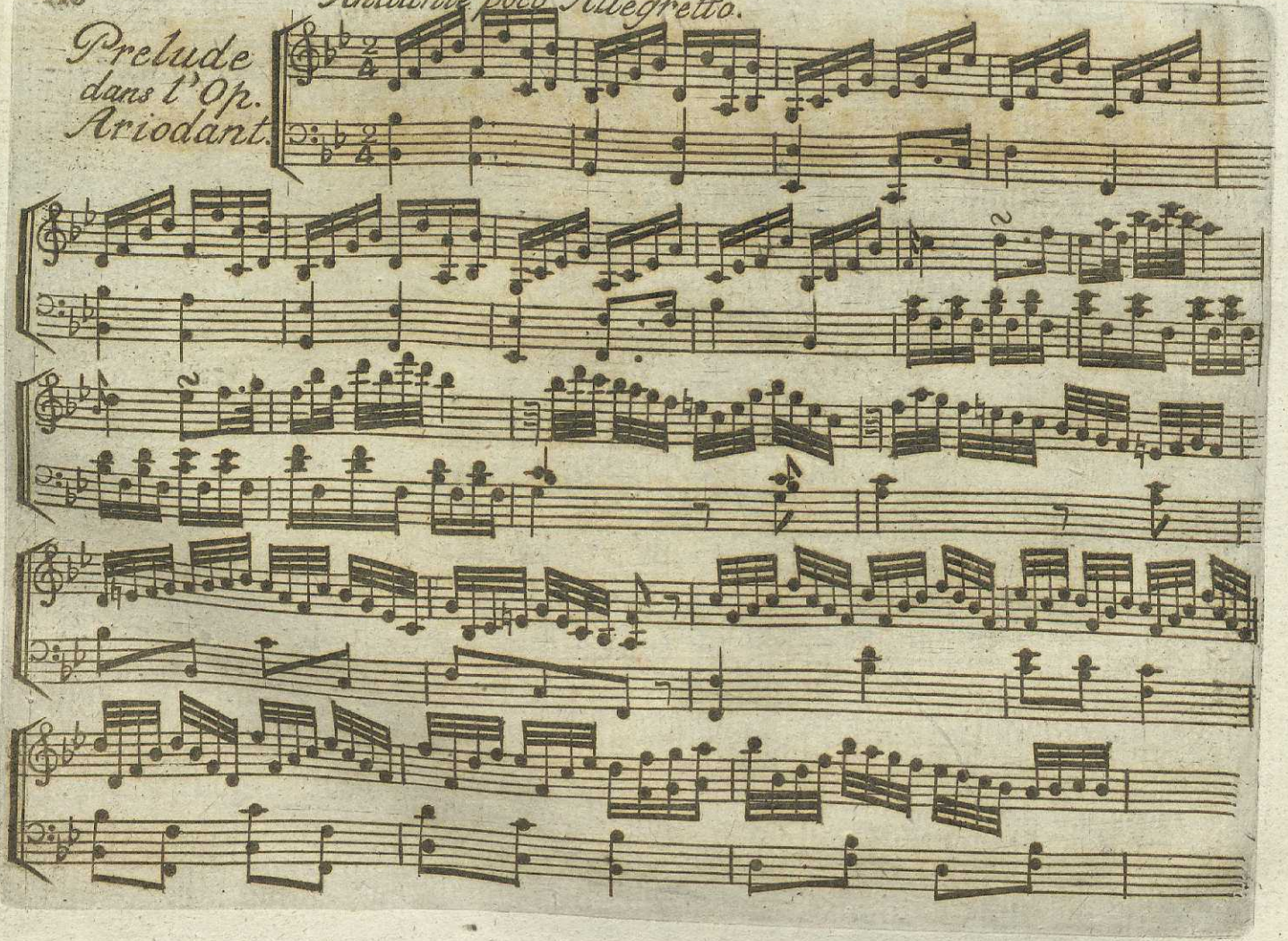

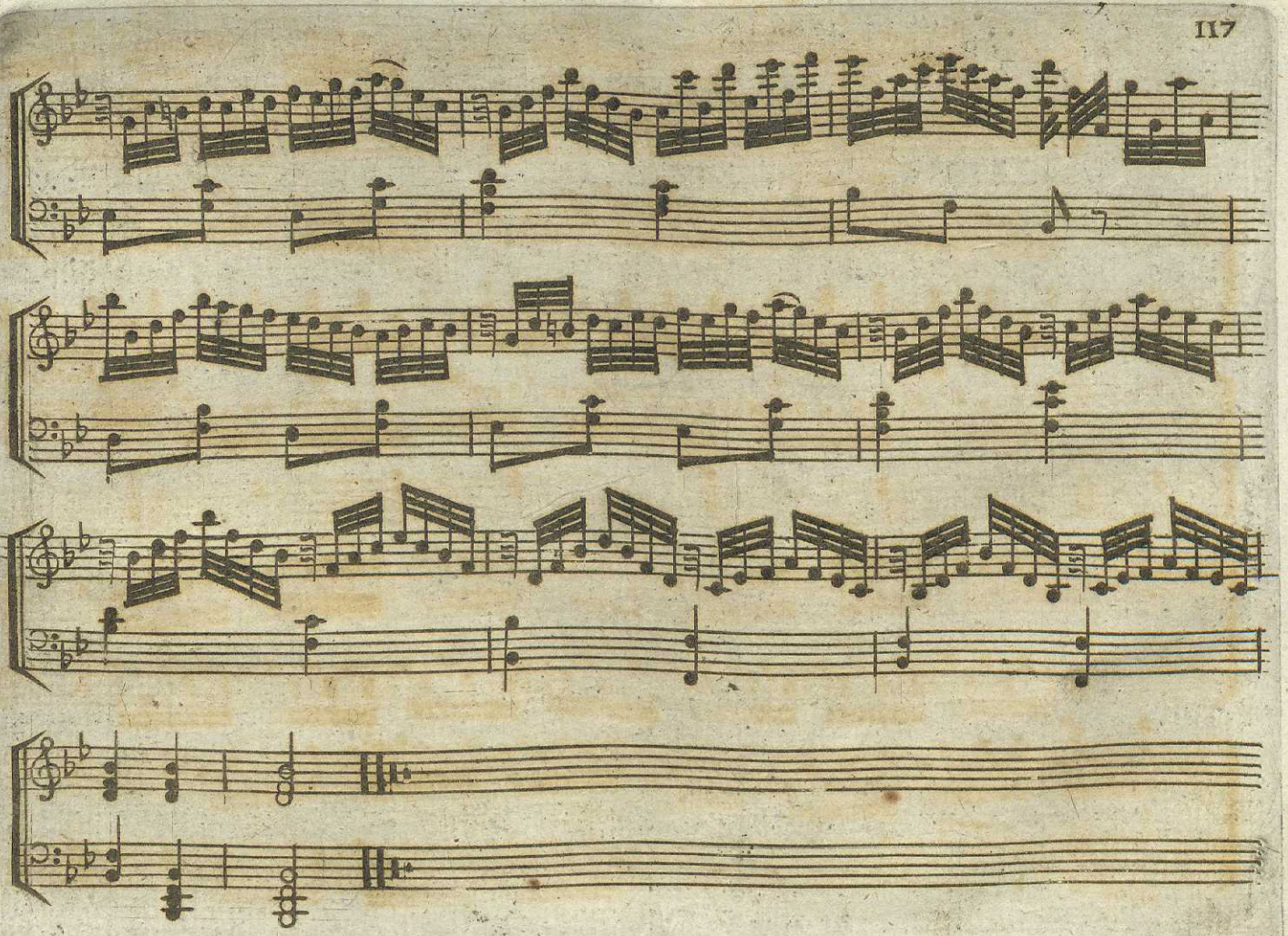

Waltz af Palm.

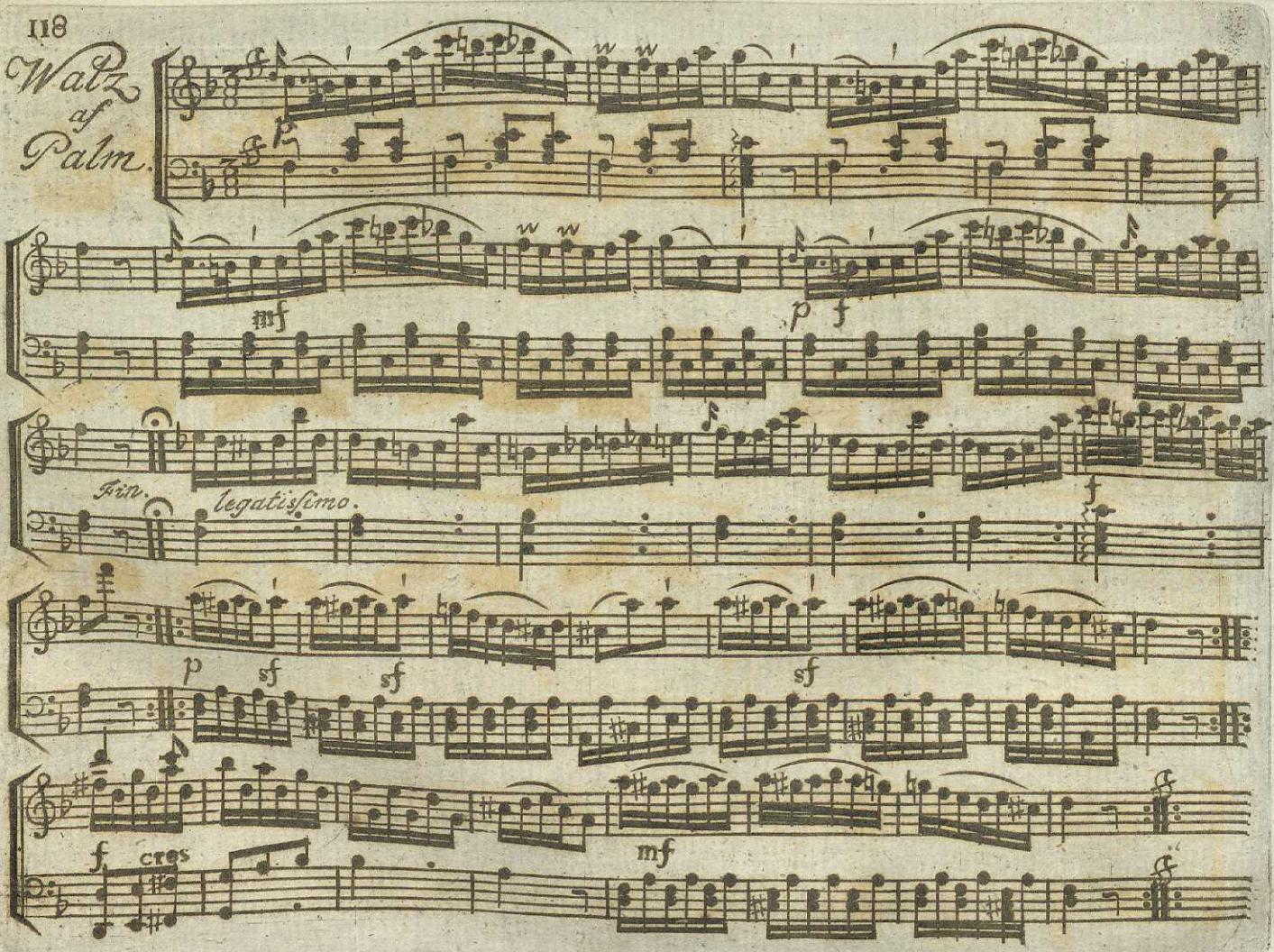

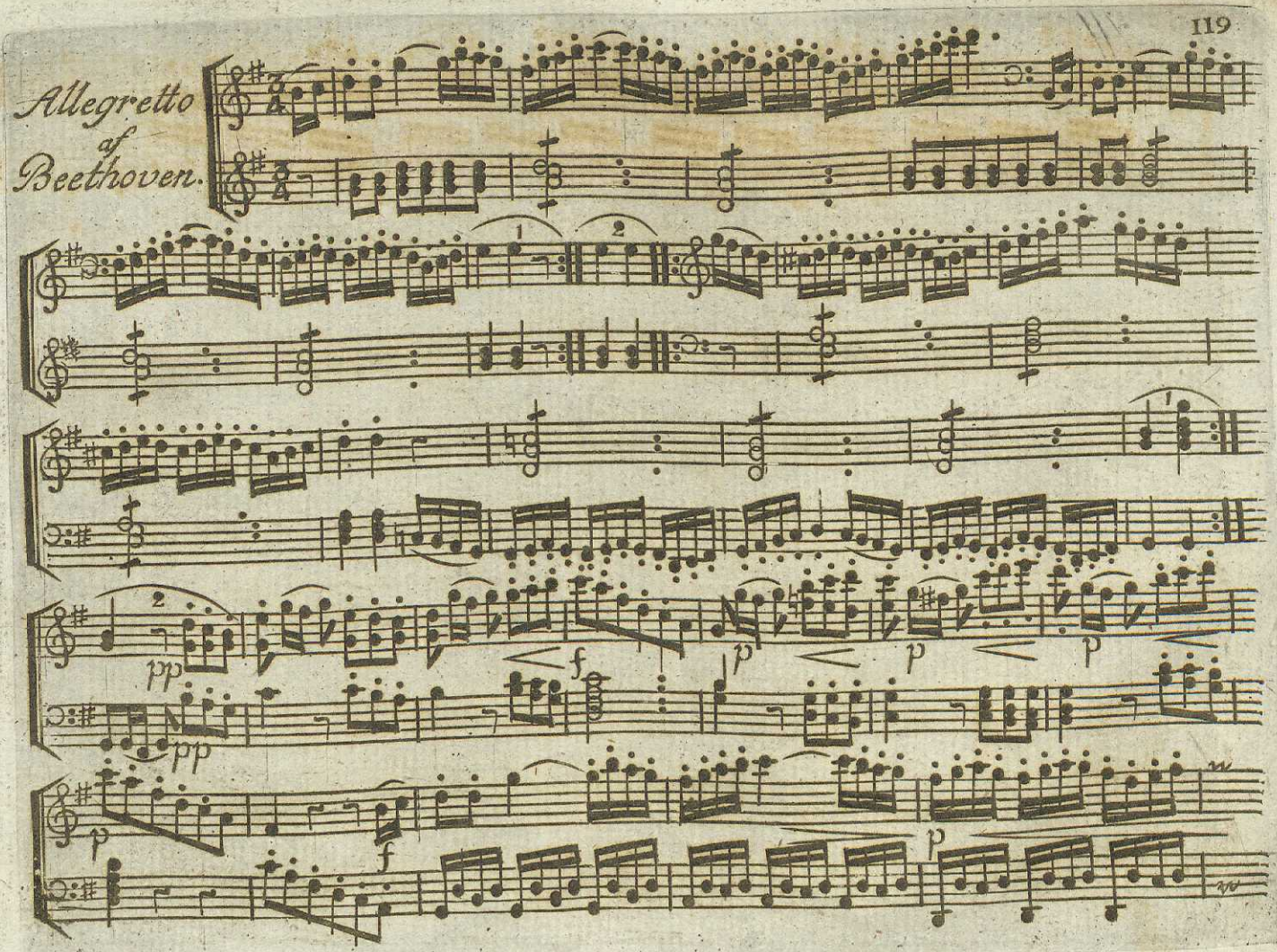
Allegretto
of
Beethoven.
1
2
pp
pp
f
p
p
p
p
f
p

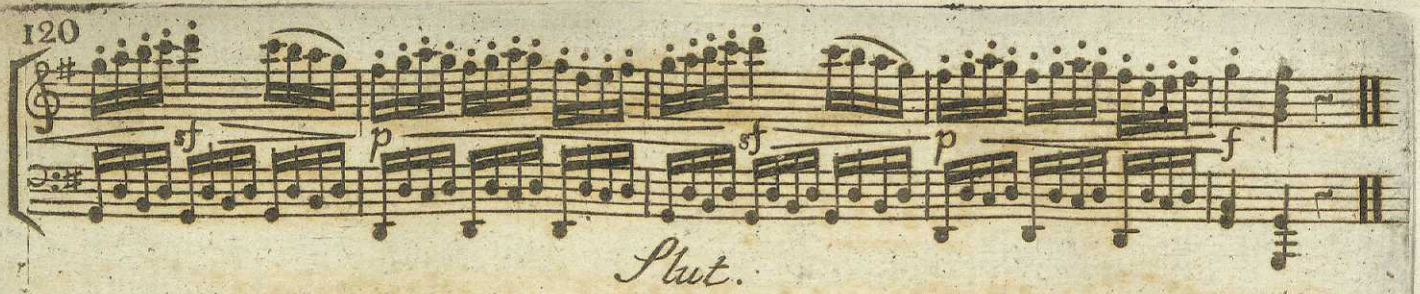

Flut.